

**ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN
ROMÂNIA**

JURNAL INSIGNOGRAFIC

NUMĂRUL 19

2019

**ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN
ROMÂNIA**

**JURNAL
INSIGNOGRAFIC
NR.19**

2019

ISSN 1843-9535

Pe coperta I sunt redată in signele celui de-al XI-lea Congres național  i a celei de-a XLV-a expoziții colective de in signe din România.

Colectivul de redac ie :
Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator,
Dumitru Ioan Pușcașu – redactor, tehnoredactare,
Gheorghe Bo r – foto.
Mihai Livadariu – foto.
Alexandru - Gheorghe Turi - foto

 n aten ia colaboratorilor

Va informăm pe această cale că redac ia  i rezervă dreptul de a publica materialele în funcție de spa iu  i de integrarea în profilul revistei. De asemenea, ne rezervăm dreptul de a face unele modificări pe textele acceptate pentru tipar, fire te după consultarea  i avizarea autorilor.

 n unele cazuri, vom accepta preluarea unor articole apărute în alte publica ii dar care prezintă un interes deosebit pentru tematica insignografică.  n această situa ie persoana care propune articolul respectiv are obliga ia de a indica în mod exact sursa de provenien .

Rugăm autorii să specifice bibliografia acolo unde este cazul.

Responsabilitatea pentru con inutul articolelor publicate revine în totalitate autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

CUVÂNT ÎNAINTE

După numărul 18 al „Jurnalului”, care s-a vrut a fi un număr jubiliar marcând un deceniu de activitate a A.C.I.R. revistă realizată integral de dumneavoastră, vom reveni la formatul care ne-a consacrat.

Am sperat că numărul jubiliar, în care se regăsesc semnăturile a 47 de colegi care și-au exprimat părerea asupra bunului mers al A.C.I.R. și în care unii au făcut propuneri interesante pentru activitatea viitoare, va trezi interesul cititorilor, dar nu a fost așa, iar la ora actuală mai avem în stoc aproximativ 20 de exemplare din cele 73 tipărite.

Poate două reviste și un volum aniversar într-un an sunt prea multe, dar nu am făcut decât să respectăm hotărârea Adunării generale de la Bacău.

Cititorul va găsi în numărul 19 al „Jurnalului” o descriere amănunțită a celui de-al X-lea Congres național de insignografie, care vine să completeze volumul „A.C.I.R., 10 ani în slujba insignei românești” - o lucrare apărută înainte de desfășurarea manifestării în discuție.

Încercăm să prezentăm în paginile „Jurnalului” momentele aniversare de la Alexandria, care au marcat 20 ani de activitate numismatică a secției, 40 de ani de existență a Secției Numismatice de la poalele Tâmpiei și cea de-a X-a ediție a ceea ce este cunoscut drept „EXPO SPORT” Vălișoara. Toate materialele sunt însoțite de multe imagini sugestive.

În prezentul număr al „Jurnalului insignografic” puteți lectura două recenzii sub semnături diferite, care prezintă două volume cu același conținut dar având autori diferiți.(!?)

Am făcut acest lucru din dorința de a fi imparțiali față de autorii lucrărilor în cauză.

Cum este și normal, vom prezenta mai multe materiale, rod al studiilor unor colegi. După părerea noastră ele sunt atât de interesante încât merită cu prisosință să fie redată în „Jurnal”.

Am întârziat nepermis de mult cu editarea numărului 19 al „Jurnalului” dar am primit foarte târziu unele materiale. Articole ca cele primite de la Ioan Olaru, Vilică Munteanu, Mihai C.V. Cornaci, Gheorghe Căpitanu, Alunel Cocon sau de la alți colegi ridică mult valoarea revistei.

Judecând după volumul, valoarea și importanța materialelor pe care le prezentăm în numărul 19 al „Jurnalului insignografic”, sperăm că acesta va avea o soartă mai bună decât numărul precedent!

Părerea Dumneavoastră este importantă pentru noi, criticile ne ajută să ne perfecționăm, sugestiile să evoluăm, reclamațiile să schimbăm ceea ce este greșit, iar felicitările confirmă calitatea și interesul pentru cele publicate de noi.

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

ÎNCEPÂND CU NUMĂRUL 20, „JURNALUL INSIGNOGRAFIC” VA PUTEA FI ACHIZIȚIONAT DOAR PE BAZĂ DE ABONAMENT.

DORITORII SE POT ABONA LUÂND LEGATURA CU COLECTIVUL DE REDACȚIE.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

**CEL DE-AL X-LEA CONGRES NAȚIONAL ȘI CEA DE-A
XLIV-A EXPOZIȚIE NAȚIONALĂ DE INSIGNOGRAFIE
BĂILE FELIX 2018**

Anul 2018 a fost unul aparte în insignografia din țară datorită numeroaselor aniversări care s-au concentrat în acest interval de timp.

Dintre evenimentele care se remarcă în mod prioritar, semicentenarul primei expoziții de insigne din România, cel mai important moment în insignografia de până acum, fără de care, poate, astăzi nu ne-am afla la Băile Felix!

Al doilea eveniment major îl constituie împlinirea a zece ani de la înființarea Asociației Colectionarilor de Insigne din România, formațiune care se străduiește să preia controlul asupra activității insignografice și participă activ la organizarea marilor reuniuni ca cea de la Bacău sau Băile Felix.

Trebuie amintite, de asemenea, și alte realizări care au contribuit la îmbunătățirea permanentă a activității noastre precum „Jurnalul Insignografic” care a împlinit 15 ani de când primul număr a văzut lumina tiparului sau „Gazeta colectionarului de insigne din România”, anul acesta a ajuns la a V-a apariție.

În completarea momentelor aniversare se situează și cea de-a X-a ediție a expoziției de insigne intitulată „Expo sport” Vălișoara.

Deci în cadrul acesta s-au desfășurat lucrările celui de-al X-lea Congres Național de insignografie de la Băile Felix 2018, fapt care a cerut o organizare riguroasă, începută cu mult înainte de data desfășurării evenimentului.

Dificila responsabilitate a organizării jubiliare a fost preluată de ing. Silviu Dobraș, manager al Firmei ACCESORII PROD Oradea, care se află la a doua experiență de acest fel. În numele colegilor uniți în pasiunea pentru insignă aducem mulțumirile noastre sincere domnului inginer Silviu Dobraș.

Unul din primele obiective realizate a fost insigna oficială a manifestării, după macheta realizată de colegul nostru de la Deva, Alexandru-Gheorghe Turi, care a câștigat concursul lansat de A.C.I.R. în acest sens.

În cursul lunii ianuarie 2018 președintele A.C.I.R. a făcut o vizită la Oradea, unde au fost discutate multe dintre elementele manifestării: data, expoziția colectivă în cadrul căreia va fi jurizată doar o singură tematică -TURISMUL-, premii care vor fi puse în circulație etc.

Printre problemele rămase în suspensie a fost locația manifestării, deoarece Hotelul „Padiș” se afla într-un amplu proces de renovare.

Cu această ocazie a fost stabilită și taxa de participare pentru membrii A.C.I.R. și însoțitori la suma de 75 lei, care trebuia expediată la Petroșani odată cu talonul de participare.

Toate hotărârile luate au fost comunicate colegilor de la Cercul Numismatic „Mihai Eminescu”; au fost postate și pe site-ul asociației, de asemenea au fost expediate invitațiile nominalizate pentru membrii A.C.I.R.

Timpul a trecut foarte repede, iar în cursul lunii aprilie a urmat un nou drum la Oradea, ocazie cu care a fost stabilită ca locație de desfășurare a manifestării Hotelul „Padiș”, iar masa comună urma să aibă loc în altă parte, vor mai fi emise următoarele insigne: „50 de ani de la prima expoziție de insigne din România”, respectiv 5 ani împliniți de la apariția „Gazetei colectionarilor de insigne din România”, respectiv medalia unifață „A.C.I.R. - 10 ani”.

La tematica jurizată „TURISM” vor fi acordate următoarele premii: 2 premii I; 1 premii II; 1 premiu III și 3 mențiuni.

Cupele au fost aduse la Petroșani pentru a fi personalizate.

Materialele necesare asamblării panourilor suport vor fi transportate la Băile Felix cu 2-3 zile înainte de data congresului, cu un mijloc de transport pus la dispoziție de organizator.

Între timp am trimis la Botoșani machetele diplomelor, pentru a fi tipărite în două variante: una pentru tematica generală și alta pentru tematica jurizată „Turism”. După tipărirea lor, ele au fost

personalizate cu numele și localitatea de domiciliu ale celor care vor intra în posesia lor la festivitatea de premiere.

În cursul zilei de 23 mai 2018 ne-am deplasat la Băile Felix cu tot materialul lemnos necesar panourilor-suport. Am avut surpriza plăcută ca momentul sosirii noastre la destinație să coincidă cu cel al familiei Ivan, care ne-a dat o mână de ajutor binevenită la descărcarea mașinii.

Am fost așteptați la Hotelul „Padiș” de organizatorul principal al manifestării, ing. Silviu Dobraș, care ne-a detaliat ultimele probleme apărute și rezolvarea lor.

A doua zi ni s-a alăturat și colegul Viorel Stroe, iar după o consultare cu personalul hotelului în privința locului unde vom monta suportii, au fost demarate lucrările.

Am primit ajutor și din partea colegilor Sergiu Giuzepo Luigi, Beke Ernő și Silviu-Mihai Ivan, care au sosit mai devreme, așa că montarea suportilor s-a desfășurat rapid, iar spre seară cei 80 metri de panouri-suport s-au finalizat.

În centru se afla o zonă având 18 metri, rezervată insinelor turistice, care vor constitui tematica jurizată a actualei expoziții comune.

Colegii care au venit de la mare distanță, sosind în cursul zilei de joi, au găsit deja sala expozițională aranjată, deoarece personalul hotelului a adus după masă mesele și scaunele necesare bursei de insigne (au fost amenajate astfel peste 100 de mese și, dacă ne gândim bine, a fost cea mai mare suprafață dedicată schimburilor de insigne care a existat vreodată).

Pe unul din pereți a fost montat un banner confecționat la Petroșani, pe care erau trecute aniversările anului 2018, iar pe alt perete a fost montat un al doilea banner care marca cel de-al X-lea Congres realizat la Băile Felix de către organizatorul principal.

Ziua de vineri, 25 mai, a fost rezervată în exclusivitate primirii, cazării și expunerii panourilor aduse de participanți, care vor constitui expoziția colectivă.

Vor participa la cel de-al X-lea Congres următorii colegi:

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRENUMELE	LOCALITATEA
1	Balif Andrei	Târgu Jiu
2	Beke Ernó	Târgu Secuiesc
3	Beke Lenke	Târgu Secuiesc
4	Beke Anet	Târgu Secuiesc
5	Bîrsan Romică	Hunedoara
6	Bocan Gheorghe	Botoșani
7	Boér Gheorghe	Târgu Mureș
8	Bornemisa Lucian	Deva
9	Botoș Francisc	Sfântu Gheorghe
10	Brînzei Stelian	Botoșani
11	Caraman Gheorghe	București
12	Călianu Eugen	București
13	Căpitanu Gheorghe	Bârlad
14	Căpitanu George -Antonio (junior)	Bârlad
15	Chircu Gheorghe	Alexandria
16	Chiricheș Coriolan	Botoșani
17	Ciutacu Z. Gheorghe	Colilia - Ialomița
18	Ciutacu Raducu Costin	Colilia - Ialomița
19	Cocon Alunel	Reșița
20	Costin Mihai	București
21	Cornaci C.V. Mihai	Botosani
22	Cornaci Alexia Georgiana	Botoșani
23	Cristoi Eduard-Claudiu	Deva
24	Crișu Marin	Brașov
25	Cserni Alexei	Arad
26	Curdov Aurel	București
27	Dediu Vasile-Vicento	Galați
28	Dina Șerban Radu (junior)	București
29	Dina Ștefan	București
30	Dumitrescu Constantin	București
31	Fazakas Aaron	Cluj
32	P.S.† Galaction	Alexandria
33	Gergely Ladislau	Odorheiu Secuiesc
34	Gergely László	Odorheiu Secuiesc
35	Giurcanu Costel	Bârlad
36	Göthér István	Odorheiu Secuiesc
37	Höncz László József	Târgu Secuiesc
38	Huh Dorel	Vălișoara - Hunedoara
39	Huh Mariana -Cornelia	Vălișoara - Hunedoara
40	Iacob Ana	București
41	Iacob Mihai	București
42	Iacob Darius Alexandru	Botoșani
43	Iacob Ersila	Botoșani
44	Iancu Ion	Alexandria

45	Ilin Milan	Timișoara
46	Ion Gheorghe	București
47	Iordache Octavian	Craiova
48	Ivan Alexandra Mihaela	Marea Britanie
49	Ivan Silviu Mihai	Focșani
50	Kelemen Eugenia	Petroșani
51	Kelemen Tiberiu Ștefan	Petroșani
75	Lung Ioan	Deva
53	Miatovic Slobodan	Pancevo - Serbia
54	Milian Dumitru	Deva
55	Mitu Gabriel	Alexandria
56	Morar Radu	Deva
57	Munteanu Vilică	Bacău
58	Munteanu Ilie Cristian	București
59	Mușei Ioan	Hârlău
60	Neacșu Vaslie	Alexandria
61	Neiconi Timotei	Hațeg
62	Olaru Elvira Daniela	Mihalt - Alba
63	Olaru Ioan	Mihalt - Alba
64	Pardos Ileana	Vulcan
65	Pascu Andrei	Craiova
66	Petre Alin Cristian (junior)	București
67	Petre Lucian	București
68	Puiu Ileana	Craiova
69	Pușcașu Dumitru Ioan	Petroșani
70	Ráncz Gyula	Târgu Secuiesc
71	Remescu Andrei Sebastian (junior)	Târgu Jiu
72	Remescu Maria	Târgu Jiu
73	Remescu Sergiu Nicolae	Târgu Jiu
74	Rovinar Mircea-Ion	Vălișoara - Hunedoara
75	Rovinar Raul - Dimitrie (junior)	Vălișoara - Hunedoara
76	Rovinar Viorica - Maria	Vălișoara - Hunedoara
77	Samoilă Ștefan	Brașov
78	Sergiu Giuzepo Luigi	Galați
79	Stanciu Aurel	Bacău
80	Stanciu Ioana Alexandra (junior)	Bacău
81	Stroe Ecaterina	Petrila
82	Stroe Viorel	Petrila
83	Suciu Ioan - Cornel	Cluj
84	Ștefan Ioan	București
85	Ștefanov Titus	Arad
86	Turi Gheorghe-Alexandru	Deva
87	Tudor Nicolae	Vulcan
88	Tudor Simona Adriana	Vulcan
89	Tudoran Mihăiță	București
90	Țurcan Constantin	Craiova
91	Urmărea Daniel	Petroșani
92	Vaum Ioan	București
93	Oros Valeriu	Vulcan
94	Angheloaia Adelina	Vulcan
95	Bălăița Dorel	Onești

În ultimul moment Viorel Stroe a trebuit să mai monteze încă aproximativ 10 metri de panouri-suport, deoarece exponatele aduse au depășit estimările inițiale. Deci expoziția colectivă a ajuns la 90 metri, însumând 370 de panouri, convențional 22.200 insigne (60 insigne pe panou).

Seara a avut loc ședința Consiliului director al A.C.I.R. la care au participat: prof. Tiberiu Kelemen, Viorel Stroe, Ilin Milan, ec. Ștefan Dina, Beke Ernő și Dumitru Pușcașu. Au absentat P.S.† Galaction și Stelian Brânzei, aceasta din urmă din cauza unor probleme de sănătate. S-au discutat importante modificări aduse statutului în vederea aprobării acestora de Adunarea generală.

Tot vineri am primit, prin coletăria rapidă FAN CURIER, două pachete ce conțineau Programele catalog și volumele „ACIR 10 ANI ÎN SLUJBA INSIGNEI ROMÂNEȘTI”, care au fost tipărite la Botoșani și vor fi distribuite participanților la congres.

Mulțumim domnului inginer Coriolan Chiricheș pentru promptitudinea în executarea și expedierea la timp a lucrărilor solicitate.

A trecut astfel una din zilele foarte importante în cronologia manifestării de la Băile Felix.

Ziua de sâmbătă, 26 mai 2018 a fost cea mai densă în diverse elemente ale congresului.

Dimineața, la ora 7⁰⁰, cum a intrat deja în obișnuință, au mai fost și 3-4 întârzieri care, din lipsă de spațiu, au avut probleme cu expunerea panourilor, dar în final acest lucru s-a rezolvat, panourile respective formând în unele locuri rândul trei al expoziției.

Alți colegi au deschis valizele, sacoșele sau alte mijloace în care au fost aduse numeroase piese de schimb.

Toți participanții la Congresul al X-lea au primit din partea organizatorului, ing. Silviu Donraș, legitimații, pe care erau prinse insigna oficială a Marii Uniri - o surpriză de care s-au bucurat toți, precum și Programele catalog.

La ora 10³⁰ a început ședința festivă care deschide lucrările celui de-al X-lea Congres Național de insignografie. În prezidiu au luat loc domnii: general Lazăr Cârjan, muzeograf Cornel Abrudan, ec. Ștefan Dina, Beke Ernő și prof. Tiberiu Kelemen.

Pentru a sublinia caracterul național al manifestării; a fost intonat Imnul României.

În continuare domnul general Lazăr Cârjan prezintă o evocare amănunțită a celor care au fost pionierii actului Unirii din urmă cu 100 de ani în județul Bihor: avocat Aurel Lazăr și avocat Nicolae Bolcaș, episcopul Galeriu și Coriolan Pop.

A luat cuvântul domnul Cornel Abrudan, care a citit salutul domnului prof. dr. Aurel Chiriac, directorul Muzeului Județean Bihor, care nu a putut participa la ședința inaugurală a Congresului al X-lea.

Președintele A.C.I.R. a mulțumit în numele tuturor domnului ing. Silviu Dobraș pentru faptul că manifestarea de astăzi are loc în bună măsură datorită eforturilor domniei sale. A reamintit asistenței că la Bacău au fost luate unele hotărâri - de a premia pe câștigătorii unor concursuri inițiate și aprobate de adunarea generală. Astfel domnul Gheorghe Boer primește o cupă și o diplomă pentru efortul depus în vederea realizării arhivei foto a asociației și pentru faptul că în fiecare an pregătește și înmânează organizatorului manifestării și președintelui A.C.I.R. câte un album cu imagini de la ultimul congres, lucru care s-a întâmplat și acum.

A fost premiat și colegul Alexandru-Gheorghe Turi din Deva pentru cea mai bună machetă a insignei jubiliare, precum și colegul Marin Crișu din Brașov - pentru cel mai obiectiv articol despre activitatea asociației, publicat în „Jurnalul insignografic” nr.18.

În aplauzele asistenței au fost înmânate atestatul, insigna și placheta titlului de „Colecționar emerit”.

Au primit onorantul titlu ec. Ștefan Dina, președintele Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” și Beke Ernő, președintele HOBBI CSEREBERE KLUB din Tg. Secuiesc.

În urma solicitării colegului Stelian Brânzei, care din motive de sănătate nu s-a putut deplasa la Băile Felix, Dumitru Pușcașu a înmănat colegilor Viorel Stroe și Constantin Dumitrescu, două nobile lucrări de artă.

Domnului ing. Silviu Dobraș oferă mici atenții colegului Slobodan Mijatovic (foto 1), generalului Lazăr Cârjan, d-lui Cornel Abrudan (foto 2), prof. Tiberiu Kelemen, col (rtg.) ing. Ștefan Samoilă (foto 3) și domnului Andrei Balif, atenție preluată de doamna Maria Remescu, fica acestuia (foto 4). .

Foto 1

Foto 3

Foto 2

Foto 4

Domnul Mihai Costin a oferit domnului general Lazăr Cârjan un cadou de suflet.

Ca în fiecare an, domnul Ilin Milan a acordat „Premiul continuității Lucia și Ilin Milan”, beneficiarul din acest an fiind domnul ing. Silviu Dobraș .

Domnul prof. Costel Giurcanu a acordat câteva diplome de excelență din partea Secției Numismatice Bârlad (în foto 5 domnii Gheorghe Boer și prof. Costel Giurcanu).

Cu aceasta partea oficială a congresului a luat sfârșit, iar participanții sunt invitați să immortalizeze prezența la Băile Felix printr-o poză de grup. Poza în cauză a fost făcută de numeroși fotografi amatori în parcul Hotelului „Padiș”. Păcat că doar vreo 75 de participanți, cu toată insistența noastră, au luat parte la acest moment pe care îl considerăm important.

A urmat o pauză de vreo două ore, pe care fiecare le-a petrecut după voie, urmând ca la 13³⁰ să ne întâlnim la Adunarea generală de dare de seamă și alegeri a noului colectiv de conducere a asociației.

Adunarea generală a fost programată și a început la ora 13⁰⁰. Am reușit, cu multe insistențe, să adunăm numărul necesar pentru a putea lua hotărâri statutare, fiind prezenți 77 de membri

Colegul Ion-Mircea Rovinar - primarul Comunei Vălișoara, a oferit participanților la manifestările organizate sub genericul „Expo sport” imagini cu cele nouă ediții care au avut loc până în prezent (în fotografiile de mai jos, colecționarii Ioan Lung și Eduard Cristoiu sunt premiați de către domnul primar Ion-Mircea Rovinar).

În preambulul ședinței colegul, ec. Ștefan Dina, a înmănat premiile „Floarea de colț” pentru juniori, oferite de Clubul Numismatic „Mihai Eminesc”. Premiile se află la cea de-a doua ediție și A.C.I.R. nu are nicio legătură cu atribuirea acestor recompense stimulative pentru copii.

Au primit premii următorii juniori: premiul III - Fazekas Ana-Sofia (4 ani) care a expus, potrivit vârstei un panou pe măsură; premiul II - Beke Anet și premiul I - Radu Șerban Dina.

Cu aceste elemente, care au adus o undă de prospețime în rândurile tuturor, a început Adunarea generală.

Toate discuțiile purtate și hotărârile luate se regăsesc în procesul-verbal aflat la pagina 89.

În încheierea adunării li s-a pus întrebarea participanților: care să fie tema jurizată la expoziția națională din anul 2019? Colegii au fost nehotărâți, iar cel mai mulți au considerat că încă este prea

devreme pentru a hotărî acest lucru; de problemă să se ocupe Consiliul de coordonare operativă, iar rezultatul să fie comunicat pe site-ul asociației.

Deoarece erau prezenți majoritatea membrilor A.C.I.R. a avut loc lansarea volumului „A.C.I.R. - 10 ANI ÎN SLUJBA INSIGNEI ROMÂNEȘTI”, autori prof. Tiberiu Kelemen și Dumitru Ioan Pușcașu.

A urmat o pauză binevenită pentru toată lumea și ne-am reîntâlnit la ora 16¹⁵ - sesiunea de comunicări insignografice, moderată de colegul Dumitru Ioan Pușcașu.

Au fost prezentate următoarele studii:

Nr. crt.	Autor	Titlul comunicării
1	Bălăiță Dorel	Combinatul Petrochimic Pitești în reprezentări insignografice.
2	Căpitanu Gheorghe	Aniversări feroviare.
3	Mihai C.V. Cornaci	Cu forțe unite.
4	Dina Ștefan	Sisteme de prindere ale insinelor.
5	Giurcanu Costel	Trei insigne de brigadier din anii 1947-1949.
6	Ilin Milan	Corul vocal român din Biserica Albă.
7	Ivan Alexandra Ivan Silviu	Insignografia ca mijloc de propagandă a turismului românesc la începutul anilor 1960.
8	Olaru Daniela Olaru Ioan	Centenarul Primului Război Mondial în insignografia Regatului Unit al Marii Britanii, Australiei și Noii Zeelande.
9	Mijatovic Slobodan	Insignele vechi ale cluburilor de fotbal din Voievodina 1887-1941.
10	Munteanu Vilică	Simboluri heraldice interbelice în insigne.
11	Rovinar Mircea-Ioan	Vălișoara sat cultural al României 2018.
12	Stroe Viorel	Insigna și placheta Mihai Eminescu emise la Petrila.
13	Vaum Ioan	Insigna primei societăți „Fraterna”.
14	Pușcașu Dumitru	Insigna ziarului „Steagul Roșu”.
15	Munteanu Vilică	O medalie și o insignă reprezentând încoronarea Regelui Ferdinand I și a Reginei Maria la Alba Iulia

Sesiunea s-a prelungit până la ora 18³⁰, când ne-am retras pentru a ne pregăti pentru masa comună, care urma să aibă la Restaurantul „Art Club” - o locație foarte apropiată de Hotelul „Padiș”.

În urma hotărârilor Consiliului de conducere, festivitatea de recompensare a participanților la expoziția colectivă și celor premiați la tematica jurizată „Turism” urma să aibă loc în această noapte.

Au expus la TURISM următorii:

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRENUMELE	Nr. crt.	NUMELE ȘI PRENUMELE
1	Beke Ernó	13	Olaru Elvira Daniela
2	Beke Lenke	14	Pardos Ileana
3	Chircu Gheorghe	15	Puiu Ileana
4	Cornaci Alexia	16	Ráncz Gyula
5	Dina Șerban Radu	17	Samoilă Ștefan
6	Dina Ștefan	18	Stanciu Aurel
7	Gergely Ladislau	19	Stroe Ecaterina
8	Gergely László	20	Stroe Viorel
9	Höncz László József	21	Ștefanov Titus
10	Kelemen Eugenia	22	Tudor Simona Adriana
11	Mijatović Slobodan	23	Tudoran Mihaiță
12	Mitu Gabriel	24	Urmărea Daniel

Comitetul de jurizare a tematicii TURISM, format din prof. Vilică Munteanu, ec. Mihai-Silviu Ivan și prof. Tiberiu Kelemen a făcut următoarele nominalizări:

- Mențiune Ecaterina Stroe	- Petrila
- Mențiune Aurel Stanciu	- Bacău
- Mențiune Ștefan Samoilă	- Brașov
- Premiul III Ileana Pardos	- Vulcan
- Premiul II Simona Tudor	- Vulcan
- Premiul I Titus Ștefanov	- Arad
Slobodan Mijatović	- Serbia

Cei premiați au fost recompensați cu o cupă și o diplomă.

Toți ceilalți participanți la tematica „Turism” au fost recompensați cu medalia jubiliară a reuniunii și o diplomă. În pauzele dintre momentele artistice pe care le-au pregătit organizatorii, au fost recompensați cu o medalie (jubiliară a reuniunii) și o diplomă toți participanții la expoziția colectivă.

În fotografia de mai sus este redat momentul premierii colegei noastre din Craiova, Ileana Puiu

Târziu, în noapte, s-a încheiat una dintre cele mai dificile zile ale reuniunii, dar rămân cu încrederea că toți participanții la manifestarea de la Băile Felix vor pleca mulțumiți acasă.

Duminică, 27 mai 2018, a început foarte prost pentru președintele asociației: la ora 6³⁰ a fost trezit de doi colegi care susțineau că nu-și mai găsesc panourile având tematica „Turism” din expoziție. A fost una din cele mai proaste vești pe care o poate primi un organizator.

Ne-am deplasat în sala expozițională unde, din fericire, am găsit exponatele la altă tematică - cea generală. Zonele expoziționale semănau între ele, iar colegul nostru s-a uitat în cu totul altă parte și, panicat, a făcut ce a crezut că e mai bine, adică a reclamat. Noroc că totul s-a terminat cu bine, dar emoțiile au fost mari.

Restul zilei a continuat cu demontarea expoziției și a panourilor-suport; aici din nou am primit o binevenită mână de ajutor din partea colegilor Ivan și Beke, care au rămas pe poziții până când și

ultima legătură de stinghii a fost încărcată în mașină pentru a fi transportată la Petroșani prin cureierat. Coletul cu materialele lemnoase a sosit la Petroșani în 05 iunie, iar totul a fost pus la păstrare pentru următoarea manifestare, despre care nu știm când și unde va avea loc în 2019.

Abia acum, pentru colectivul de la Petroșani, cel de-al X-lea Congres a luat sfârșit!

Seara am petrecut câteva ore în compania familiei Ivan la una dintre numeroasele terase din localitate. Aici ne-am întâlnit și cu colegii ec. Ștefan Dina și Constantin Dumitrescu, iar subiectul discuției a alunecat încet spre viitorul acestor întâlniri: pe buzele tuturor a revenit întrebarea, dacă nu cumva am dus întâlnirile la un nivel prea ridicat, care nu poate fi suportat de unii organizatori, deoarece la ora actuală A.C.I.R., cu fondurile pe care le are, nu poate organiza o manifestare similară.

Mulțumim domnului inginer Silviu Dobraș, care a suportat pentru a doua oară costurile organizării unei mega-manifestări de acest gen, respectiv colectivului de la „ACCESORII PROD” Oradea, pentru piesele care au înfrumusețat manifestarea și vor rămâne în amintirea noastră ca un simbol al împlinirii unui deceniu de activitate a asociației.

Propunere pentru o viitoare colecție...

Prof. Tiberiu Kelemen,
președinte A.C.I.R.

Dumitru Ioan Pușcașu,
secretar A.C.I.R.

**CONCLUZII ÎN URMA JURIZĂRII SEPARATE A TEMATICII
„TURISM” DIN CADRUL EXPOZIȚIEI COLECTIVE DE INSIGNE
BĂILE FELIX - 2018**

**prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani**

Ideea jurizării unei singure tematici din cadrul expozițiilor colective care însoțesc manifestările noastre a prins viață datorită imposibilității evaluării corecte într-un timp scurt a 16.000 - 17.000 de insigne din tematici diferite.

O primă tentativă în acest sens a fost în anul 2013 la expoziția care a avut loc la Galeria artelor de la Cercul Militar Național, iar rezultatele i-au mulțumit pe colecționari. Atunci tematica jurizată a fost cea a INSIGNELOR MILITARE. Inițiativa a aparținut colegului, ec. Ștefan Dina.

În anul 2017, la Bacău, organizatorul celui de-al IX-lea Congres și al expoziției aferente, prof. Vilică Munteanu, a reluat ideea jurizării pe viitor a unei singure tematici, atunci când a fost pus în imposibilitatea departajării corecte a unui număr foarte mare de insigne.

În acest context, Consiliul de conducere operativă A.C.I.R. a hotărât ca în cadrul expoziției din anul 2018 să fie jurizată tematica „TURISM”, având în vedere locul de desfășurare a Congresului al X-lea la Băile Felix.

Hotărârea a fost anunțată în timp util membrilor A.C.I.R. pe site-ul asociației. S-a stabilit, cunoscând spațiul expozițional, ca fiecare expozant să participe cu maxim trei panouri, respectiv cel care expune la tematica jurizată -TURISM - NU VA PARTICIPA și la tematica generală.

Anul acesta, datorită generozității organizatorului, au fost puse în joc următoarele premii: 2 premii I, un premiu II, un premiu III și 3 mențiuni sub forma unor cupe în patru dimensiuni, lucru care, de asemenea, le-a fost comunicat concurenților.

La tematica jurizată „TURISM” s-au înscris 24 de colecționari cu 61 de panouri (convențional 3660 piese), expoziția ocupând 18 m liniari.

Numele acestora a apărut și în Programul-catalog într-un tabel separat.

În timpul jurizării am descoperit cu surprindere că alți trei colegi au expus tot în cadrul acestei secțiuni, deci în final au fost 27 de expozanți cu 67 panouri (4.020 piese convențional). SE poate presupune că au fost expuse cele mai reprezentative piese din tematica „TURISM”, existente la ora actuală în colecții!

A fost formată o comisie de jurizare a tematicii respective, componența acesteia fiind publicată și în Programul-catalog al reuniunii. Juriul a fost alcătuit din :

- prof. Vilică Munteanu;
- ec. Mihai Silviu Ivan;
- prof. Tiberiu Kelemen.

Trebuie menționat că niciun membru din juriu nu a expus la această secțiune.

În urma verificării fiecărui panou prezentat, concluziile comisiei de jurizare au fost următoarele:

Premiul I	Slobodan Mijatović	Pancevo - Serbia
Premiul I	Titus Ștefanov	Arad
Premiul II	Simona Tudor	Vulcan - Hunedoara
Premiul III	Ileana Pardos	Vulcan - Hunedoara
Mențiune	Ecaterina Stroe	Petrila - Hunedoara
Mențiune	Aurel Stanciu	Bacău
Mențiune	Ștefan Samoilă	Brașov

1) Juriul a rămas plăcut surprins la vederea unei expoziții frumos aranjate: panouri standard conținând doar piese care se încadrează în tematică, fără existența altor elemente (poze, panglici), care alterează structura exponatului.

2) O constatare a comisiei de jurizare a fost că încă nu se cunoaște exact de către expozanții la tematica „TURISM” deosebirea dintre o insignă, o broșă și un breloc, fapt care a dus în numeroase cazuri la apariția acestora pe panouri de insigne turistice.

3) O altă constatare a fost rigurozitatea și acuratețea exponatelor aparținând colegilor Slobodan Mijatović și Titus Ștefanov care au prezentat piese excepționale, de mare valoare și frumusețe, ceea ce a atras și acordarea de către juriu, în unanimitate, a celor două premii I.

Toți cei care au expus în cadrul tematicii „TURISM” și nu au primit premii, au fost recompensați cu o diplomă specială și medalia oficială a congresului.

Premierea s-a făcut în timpul mesei festive, în seara zilei de 26 mai 2018 de către prof. Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu, nefiind depuse contestații.

În cadrul adunării generale s-a cerut părerea participanților cu privire la ce tematică jurizată se vrea pentru anul viitor, eventual funcție de anumite evenimente sau alte criterii.

După unii, alegerea unei tematici ar fi prea devreme, alții au găsit inoportună o astfel de jurizare, care nu rezolvă problema de fond a departajării unor colecții și colecționari.

A rămas ca în toamnă să se ia o hotărâre de către Consiliul de conducere operativă, care o va comunica tuturor pe căile deja cunoscute: site-ul asociației și ca ultimă modalitate, prin invitațiile pe care organizatorul le va expedia fiecăruia.

Premiul I

Premiul II

Premiul III

Mențiuni

CUPA CONTINUITĂȚII „LUCIA ȘI ILIN MILAN” - UN IMPORTANT STIMULENT ÎN PROMOVAREA INSIGNOGRAFIEI

**Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani**

Anul 2012, în prima parte, a fost unul foarte dificil pentru insignografia din țara noastră, deoarece păstrarea continuității reuniunilor părea un lucru aproape irealizabil.

La sârșitul celui de-al III-lea Congres de la Petroșani nimeni nu s-a angajat să organizeze congresul următor. S-a văzut din capul locului că nu există semne ca cel de-al IV-lea Congres să găsească un sponsor și un loc de desfășurare.

În această perioadă, între numeroasele convorbiri avute, s-au remarcat cele cu vicepreședintele pe zona Banat a A.C.I.R. - Ilin Milan care, pentru stimularea tinerilor și nu numai, ar dori să introducă în sistemul de recompensare un nou element care să poarte denumirea de „Cupa continuității”, în încercarea de a revigora activitatea insignografică. Cupa va putea fi înmănată atât copiilor care se află la începutul anevoiosului drum al unor colecționari în devenire și care vor asigura continuitatea pasiunii noastre, cât și adulților care astăzi fac asociația viabilă.

În ultimul moment a apărut soluția fericită - ca manifestarea în cauză, din anul 2012, să fie organizată din nou în parteneriat între colegii de la Alexandria și cei de la Petroșani. A fost o primă încercare de acest gen, care a dat rezultate foarte bune.

Propunerea colegului Ilin Milan, un colecționar cu o vastă experiență, mi-a rămas în memorie și am luat amândoi hotărârea ca lansarea noului stimulent să aibă loc în cadrul festiv oferit de cel de-al IV-lea Congres. Chiar dacă materializarea inițiativei nu va avea efectul dorit la debut, un nou element în sistemul de recompensare A.C.I.R. este binevenit și astfel, până la debutul lucrărilor celui de-al IV-lea Congres, s-a încercat creionarea unor criterii de acordare a cupei:

1) Stimulentul va purta denumirea „Cupa continuității Lucia și Ilin Milan”, iar pe etichetă va fi gravat în mod obligatoriu anul și locul acordării acestuia.

2) Cupa este un stimulent acordat în nume personal, deci conducerea A.C.I.R. are doar un rol consultativ în acordarea ei.

3) Cupa nu este transmisibilă, deci va rămâne în posesia persoanei care o primește.

4) Nu se vor acorda două cupe aceleiași persoane.

5) Cupa va fi acordată în cadrul momentelor festive prilejuite de deschiderea congreselor.

6) Cupa va putea fi atribuită atât copiilor cât și adulților, indiferent dacă sunt membri A.C.I.R. sau nu, dar susțin activitatea insignografică.

În acest context debutul „Cupei continuității Lucia și Ilin Milan” a avut loc la Petroșani, în cadrul momentelor festive ale celui de-al IV-lea Congres Național de insignografie din 2012.

Primul laureat al noului trofeu, în anul 2012, a fost grupul de tineri colecționari ai Secției Numismatice Petroșani.

Cupa a fost preluată de gemenii Alexandra - Milena

și Alexandru - Marius Stroe, elevi ai Liceului din Petrila, membri ai Grupului de tineri numismați, în aplauzele asistenței.

După festivitatea de premiere am stat de vorbă cu mai mulți membri A.C.I.R. și câțiva reporteri de la publicațiile din Vale, toți au fost de acord că inițiativa este foarte bună și că se vor obține rezultate doar dacă va avea continuitate, așa cum îi este de altfel și denumirea. Orice premiu care vine să răplătească efortul unor colegi în vederea realizării obiectivelor asociației, este binevenit.

În anul 2013 cel de-al V-lea Congres s-a desfășurat în Capitală, în organizarea Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” de pe lângă Cercul Militar Național.

Expoziția colectivă a avut loc în Galeria Artelor. În acest cadru colegul Ilin Milan a oferit „Cupa continuității” Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” - organizatorul celui de-al V-lea Congres.

Cupa a fost preluată de către președintele clubului, ec. Ștefan Dina.

În anul 2014, cel de-al VI-lea Congres, în condiții dificile de organizare, s-a desfășurat la Petroșani. În aceste condiții cupa a fost înmănată de către vicepreședintele A.C.I.R. pe zona Banat, conducerii asociației, fiind preluată de către prof. Tiberiu Kelemen.

În anul 2015 Municipiul Târgu Secuiesc a găzduit cel de-al VII-lea Congres; pentru reușita manifestării din acel an „Cupa continuității” a fost înmănată tinerilor colecționari din cadrul „Hobby Cserebere Klub” din Târgu Secuiesc.

Cupa a fost preluată de către domnul Ráncz Gyula, în numele președintelui clubului, Beke Ernő, care a mulțumit pentru recompensa primită.

În anul 2016, pentru prima dată ne-am întâlnit în Stațiunea Băile Felix, organizatorul manifestării fiind ing. Silviu Dobraș, managerul Firmei „ACCESORII PROD” Oradea. De această dată colegul Ilin Milan a înmănat „Cupa continuității” familiilor Andrei Balif și Maria Remescu,

Andrei Remescu, Sebastian Remescu, Gabriel Remescu - cea mai numeroasă familie din cadrul A.C.I.R.

În anul 2017 am făcut un „salt” de câteva sute de kilometri, pentru a ne întâlni, în premieră, pe plaiurile moldave, într-o manifestare marca profesor Vilică Munteanu. Deci cel de-al VIII-lea Congres s-a desfășurat în condiții excepționale la Bacău.

„Cupa continuității”, în acel an, a fost înmănată de către colegul Ilin Milan, domnului prof. Vilică Munteanu, care a asigurat continuitatea manifestărilor noastre.

În anul 2018 ne-am întâlnit la Băile Felix, într-o reeditare a Congresului al VII-lea.

Anul acesta, însă sărbătorim 50 de ani de la prima expoziție de insigne din țară, respectiv 10 ani de când ființează A.C.I.R.

În acest cadru „Cupa continuității” a fost înmănată colegului, ing. Silviu Dobraș, alături de mulțumirile tuturor pentru organizarea a două congrese care au rămas în memoria tuturor ca două repere în activitatea noastră!

Se poate concluziona că, după șapte ani, inițiativa a prins rădăcini, fiind așteptată cu interes de către participanți.

În acest context îi dorim colegului Ilin Milan din Timișoara să aibă putere ca să acorde și pe viitor, tot în nume personal, „Cupa continuității Lucia și Ilin Milan”, care s-a integrat de acum în sistemul de premii al asociației noastre, fiind un bun exemplu pentru toți colegii.

O INIȚATIVĂ CARE ONOREAZĂ

**prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani**

Încerc să relatez în rândurile care urmează un moment care m-a impresionat în mod plăcut, din timpul Adunării generale A.C.I.R., eveniment ce s-a desfășurat anul acesta la Hotelul „Padiș” de la Băile Felix.

Adunările generale reprezintă unele dintre cele mai importante elemente din viața asociației, la care participarea este obligatorie, deoarece aici se iau cele mai importante hotărâri. Acestea ne pot afecta pe toți în bine sau pot provoca derapaje nedorite.

În acest context există de fiecare dată o „Ordine de zi” bine gândită, ce conține un punct final - al discuțiilor libere, în cadrul cărora toți membrii care doresc pot să împărtășească puncte de vedere asupra bunului mers al asociației sau să facă diverse propuneri.

Încă de la începutul lucrărilor am observat un coleg care era ușor agitat, iar întreaga sa ființă dorea să ne comunice ceva, însă aveam în față o ordine de zi și locul acestui gen de interpelări era la sfârșitul lucrărilor.

A venit și momentul mult așteptat, iar când i s-a dat cuvântul colegului de la Tg. Mureș (care are părul mai alb ca al meu) în sală s-a lăsat liniștea.

Colegul și prietenul meu nu a cerut nimic pentru Domnia sa, nu a făcut propuneri pentru ridicarea mersului asociației la alt nivel, nimic din toate astea! Colegul Gheorghe Boér voia ceva izvorât din suflet, din prietenie și respect față de memoria celor care au contribuit la rezolvarea momentelor dificile de la începutul funcționării asociației. A propus acordarea post mortem a titlului de MEMBRU DE ONOARE celui care a fost PARDOS IOAN (1942-2013), fost prim-vicepreședinte A.C.I.R., trecut la cele veșnice în urmă cu cinci ani, păstrându-l astfel în evidențele și amintirea noastră.

De obicei, în cadrul asociației orice propunere, indiferent de conținutul ei, era dezbătută sau contestată. Acum, în semn de respect față de activitatea celui plecat dintre noi, votul care a fost unanim s-a desfășurat în liniște deplină; măcar în astfel de ocazii solemne a existat un consens.

Am apreciat mult inițiativa colegului nostru Gheorghe Boér, dar am rămas cu regretul în suflet că propunerea nu a venit de la cineva din Valea Jiului și încă o dată s-a adeverit vechiul proverb izvorât din înțelepciunea poporului român, care sună cam așa: „cine nu are bătrâni să-și cumpere!”.

Cu ocazia aceluși trist eveniment soția și fiul au organizat în Municipiul Vulcan o expoziție de insigne având la bază piesele îndrăgite de Pardos Ioan și au pus în circulație, într-un tiraj limitat, o insignă comemorativă (imaginea alăturată), pe care sunt redată principalele preocupări ale celui dispărut.

Odihnească-se în pace!

**prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani**

10 mai 2018, zi de mare sărbătoare pentru micul colectiv de numismați din Teleorman, care au sărbătorit împlinirea a două decenii de rodnică activitate.

Secția Numismatică din Alexandria este cunoscută drept una dintre cele mai active secții care se află în coordonarea S.N.R.

Oficial, cea de-a XXXVI-a Secție a luat ființă la data de 14 mai 1998. În primii ani președinția celei mai tinere secții a fost asigurată de către muzeograful Veronica Predoi care, însă, a demisionat la 02. august 2001 din motive personale, iar conducerea acesteia a fost preluată în mod cât se poate de fericit de către P.S.† Galaction.

Din acel moment, conform previziunilor regretatului Preda Constantin, a început o activitate ferventă a secției care în scurt timp a devenit una foarte activă, marcată prin emiterea a numeroase medalii și plachete, respectiv organizarea unor manifestări numismatice de amploare precum Simpozioanele Naționale de numismatică din anii 1998 și 2008 dar și a celei de-a XXXII-a Reuniuni a colecționarilor de insigne din România.

Este demn de menționat aportul substanțial al secției în realizarea Simpozionului Național de numismatică din 2007 de la București-Otopeni și a celui de la Bușteni în anul 2015.

În premieră secția a organizat, în parteneriat cu Secția Numismatică din Petroșani, Congresele Naționale de insignografie din anii 2011 și 2012, acțiuni care arată deschiderea conducerii secției din Alexandria pentru a întinde o mână de ajutor în vederea organizării unor acțiuni numismatice pe plan național.

Marea sărbătoare a numismaților din Teleorman s-a desfășurat într-un cadru deosebit oferit de Muzeul Județean de Istorie din Alexandria (foto alăturat).

Sala de conferințe a muzeului a fost amenajată special pentru eveniment. Pe unul dintre pereți a fost montată o expoziție retrospectivă, în care se regăsesc toate medaliile și plachetele emise de secție în cele două decenii de activitate. Nu cred că mai există o secție din țară care să se poată mândri cu asemenea realizări, poate doar colegii din cadrul Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” să aibă rezultate similare.

La ședința festivă au participat conducători de secții numismatice din țară, Brașov, București și Petroșani, membri ai Secției Alexandria și numeroși invitați.

Luând cuvântul P.S.† Galaction prezintă un scurt istoric al secției, marcând cele mai importante momente din activitatea ei.

Domnul col.(rtg.)ing. Ștefan Samoilă, vicepreședinte S.N.R., președintele Secției Numismatice Brașov și Domnul Marin Crișu au înmănat P.S.† Galaction un volum rar intitulat „Cântarea cântărilor”, în traducerea patriarhului Nicodim Munteanu.

De asemenea prof. Tiberiu Kelemen a oferit Secției Alexandria o plachetă aniversară (foto alăturat).

Au transmis felicitări ec. Ștefan Dina, Mihai Costin și gravorul Constantin Dumitrescu din București.

În continuare prof. Pavel Mirea, directorul Muzeului Județean, a prezentat o informare foarte amănunțită a descoperirilor unor tezaure monetare pe teritoriul Județului Teleorman. Informarea a fost audiată cu mult interes de cei prezenți.

A fost pusă în circulație insigna oficială a manifestării și două ilustrate tipărite în acest scop. Insigna manifestării a fost realizată în trei variante de culoare și are un diametru de 25 mm. În imaginile de mai jos redăm cele două cărți poștale și aspecte din expoziția organizată cu această ocazie.

În încheierea manifestării participanții s-au retras la un restaurant, unde au petrecut câteva ore plăcute, iar subiectul discuțiilor a fost bineînțeles numismatica și problemele existente în țară din acest punct de vedere.

Muțumim colegilor de la Alexandria, care sub conducerea înțeleaptă a P.S.† Galaction, președintele acesteia, a ridicat numismatica din Teleorman pe o treaptă superioară, invidiată în țară pentru realizările obținute!

Dorim colegilor de la Alexandria și președintelui secției, P.S.† Galaction sănătate, viață lungă pentru binele numismaticii din Teleorman, alături de tradiționalul „La mulți ani!”.

„EXPO SPORT” VĂLIȘOARA LA CEA DE-A X-A EDIȚIE

**prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani**

Momentul jubiliar care a pus comuna Vălișoara din Județul Hunedoara pe harta manifestărilor insignografice din România a avut loc la data de 11 august 2018, fiind inclus în seria evenimentelor cultural-sportive ocazionate de cea de-a XIII-a ediție a Zilelor comunei.

Astfel, pentru o zi, Vălișoara a devenit capitala insignografiei românești.

Evenimentul a început cu o întârziere de două ore, pentru unii care nu au fost „motorizați” și neinspirăți au apelat la serviciile Căilor Ferate Române, întârzierea acumulată pe cei 89 de kilometri dintre Petroșani și Deva.

Dar să lăsăm deoparte neplăcerile călătoriei, care în fiecare an sunt răsplătite din plin de ospitalitatea familiei Huh, care ne pune la dispoziție casa și grădina, reprezentând punctul de întâlnire și demarare a manifestării.

Rând pe rând au ajuns la întâlnire Timotei Neiconi din Hațeg, Ioan Lung și Lucian Bornemisa din Deva și familia Tiberiu și Eugenia Kelemen din Petroșani. Spre regretul nostru anul acesta lipsesc Gheorghe Turi din Deva și Dumitru Pușcașu din Petroșani.

În jurul orei 12⁰⁰ a sosit și familia Primarului Ion-Mircea Rovinar.

Prima parte a întâlnirii a început prin prezentarea de către președintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen a unei retrospective a celor zece ediții care s-au desfășurat până în prezent, scoțând în evidență aportul celor două familii - Huh și Rovinar - la realizarea a ceea ce este cunoscut sub numele „EXPO SPORT” Vălișoara.

În expunere s-a pus printre altele legitima întrebare: vor avea oare puterea actualii organizatori să continue și pe viitor punerea în undă a îndrăgitei manifestări?

A fost momentul potrivit ca președintele A.C.I.R. să înmâneze celor prezenți însemnele manifestărilor care au avut loc la Vălișoara până acum, fapt care a constituit o surpriză, sperăm plăcută.

Domnul Primar a făcut o amplă trecere în revistă a perspectivelor continuării manifestărilor, menționând că ediția a XI-a va avea loc chiar anul acesta, în luna noiembrie, concretizându-se printr-o expoziție tematică de medalii și insigne, la care vor fi invitați și profesori de la Universitatea din Petroșani, respectiv colecționari din județ - eveniment dedicat centenarului Marii Uniri.

A fost menționat faptul că orice eveniment cultural organizat de primărie costă, iar sumele trebuie aprobate de Consiliul Local.

Pe o căldură infernală ne-am deplasat la Stadionul „Voința” unde urma să fie montată expoziția colectivă.

Anul acesta, pe lângă exponatele deosebit de valoroase care marchează „sportul-rege” pe toate meridianele lumii, au existat și exponate din alte domenii precum Jocuri Olimpice, Flora și fauna alpină sau Turism, care s-au încadrat perfect în tematica generală, adică Sportul.

Într-un cadru foarte frumos au fost înmânate de către președintele A.C.I.R. legitimația și insigna de membru al asociației doamnei Corina Văcari, care a devenit astfel membru cu drepturi depline în asociație.

Înmânarea legitimației înainte de deschiderea oficială s-a făcut pentru ca doamna Văcari să participe la poza de grup în calitate de colegă.

Pentru participanți au urmat momente de relaxare la umbra corturilor. Ca și în anii anteriori, festivitatea de recompensare a celor care au contribuit la realizarea expoziției a fost făcută în cadru oficial de către primarul Comunei Vălișoara, care a înmănat expozanților diplome, trofee personalizate și cărți poștale care marchează evenimentul jubiliar.

O mențiune specială a fost făcută de către Domnul Primar când a înmănat recompensa colegului Ioan Lung de la Deva, veteran al colecționarilor de insigne din județ care a împlinit 80 de ani, dorindu-i sănătate, putere de muncă și viață lungă.

În cadrul deschiderii oficiale au rostit alocuțiuni Domnul Primar Ion-Mircea Rovinar și președintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen.

Pentru cei 11 participanți au urmat clipe de relaxare, iar discuțiile au avut ca temă principală tot INSIGNA.

Spre regretul tuturor, nici anul acesta nu s-a găsit soluția pentru ca exponatele aduse să poată fi vizionate o perioadă mai lungă de timp, deci în jurul orei 19⁰⁰ expoziția, pentru a cărei realizare s-au depus multe eforturi de către organizatori și deopotrivă de participanți, a fost demontată.

Pentru colegii care au fost la Vălișoara a început obositorul drum către casă, evitându-se calea ferată.

Mulțumirile conducerii A.C.I.R. pentru realizarea a celei de-a X-a ediții a „EXPO SPORT ” se îndreaptă spre primarul Ion-Mircea Rovinar, implicit Consiliului Local și gazda noastră - familia

Huh, care în fiecare an depun eforturi deosebite ca noi să ne simțim bine la Vălișoara, iar manifestarea să-și atingă scopul propus.

Dorim de acum celor șase colecționari de la Vălișoara să ducă mai departe cele începute cu ani în urmă de familia Huh!

INSIGNELE CARE AU MARCAT CELE 10 EDIȚII ALE „EXPO SPORT” VĂLIȘOARA

Dumitru Ioan Pușcașu
Petroșani

Organizarea unei expoziții într-o comună, așezată la distanțe aproape egale de Municipiile Deva și Brad într-o depresiune mărginită la est de ramificația Munților Metaliferi, la vest de Munții Zarandului, iar la nord de Masivul Ruda-Muncelului, unde preocupările locuitorilor sunt cu totul și cu totul altele decât colecționarea și studiul micilor însemne, pare ceva legat de domeniul fantasticalului și totuși ... există minuni!

Colegul nostru Dorel Huh, unul dintre cei mai valoroși urmași ai regretatului Vizesi Mihai, domiciliază în Comuna Vălișoara. De aici împătimitii colecționari Dorel și Mariana Huh, că doar nu se putea ca soția să nu se „molipsească” de acest microb, au participat la numeroase expoziții și manifestări insignografice unde au fost recompensați cu valoroase premii.

Întorși acasă după fiecare expoziție la care au participat se gândeau cum ar putea face cunoscută pasiunea lor și ce impact ar avea asupra comunității din care fac parte, cum ar putea organiza o expoziție de insigne la ei în localitate.

Prima ocazie a apărut în ziua de 13 iunie 2005, când o parte din colecția familiei Huh a fost expusă pe pereții Căminului Cultural. Acest început, după două ediții, s-a oprit brusc.

După o pauză de cinci ani, în 14. 08.2011, primarul Ion-Mircea Rovinar împreună cu Dorel Huh reiau expoziția, dar de această dată la un nivel mai ridicat.

În acest context au urmat opt ediții ale „EXPO SPORT” Vălișoara, la care au participat 10-12 colecționari din județ.

Conducerea asociației, analizând activitatea colegilor de la Vălișoara, spre încurajarea eventualelor manifestări viitoare a aprobat emiterea, sub egida A.C.I.R., a unui set de insigne care să marcheze cele 10 ediții a ceea ce am numit noi „EXPO SPORT” Vălișoara. Ca o mențiune specială pentru toți colegii din asociație: contravaloarea pieselor realizate la Firma ACCESORII PROD Oradea NU A FOST FĂCUTĂ DIN FONDURILE A.C.I.R.!

Insignele în cauză au fost realizate în tiraje foarte mici (12 exemplare), care le-au fost înmânate doar expozanților.

Primele două piese, cele din anii 2005 și 2006, au un diametru de 27 mm, sistemul de prindere fiind cel cu pin.

Înscriptia concentrică a pieselor, înconjoară o minge de fotbal situată în mijlocul insignei. La piesa din 2005 pe prima coroană colorată în roșu apare înscrisul „VĂLIȘOARA 2005”, de asemenea A.C.I.R. fapt care confirmă că piesa a fost executată sub egida asociației. Pe a doua coroană, colorată în alb, apare înscrisul „PRIMA EXPOZIȚIE DE INSIGNE SPORTIVE”.

Piesa următoare are prima coroană circulară colorată în verde, care poartă înscrisul „VĂLIȘOARA 2006” și A.C.I.R. iar pe următoarea coroană de culoare albă „EXPO INSIGNE 2006”. În centru se află tot o minge de fotbal. Tirajul insignei este de 12 bucăți.

Insignele care însoțesc expozițiile din anii 2011-2012-2013-2014-2015 și 2017 au același desen central (o minge de fotbal). La piesa din 2016, fiind an olimpic, apar în centrul de culoare albă, cele cinci cercuri olimpice, iar la cea din 2018 este redată mascota Campionatului Mondial de fotbal din Rusia. Toate piesele sunt acoperite cu o lentilă din plastic. Tirajul acestor insigne este foarte mic, doar 12 exemplare, fiind distribuite după cum am mai spus doar celor care au contribuit efectiv la expoziția colectivă.

Insignele s-au vrut a fi stimulente, pentru ca pe viitor și alți colegi să participe la acest frumos eveniment care a pus Comuna Vălișoara pe harta organizatorilor de expoziții insignografice din România.

O MEDALIE ȘI O INSIGNĂ REPREZENTÂND ÎNCORONAREA REGELUI FERDINAND I ȘI A REGINEI MARIA LA ALBA IULIA

Vilică Munteanu
Bacău

Dorința marilor puteri ale Europei și ale lumii, la început de veac douăzeci, de reîmpărțire a zonelor de influență, de ocupare a altor teritorii, de a-și etala forțele și a fi cât mai sus într-o ierarhie a puterii a dus la declanșarea celui mai crunt război pe care l-a avut lumea până la acea dată. Mizele puse în joc erau mari, iar actorii principali, fiecare în felul său voia „partea leului”, în detrimentul celorlalți, dar mai ales al celor mici.

Intrată în război pentru împlinirea dezideratului de veacuri al românilor de a trăi în aceeași țară, România, deși slab pregătită pentru o asemenea conflagrație, după eșecurile din toamna anului 1916, când teritoriul i se reduce doar la Moldova, și nici aceasta toată, renaște din propria-i cenușă. În vara anului următor, prin eroicele lupte de la Mărăști, Mărășești și Oituz, locuri în care glia străbună a fost înnobilită cu sângele și trupurile a zecilor de mii de eroi, ostașii români au făcut zid din piepturile lor, toți într-un gând și o voință, cu dârzenie și încrâncenare, având mereu în minte deviza „Pe aici nu se trece!”, au apărât ceea ce a rămas din țară, conștienți fiind de faptul că jertfa lor nu avea să fie în zadar.

Anul 1918 a adus cu sine mult așteptatul vis al românilor din spațiul carpato-danubiano-pontic de a trăi uniți într-o singură țară. Semnalul a fost dat de Moldova dintre Prut și Nistru la 27 Martie prin Unirea votată de Sfatul Țării de la Chișinău. La 28 Noiembrie, Congresul General al Bucovinei a votat, în unanimitate, unirea fostului Ducat al Bucovinei cu Regatul României, iar la 1 Decembrie, la Alba Iulia, delegații la Adunarea Națională au dezbătut și aprobat Rezoluția de Unire, care a și fost adoptată de toți cei prezenți. Votarea Rezoluției a însemnat votarea unirii tuturor românilor din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș (Țara Ungurească) cu România, acesta fiind actul prin care se întregea România în granițele ei firești. A urmat, în cadrul tratativelor de pace de la Paris, recunoașterea faptului împlinit.

La 15 octombrie 1922, la Alba Iulia, cetate simbol a națiunii române, a avut loc ultimul episod, prin care se consfințează unirea tuturor provinciilor românești sub sceptrul Regelui României. Încoronarea solemnă a Regelui Ferdinand I Întregitorul și a Reginei Maria, în Catedrala cu hramul Sfintei Treimi din Alba Iulia, a conferit perechii monarhice a Regatului Unit al României consacrarea religioasă ca suverani ai statului unitar român.

Epocalul eveniment a fost pe loc immortalizat în numeroase fotografii, apoi în tablouri, cărți poștale, medalii, insigne etc. Încă din anul împlinirii lui, până în zilele noastre și, cu siguranță, în continuare vor mai apărea și altele.

Dintre medaliile și insignele dedicate încoronării, ne vom opri la prezentarea unei medalii unifață. Aceasta este din alamă ambutisată, Ø 80 mm, gravată de Mihail Kara, aplicată pe un suport din lemn de culoare maro închis, în care sunt reprezentați suveranii României în mantiile de încoronare. Pe mantii sunt brodate simbolurile heraldice ale tuturor provinciilor României Întregite. Regele, cu coroana de oțel pe cap, este așezat pe tron, cu sceptrul în mâna dreaptă, privind spre dreapta, iar sub mâna stângă sprijinită de tron, deviza NIHIL SINE DEO. Regina, la fel încoronată, în fața Regelui, este în picioare, cu o floare de crin în mâna stângă, floare susținută și cu mâna dreaptă. În stânga medaliei este gravat textul ÎNCORONAREA / SUVERANILOR / ROMÂNIEI / UNITE / 1922.

În partea superioară, în plan îndepărtat, se întrezăresc un castel, probabil Peleşul, și o cetate. În partea inferioară, este incizat mesajul, scris de mână, al Reginei: *Prin jertfa lor / s'a făcut mărirea Țării. / Maria*. O medalie asemănătoare, pentru care se precizează diametrul ca fiind de 145 mm, am identificat-o pe internet, fără alte detalii.

Aceeași imagine este bătută, cu multă acuratețe, și pe o insignă din bronz, care are diametrul de 25 mm, aceasta fiind, de asemenea, destul de rară. Ambele piese sunt din colecția personală.

Prin tot ce s-a făcut întru cinstirea și memoria actului încoronării regilor României Întregite, neamul românesc omagiază unul dintre cele mai înălțătoare episoade ale istoriei sale milenare, care reprezintă un moment de demnitate națională și plasare a României pe un loc important între statele Europei.

CENTENARUL PRIMULUI RAZBOI MONDIAL IN INSIGNOGRAFIA REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII, AUSTRALIEI ȘI NOII ZEELANDE

**Ioan Olaru
Daniela Olaru
Mihail -Alba**

În anul 2018 România aniversează două centenare: Centenarul Primului Război Mondial și Centenarul Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918. La început mi-am propus să prezint insigne românești care au ca temă Centenarul Primului Război Mondial, dar până la data scrierii acestui articol (martie 2018) nu am găsit asemenea insigne. Am luat legătura cu colecționari, am întrebat în stânga și în dreapta dacă au cunoștință despre existența unor astfel de insigne, iar răspunsul lor a fost negativ. Nici căutând pe internet nu am avut mai mult succes. Este posibil ca astfel de insigne să existe, dar să nu știm de existența lor.

Căutând pe site-urile de specialitate de pe internet, am avut plăcuta surpriză de a găsi o multitudine de insigne având ca tematică Centenarul Primului Război Mondial, insigne emise de către Marea Britanie, Australia și Noua Zeelandă. Am început să comand acele insigne pe care le-am considerat a fi mai semnificative. O parte dintre ele sunt deja în colecția mea.

Astfel, m-am reorientat și voi prezenta câteva dintre insignele emise de către țările amintite mai sus, țări care nu au uitat să comemoreze Centenarul Primului Război Mondial, precum și pe soldații morți, răniți și dispăruți în lupte. Din insignele pe care le voi prezenta, unele sunt în amintirea animalelor care au pierit în război.

La 28 iunie 1914 arhiducele Franz Ferdinand, moștenitorul tronului austro-ungar, este asasinat la Sarajevo de către studentul Gavrilo Princip, un naționalist sârb-bosniac. A fost scânteia care a declansat primul război mondial. În 28 iulie 1914 austriecii atacă Serbia, iar în 29 iulie 1914 Rusia, susținând Serbia, se mobilizează împotriva Austro-Ungariei.

În replică, Germania aliata Austro-Ungariei, declară război Rusiei la 1 august 1914. O zi mai târziu și Franței. Germania invadează Belgia la 4 august 1914, iar în 5 august Anglia și dominiioanele ei declară război Germaniei. La 6 august 1914 Austro-Ungaria declară război Rusiei, iar Serbia declară război Germaniei.

La 11 august 1914 Franța declară război Austro-Ungariei, iar Anglia la 12 august 1914. Japonia declară război Germaniei la 23 august 1914, iar la 12 noiembrie 1914 Turcia declară război Triplei Înțelegeri sau Antanta (Franța, Anglia și Rusia).

România intră în război alături de Antanta la 27 august 1916, iar la 6 aprilie 1917 Statele Unite ale Americii intră în război alături de Antanta, împotriva Puterilor Centrale.

La 11 noiembrie 1918 s-a semnat armistițiul. După război patru imperii au fost doborâte: Austro-Ungar, German, Rus și Otoman, la fel au căzut și cele patru dinastii ale lor.

Cauza principală a Primului Război Mondial a fost refuzul imperiilor de a acorda populațiilor lor dreptul la auto-determinare. Este și cazul românilor transilvăneni aflați sub ocupația austro-ungară, care așteptau un ajutor din partea Regatului României. Acest ajutor a fost posibil după câștigarea războiului de către puterile Antantei.

La 1 Decembrie 1918 românii transilvăneni înfăptuiesc Unirea Transilvaniei cu România. La 10 decembrie 1919 România a semnat Tratatul de Pace de la Saint-Germain cu Austria prin care se recunoștea Unirea Bucovinei cu România, iar la 4 iunie 1920 la Trianon, România semna Tratatul de Pace cu Ungaria, prin care aceasta recunoștea Unirea Transilvaniei, Banatului și Maramureșului cu România.

Voi prezenta insigne care au ca temă comemorarea Centenarului Primului Război Mondial, insigne care comemorează centenarul unor bătălii, dar și pe soldații morți și dispăruți în timpul războiului, precum și insigne care ne amintesc de animalele pierite în război.

1. INSIGNE CARE MARCHEAZĂ CENTENARUL PRIMULUI RĂZBOI MONDIAL

Pentru fiecare an de război, începând cu 2014 și până în 2018 a fost emisă câte o insignă în formă de floare de mac, din metal având dimensiunile de 20/16 mm și sistem de prindere pin. Petalele sunt emailate în roșu, în mijloc având un mic cerc emailat în negru, iar în partea stângă sus o mică frunză emailată în verde. În interior în partea superioară se află înscris un an de război, iar în partea inferioară anul corespunzător centenarului (fig.1). Floarea de mac a fost folosită încă din anul 1921 de către Marea Britanie, Australia și Noua Zeelandă pentru a comemora personalul militar care a murit în Primul Război Mondial. Macul ca amintire a fost inspirat din poemul „În câmpurile din Flandra” compus de către colonel dr. John McCrae, de origine canadiană. Macii erau primele flori care răsăreau pe pământul plin de morminte al Flandrei, o regiune din Belgia.

Tot o insignă în forma florii de mac care aniversează centenarul este cea din fig.2. Floarea are două petale colorate în roșu, din interiorul fiecăreia pornesc spre exterior mai multe raze. În interior se află înscrisul 1918-2018, iar în partea lui stângă un soldat sprijinit în arma sa, totul în culoarea neagră. În partea lor inferioară pe o bandă neagră cu litere albe se afla înscrisul WW1 CENTENARY (Centenarul Primului Război Mondial). Altă insignă având ca formă două flori de mac, ce aniversează Centenarul Primului Război Mondial este cea prezentă în fig.3. Cele două flori de mac au în față cifra 1, iar în ansamblu alcătuiesc cifra 100 și, totul e colorat în roșu, iar în mijloc florile au câte un cerc colorat în negru. Frunzele florilor sunt amplasate în dreapta și colorate în verde. Sub cifra 100 pe o bandă neagră este înscrisul LEST WE FORGET (Să nu uităm) 1914-2014.

Insigna din fig.4 are și ea forma florii de mac, cu petalele colorate în roșu și cercul din mijloc negru și frunza colorată în verde în partea dreapta. În partea superioară a florii este o eșarfă colorată în negru, pe care cu litere albe se află înscrisul 1914-1918. Pe eșarfa din partea inferioară

colorată și ea în negru se afla înscris cu litere albe milesimul 2014-2018. Pe petale se afla înscrisul „LEST WE FORGET” (Să nu uităm).

În fig.5 prezentăm o insignă dreptunghiulară cu fondul colorat în alb. În interior, în stânga este redată silueta unui soldat cu arma în mâna dreaptă, colorată în negru, central de află colorat în galben-auriu milesimul 1918-2018, iar dedesubt cu negru înscrisul „WW1 CENTENARY” (Centenarul Primului Război Mondial). Sub el se află un alt înscris care tradus este: „La apusul soarelui și dimineața ne vom aminti de ei”.

Altă insignă este cea din fig.6, are forma rotundă, colorată în alb, cu diametrul de 30 mm. În interior este o floare de mac colorată în roșu. În partea superioară în semicerc, cu litere galben-aurii se află înscrisul „WW1 CENTENARY” (Centenarul Primului Război Mondial), iar în partea inferioară înscrisul 1918-2018. Sunt și alte trei variante placate cu aur, argint și bronz.

Fig.7 ilustrează o altă insignă care reprezintă un soldat colorat în negru, care se sprijină în arma lui. În partea lui stângă se află două înscrisuri: primul 1918 colorat în negru, iar sub el înscrisul „NEVER” (Niciodată). În partea lui dreaptă se află tot două înscrisuri: primul 2018, iar sub el este al doilea înscris „FORGET” (Nu uita). La picioarele soldatului se află înscrisul „100 YEAR CENTENARY” (100 de ani Centenarul). Sub acest înscris este o eșarfă colorată în alb, pe care se află colorat în auriu înscrisul: „ALL GAVE SOME” în primul rând și „SOME GAVE ALL” în al doilea. În traducere liberă: Toți au dat, unii au dat totul.

O insignă interesantă emisă în trei variante de culoare: aurie, argintată și bronz (în colecția mea este varianta din bronz) este cea din fig.8. Este de formă ovală, așezată pe varticală cu dimensiunile maxime de 30/22 mm și, ca toate insignele pe care le prezint are sistemul de prindere de tip pin. În partea de sus pe o eșarfă colorată în negru se află înscrisul „100 th Anniversary” (Aniversarea de 100 de ani), iar în partea de jos, tot pe o eșarfă neagră se află înscrisul „ALL GAVE SOME SOME GAVE ALL” (Toți au dat, unii au dat totul). În interior, în relief este o cruce pe care se sprijină o cască. În stânga crucii se află două înscrisuri: 1918, iar sub el „NEVER” (Niciodată). În dreapta crucii alte două înscrisuri: 2018, iar sub el „FORGET” (Nu uita). La baza crucii în semicerc se găsesc 5 flori de mac colorate în roșu, având în mijloc câte un cerculeț negru.

O ultimă insignă din această categorie este cea din fig.9 și reprezintă un soldat care se sprijină în arma sa, totul colorat în negru. În partea de sus a capului este o eșarfă colorată în albastru pe care cu litere aurii se afla înscrisul: „100 YEARS” (100 de ani), iar în partea de jos în semicerc se află 5 flori de mac, colorate în roșu și cu mijocul colorat în negru. Sub maci se afla o altă eșarfă colorată tot în albastru pe care se află înscrisul: „LEST WE FORGET” (Să nu uităm).

Fig.1

Fig.2

Fig.3

Fig.4

Fig.5

Fig.6

Fig. 7

Fig.8

Fig.9

2.INSIGNE CARE COMEMOREAZĂ CENTENARUL UNOR BĂTĂLII DIN PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

CENTENARUL BATALIEI DE PE SOMME 1916.

În perioada 1 iulie -18 noiembrie 1916 a avut loc în Franța, la nordul și sudul râului Somme una dintre cele mai mari și sângeroase bătălii din Primul Război Mondial, cu pierderi de ambele părți de peste un milion de morți. Fortele franceze și britanice au încercat să rupă liniile germane pe un front de 40 de km. Scopul luptei era de a-i împiedeca pe germani să aducă trupe de pe frontul de la Verdun. În 18 noiembrie germanii s-au retras, bătălia fiind declarată încheiată.

Bătălia de pe Somme ocupă un loc important în memoria colectivă a armatei britanice. Aici a fost ridicat Mausoleul Thiepval în amintirea celor peste 400.000 de britanici care au pierit în lupte.

Insigna din fig.10 are forma unei flori de mac colorată în roșu, cu o frunză verde în partea stângă sus. În interior este o cruce colorată în alb, peste care este silueta unui soldat colorată în negru. Pe brațul stâng al crucii se află înscris anul 1916, iar pe cel drept anul 2016, pe postamentul crucii se află înscrisul: „100 YRS” (100 de ani). Deasupra crucii, în semicerc, se află înscrisul: „THE SOMME”.

Altă insignă ce aniversează Bătălia de pe Somme este cea din fig.11, este sub forma a două flori de mac care au în partea stângă un soldat cu arma la picior, care împreună simbolizează cifra 100. Macii sunt colorați în roșu, cu cerculeț negru la mijloc și frunzele verzi înclinate spre dreapta, iar soldatul este colorat în maro. Sub acest ansamblu, care este așezat pe fond negru se afla înscrisul: „BATTLE OF THE SOMME”, iar dedesubt milesimul: 1916 - 2016, totul cu litere aurii (Bătălia de pe Somme,1916-2016).

A treia insignă pe care o prezentăm este cea din fig. 12 , care are formă rotundă, cu diametrul de 31 mm, cu o coroană de flori roșii de mac pe margine. Spre interior are o bandă pe care în jumătatea de sus se afla înscrisul: „BATTLE OF THE SOMME”, iar în cea de jos: „CENTENARY 1916 – 2016”. (Bătălia de pe Somme, Centenarul 1916-2016). În interior, pe fundal este steagul Marii Britanii, iar în fața lui un soldat cu arma la picior care se reculege în fața unui mormânt.

Fig.10

Fig.11

Fig.12

CENTENARUL BATALIEI DE LA GALLIPOLI 1915

Campania din Dardanele sau Bătălia de la Gallipoli a avut loc între 25 aprilie 1915 și 9 ianuarie 1916 în Peninsula Gallipoli din Imperiul Otoman. O flotă franco-britanică este trimisă să își croiască drum prin strâmtoarea Dardanele, care separa Peninsula Gallipoli din Europa de Asia, cu misiunea de a ajunge la Constantinopol pentru a scoate Turcia din razboi. Flota aliaților a suferit pierderi mari din cauza minelor și a atacurilor de pe țărm. La debarcare britanicii și Corpul de Armate al Australiei și Noii Zeelande - „ANZAC” au suferit grele pierderi. S-a instalat războiul pe poziții până când aliații au evacuat Gallipoli în două etape: decembrie 1915 și ianuarie 1916.

Aliații au avut 56.000 de morți și 123.000 de răniți, iar pierderile Imperiului Otoman au fost asemănătoare.

Campania din Dardanele este considerată a fi momentul apariției conștiinței naționale în Australia și Noua Zeelandă. Ziua debarcării, 25 aprilie 1915, este denumită ziua „ANZAC”, cea

mai importantă comemorare a soldaților morți și a veteranilor din cele două țări, Micul golf al Peninsulei Galliopei a fost denumit și golful Anzac.

În fig.13 prezentăm o insignă ovală așezată pe verticală, emailată în negru. În partea inferioară este o navă de război de culoare aurie, care în partea de jos are o mică eșarfă colorată în negru, pe care cu litere aurii este înscris milesimul 1915-2015. În partea superioară a insignei, în semicerc se află inscripția: „GALLIOPI CENTENARY”, iar în partea de mijloc se află 5 din cele 6 stele în șapte colțuri ale drapelului Australiei.

Insigna din fig.14 are forma patrată, la baza are un dreptunghi colorat în albastru, care în interior are înscrisul: „GALLIOPI” cu litere argintii. În partea superioară a acestuia este cifra 100 în culoare argintie, iar între cele două zerouri este un soldat colorat în albastru, care ține arma cu baioneta în jos.

A treia insignă care aniversează această bătălie este cea din fig.15, și care are forma ovală, așezată pe verticală și este colorată în albastru deschis. În partea superioară, în semicerc, cu litere aurii se află înscrisul: „GALLIOPI CENTENARY”, iar în partea inferioară este un soldat rănit, pe un pat de spital și care este îngrijit de o asistentă medicală, totul în culoare aurie. În partea de jos se află milesimul 1915 – 2015.

Fig.13

Fig.14

Fig.15

CENTENARUL BATALIEI DE LA PASSCHENDAELE.

Bătălia de la Passchendaele a avut loc între 31 iulie și 6 noiembrie 1917. Trupete Antantei sub comandă britanică au atacat armata germană din zona satului Passchendaele de lângă orasul Ypres din Flandra de Vest, Belgia. Istoriografia oficială britanică a Primului Război Mondial denumește lupta a treia bătălie de la Ypres, cea germană o denumește cea de a treia batalie din Flandra, iar cea franceză o denumește cea de a doua bătălie din Flandra. Au participat unități britanice, canadiene, sud-africane, franceze, australiene și neozelandeze. Obiectivul luptei a fost controlul asupra satului Passchendaele, asigurarea coastei belgiene și conectarea cu frontiera olandeză. De ambele părți au murit aproximativ 460.000 de oameni. A fost o victorie tactică a aliaților, dar neconcludentă din punct de vedere strategic.

În fig.16 prezentăm o insignă în formă ovală, așezată pe verticală, cu interiorul emailat în culoarea neagră. În mijloc se află o floare roșie de mac, în partea superioară, în semicerc, se află înscrisul „PASSCHENDAELE”, iar în partea inferioară tot în semicerc se află înscrisul 1917 -2017. Ambele înscrisuri sunt colorate în alb.

Altă insignă ovală pe care o prezentăm este cea din fig.17. Pe margine are o coroană de maci roșii, iar interiorul este colorat în galben. În interior în partea superioară cu litere aurii se afla înscrisul: 100 Years pe primul rând, 1917 to 2017 pe al doilea rând și, Battle of Passchendaele pe al treilea rând (100 de ani 1917-2017 Bătălia de la Passchendaele). În partea inferioară se afla un soldat cu arma, îngenucheat în fața unui mormânt pe care se afla inscripția „Unknown Soldier” (Soldat Necunoscut).

Insigna din fig.18 are forma rotundă, cu interiorul argintiu. Pe margine se află o bandă pe care cu litere și cifre, în relief, se află înscrisul: „100 th ANIVERSARY WW1 PASSCHENDAELE 1917-2017” (A 100-a aniversare a Primului Război Mondial Passchendaele 1917-2017), iar în mijloc este o floare roșie de mac, cu o codiță verde. În partea de jos a florii de mac se află înscrisul: Passchendaele.

Fig.16

Fig.17

Fig.18

3.INSIGNE ÎN MEMORIA SOLDAȚILOR MORȚI ȘI DISPĂRUȚI ÎN PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

Voi prezenta trei insigne care au ca scop să ne aducă aminte să-i comemorăm pe cei căzuți în război. Cea din fig. 19 are forma unei flori de mac cu patru petale de culoare roșie și un cerc negru în mijloc. Pe petala din stânga este înscrisul: „HOUR” (Ora), pe petala de sus „DAY” (Ziua), pe petala din dreapta „MONTH” (Luna), pe petala de jos „REMEMBER” (Amintește-ți), iar în cercul din mijloc înscrisul „11 TH” (Unsprezece). Mesajul este: amintește-ți ora 11, ziua 11 din luna 11, data la care se comemorează cei căzuți și dispăruți în război.

Insigna din fig.20 are forma dreptunghiulară, cu latura mare în sus având latura superioară rotunjită. Interiorul este colorat în verde, pe latura rotunjită este înscrisul: „LEST WE FORGET” (Să nu uităm). În partea inferioară, pe un postament negru, este un soldat care se reculege în fața unui mormânt, pe care sunt trei flori roșii de mac, totul este colorat în negru. Pe fondul negru, cu litere albe se afla înscrisul 11-11-11.

A treia insignă, cea din fig.21, are forma unei flori de mac cu frunza verde spre dreapta, care la mijloc are un cerculeț colorat în galben. În partea inferioară a florii este o eșarfă colorată în galben pe care se află înscrisul: 11.11.11 colorat în auriu.

Insigna din fig. 22 are forma ovală, așezată pe verticală, în trei variante de culoare: aurie, argintie și bronz. În interior este un soldat cu arma la picior care se reculege în fața unui mormânt, totul colorat în negru. În partea de jos se afla 5 maci, iar în partea dreaptă sus se află înscrisul: „LEST WE FORGET” (Să nu uităm) colorat în negru.

O insignă asemănătoare ca formă și culoare este cea din fig.23, care în interior are o cruce, pe care este o cască militară. La baza crucii sunt tot 5 maci, iar în partea superioară în semicerc este înscrisul: „ALL GAVE SOME, SOME GAVE ALL” (Toți au dat, unii au dat totul).

Altă insignă este cea din fig.24, are forma rotundă și reprezintă o coroană de maci pe care se suprapune o cruce de culoare albă, care la intersecția brațelor are o floare de mac, iar în partea inferioară o eșarfă neagră pe care cu litere albe se află înscrisul: „LES WE FORGET” (Să nu uităm).

În fig.25 ne este prezentată o insignă sub formă de cruce, pe care în partea superioară este așezată o cască, pe care în relief este înscrisul: „NEVER FORGET” (Nu uita niciodată), la mijloc este o floare roșie de mac, iar la baza crucii sunt o pereche de bocanci militari. Se cunosc trei variante de culoare: aurie, argintie și bronz.

Tot sub forma unei cruci este și insigna din fig.26. Insigna este de culoare albă, iar pe margine are un chenar auriu. Pe bratul stâng cu cifre aurii se afla milesimul 1918, la mijloc este o floare roșie de mac, iar pe brațul drept milesimul 2018.

În fig. 27 este o insignă de formă ovală, așezată pe verticală. Pe margine este o banda de culoare aurie, pe care în partea superioară, în semicerc este inscripția: „REMEMBER THE FALLEN” (Amintește-ți de cei căzuți), iar în partea inferioară se afla înscrisul „LEST WE FORGET” (Să nu uităm), ambele inscripții au culoarea neagră. Interiorul insignei este colorat în cenușiu deschis. În partea de jos pe un petec de pământ colorat în negru se găsesc 10 maci roșii, un râu de culoare roșie și un soldat care se reculege în fața unui mormânt, tot în culoarea neagră.

Insigna din fig.28 reprezintă o floare roșie de mac, care în treimea inferioară are o eșarfă de culoare neagră, pe care cu litere albe se află inscripția: „DAD” (Tata), în memoria taților morți în raz-boi. Există variante cu înscrisul „MUM” (Mama) și „GRANDAN” (Bunic).

Fig. 19

Fig.20

Fig.21

Fig.22

Fig. 23

Fig.24

Fig.25

Fig. 26

Fig.27

Fig.28

4. INSIGNE ÎN MEMORIA ANIMALELOR CARE AU CAZUT VICTIME ÎN RĂZBOI

Animalele care au luat parte la război, în special caii și asinii, folosite pentru transportul unei părți a tehnicii de luptă, la aprovizionare etc. și care au pierit nu au fost uitate. La fel cum nu au fost uitați nici câinii folosiți de armată. La început, pentru a ne aminti de animalele pierite în razboi, s-a folosit ca simbol floarea de mac de culoare purpurie, precum insigna din fig.29, care în interior are înscrisul: „ANIMALS IN WAR” (Animale în război). Mai târziu, floarea de mac de culoare purpurie a fost înlocuită cu floarea de mac de culoare mov.

În fig.30 este o insignă în amintirea cailor care au pierit în război. În partea stângă avem un cap de cal încadrat într-un cerc, iar în dreapta o floare roșie de mac, pe care se afla înscrisul: „REMEMBER ME” (Amintesteți de mine). În partea de jos, este o eșarfă neagră, pe care cu litere albe este înscrisul: „FOR LOVE & COURAGE” (Pentru dragoste și curaj).

Insigna din fig.31 este asemănătoare, cu deosebirea că în locul capului de cal este un cap de asin.

Altă insignă este cea din fig.32, care este de formă rotundă, pe margine are o bandă pe care în partea superioară se găsește înscrisul: „REMEMBER” (Amintește-ți), iar în partea inferioară înscrisul: „ANIMALS IN WAR” (Animale în război). În interiorul insignei este o floare de mac de culoare mov, iar în mijlocul ei sunt capetele a trei animale: cal de culoare neagra, câine de culoare albă și porumbel de culoare neagră.

O insignă interesantă este cea din fig.33 care are forma rotundă, dată de către o coroana de maci roșii, pe care se găsește un câine de culoare argintie, care are pe corp un mic samar cu însemnele Crucii Roșii, iar sub el pe un fond negru cu litere albe se afla înscrisul „PLEASE REMEMBER ME 1914 – 18” (Vă rugăm să țineți minte 1914-18).

Insignele din figurile 34,35,36 și 37 sunt asemănătoare în sensul că toate reprezintă câte o floare de mac de culoare mov. Cea din fig. 34 are în interior, reprezentate în culoare argintie, o potcoavă de cal și urma unei labe de câine, cu scopul de a ne reaminti de caii și câinii pieriți în război.

În fig. 35 este o simplă floare de mac cu o frunzuliță verde în partea de sus.

Floarea de mac din fig.36 are în partea superioară o eșarfă, neagră cu înscrisul de culoare albă, „ALL GAVE SOME” (Toți au dat), iar în partea inferioară altă eșarfă cu înscrisul tot de culoare albă „SOME GAVE ALL” (Unii au dat totul).

Floarea de mac din fig.37 are în partea de jos o eșarfă de culoare albă pe care, cu litere de culoare neagră, se află înscrisul: „LEST WE FORGET” (Să nu uităm).

Fig.29

Fig.30

Fig.31

Fig.32

Fig. 33

Fig.34

Fig.35

Fig.36

Fig.37

Bibliografie

Historia,nr.83 și 84/2004
 Historia nr.149,152,153/2014
 Historia nr.160/2015

SE ÎMPLINESC CINCI DECENII DE LA PRIMA EXPOZIȚIE DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

**Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani**

Momentul 24 martie 1968 și desfășurarea primei expoziții de insigne, despre care s-a scris și s-a vorbit mult, prezintă de fiecare dată elemente noi care fac subiectul mereu interesant și de actualitate.

Insignele au existat în marile colecții numismatice din cele mai vechi timpuri deoarece nu îmi vine să cred că un colecționar, care avea „în sânge” această pasiune, ar fi trecut nepăsător pe lângă o insignă spectaculoasă, cum sunt de obicei piesele vechi.

Meritul col. (r) Dogaru Ioan nu a fost numai acela că a colecționat, printre altele, și insigne. Ceea ce a făcut regretatul nostru coleg a fost faptul că a grupat piesele pe tematici, punându-le în valoare și ceea ce este mai important, astfel aranjate, au fost prezentate publicului ca un tot unitar într-o primă expoziție.

După o jumătate de secol tematicile propuse atunci sunt valabile și astăzi, regăsindu-se în expozițiile actuale.

Implicarea col (r) Dogaru Ioan în insignografia românească nu s-a terminat după expoziția de la C.C.A. (Casa Centrală a Armatei), ci a fost continuată cu una itinerantă prin Iași, Brașov, Bacău, Constanța și București (Palatul Pionierilor).

Împreună cu doi colecționari - ing. Dula Aurel și Milovan Pavel - au pus bazele întâlnirilor noastre actuale.

Au fost momente de început ale activității insignografice din țara noastră, care l-au urmărit pe col(r) Dogaru Ioan tot restul vieții.

Astăzi colegii din cadrul Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” și cei din A.C.I.R. puntează împlinirea unei jumătăți de veac de la prima expoziție de insigne din țara noastră, organizată de col(r) Dogaru Ioan, prin emiterea unei insigne jubiliare, confecționată la Firma „ACCESORII PROD” Oradea.

Proiectul insignei reprezintă o îmbinare a talentului celor doi colegi de pasiune care l-au cunoscut bine pe cel surpanumit „părintele insignografiei românești”: Constantin Dumitrescu și Dumitru Pușcașu. Piesa în cauză are un diametru de 25 cm, fiind turnată din zamac, având sistem de prindere tip „broșă” și va fi distribuită tuturor participanților la Congresul Numismatic ce va avea loc la Băile Felix în perioada 25-27 mai 2018.

Acum, când participăm la cea de-a 45-a Expoziție colectivă de insigne, când sărbătorim un deceniu în slujba insignei românești a Asociației Colecționarilor de Insigne din România, ne punem legitima întrebare: ar fi existat toate acestea fără acea sclipire magică a col (r) Dogaru Ioan, avută cu jumătate de secol în urmă?

SIMBOLURI HERALDICE INTERBELICE DIN BASARABIA ȘI NORDUL BUCOVINEI ÎN INSIGNE

Prof. Vilică Munteanu,
Bacău

În anul 1921 a fost înființată Comisia consultativă heraldică, formată din 7 membri aleși pe 5 ani și ale căror atribuții erau atât de a stabili stemele județelor, orașelor și diferitelor autorități și instituții laice sau religioase ale țării, cât și de a controla folosirea lor.

Parte dintre stemele aprobate de Comisie au făcut obiectul realizării unor plachete, medalii și insigne. După evenimentele din anul 1989, românii de pe o parte și alta a Prutului au început să-și manifeste public dorința de reunire. În aceste condiții, în perioada 30 iunie – 2 iulie 1995, la Iași, a avut loc PRIMUL CONGRES MONDIAL AL REFUGIAȚILOR ȘI DESCENDENȚILOR ACESTORA DIN TERITORIILE ROMÂNEȘTI OCUPATE DE FOSTA UNIUNE SOVIETICĂ, la care au participat 174 de cercetători, academicieni, înalți prelați și reprezentanți ai refugiaților.

La inițiativa lui Mircea Druc (fost președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Sovietice Socialiste Moldova în perioada 25 mai 1990 – 28 mai 1991, adept al reunificării Basarabiei, Nordului Bucovinei și Ținutului Herța cu România, inițiator al tradiției podurilor de flori peste Prut etc.), în cadrul Congresului a fost distribuită o panoplie conținând 24 de insigne, pe care se află stema actuală a Republicii Moldova și o bună parte dintre stemele județelor și reședințelor acestora din Basarabia și nordul Bucovinei din perioada interbelică, timp în care au fost în hotarele României Mari, toate având dimensiunea de 30 X 21 mm, iar sistemul de prindere este agrafa închisă. Deși stemele orașelor/municipiilor sunt timbrate de o coroană murală de argint formată din trei/cinci/șapte turnuri crenelate de argint, aceste tunuri nu apar pe insigne.

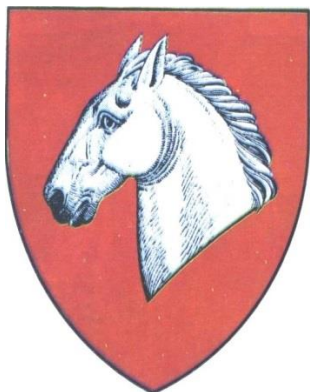
Pentru descrierea stemelor s-au folosit informații din fondul Comisia consultativă heraldică, aflat la Arhivele Naționale București – Direcția Arhivelor Naționale Istorice Centrale (prescurtat ANB) și din monitoarele oficiale în care au fost publicate stemele după aprobarea lor. Precizăm că în heraldică se folosesc metalele aur și argint, precum și culorile roșu, albastru, negru, verde, purpură și portocaliu (Nu există culorile galben și alb, ci metalele aur și argint).

Prezentarea simbolurilor heraldice de pe insignele respective am făcut-o în ordinea alfabetică a județelor, întâi stema județului și apoi a orașului reședință și orașelor importante. Din dorința de a prezenta simbolurile heraldice ale tuturor județelor și orașelor reședință, pentru județele și orașele ale căror simboluri nu se află pe panoplie, am reprodus stemele așa cum au fost aprobate și publicate la vremea respectivă.

Județul Bălți se afla în partea estică a României Mari, în nordul Basarabiei, așezat la crucea a două drumuri vechi: drumul Hotinului, care străbate Moldova dintre Prut și Nistru prin mijloc și drumul Sorocăi, care, prin orașul Bălți, ajunge la Iași.

Stema județului Bălți din perioada interbelică: scut având fond roșu încărcat cu un cap de cal de argint înfățișat spre dreapta. Ca semnificație se apropie de vechiul însemn heraldic ieșean, în care calul era reprezentat întreg (Bălți, până în anul 1812, făcea parte din ținutul istoric moldovenesc Iași). Heraldic, calul evocă lupta de apărare, dar și creșterea animalelor. Au fost invocate drept posibile explicații comerțul larg cu cai din județ, iarmaroacele de cabaline de la Bălți și stepa Bălților. (ANB, fond Comisia consultativă heraldică, d. 10)

Stema municipiului Bălți a fost introdusă prin Decretul Regal din 31 iulie 1930 cu următoarea descriere oficială: „Pe scut roșu, o movilă de argint, în vârful căreia stă îngenuncheat un arcaș moldovean, de argint, întinzând arcul spre stânga. Totul susținut de o apă undată albastră, din care ies la stânga și la dreapta mobilei câte o trestie de papură, de aur, cu trei foi tot de aur. Scutul timbrat de o coroană murală cu șapte turnuri simbolizează vechea strajă ostășească și luptele din această regiune a Moldovei”. Este evident, de asemenea, că apa undată și firele de papură apăreau în calitate de mobile grăitoare, cu referire la denumirea orașului. Această stemă a fost cea de-a doua emblemă heraldică a orașului de la confluența Răutului cu Răuțelul și prima stemă proprie a orașului. (M.O. nr. 171/02.08.1930)

Județul Cahul. Urmele istoriei merg până în negura vremurilor. În epoca romană a făcut parte din teritoriul numit „Ad Moesiam” și era străbătut de un val de apărare, denumit în epoca modernă „Valul lui Traian”.

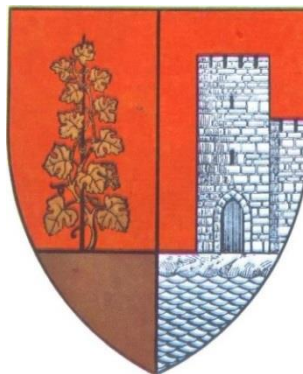
Stema județului Cahul. Scut roșu tăiat. În câmpul superior, o fascie de aur crestată, care amintește de Valul lui Traian și evocă intensul proces de romanizare ce s-a desfășurat în zonă în antichitate. În partea inferioară, o corabie neagră ieșind din flancul stâng al scutului și navigând spre dreapta pe valuri de argint. De prora navei este prinsă o ancoră de aur. Acestea atestă activitatea în domeniul navigației desfășurată de locuitorii de aici încă din vechime. (ANB, fond cit., d. 10)

Stema orașului Cahul. Pe scut roșu, un brâu crenelat de aur, care amintește de Valul lui Traian ce trecea prin apropierea localității; peste acesta se suprapune un legionar roman, de argint stând în picioare, văzut din față și privind spre dreapta, având în mâna dreaptă o lance militară romană de aur, terminată cu o acvilă, tot de aur, iar în mâna stângă un scut, de argint, purtând literele V R R, care semnifică straja romană existentă la această margine a împărăției și prescurtarea devizei de mare profunzime pentru spiritualitatea românească, „VIRTUS ROMANA REDIVIVA”. (M.O. nr. 186/21.08.1930)

Județul Cernăuți. În această zonă de graniță, domnitorii Moldovei au stabilit loc de vamă. La Codrii Cosminului, în anul 1497, Ștefan cel Mare l-a învins pe regele Poloniei, Ion Albert. După războiul ruso-turc (1768-1774), Austria anexează nordul Moldovei (1775), care revine la patria mamă pe 28 noiembrie 1918.

Stema județului Cernăuți. Scut roșu încărcat cu trei copaci, în centru un stejar dezrădăcinat de argint, flancat în dreapta și stânga de câte un brad, de asemenea dezrădăcinați, de aur, care fac aluzie la bogăția silvică a zonei și la rădăcinile adânc înfipite în pământ ale băștinașilor. În partea superioară, sunt două săbii de aur, încrucișate, care relevă luptele de apărare desfășurate în regiune. (ANB, fond cit., d. 20)

Stema orașului Cernăuți. În scut, având câmpul roșu, o cetate crenelată, de argint cu două turnuri laterale pătrate, având patru ferestre luminate negru. În bolta porții, deschisă, s-a plasat capul de bour cu stea între coarne, flancat, în dreapta de o roză de aur cu cinci petale și în stânga de semilună conturnată de argint. Deasupra construcției, între cele două turnuri, s-a plasat o roză de aur cu șase petale. Elementele însumate vorbesc de istoria așezării. Construcția evocă edificiile de apărare înălțate de-a lungul vremii în aceste locuri (cetatea Țețina). Figurile din poarta cetății constituie stema Moldovei și atestă dependența localității de acest principat. (M.O. nr. 171/02.08.1930)

Județul Cetatea Albă. Pe teritoriul județului s-a dezvoltat, încă din antichitate, o civilizație înfloritoare. În sec. VII î. Ch., cea mai importantă localitate era colonia grecească Tyras. Au urmat epocile romană și bizantină. Ulterior genovezii au ridicat o cetate din piatră albă. În anul 1484 a căzut sub turci, care au transformat-o în raia. În anul 1812, a trecut la Rusia, revenind la România în 1918.

Stema județului Cetatea Albă. Scut despicat. Primul cartier, având câmp roșu, este încărcat cu un butuc de viță de vie cu struguri și frunze de aur, sprijinit de un arac negru, totul pe o terasă verde, care sugerează bogăția viticolă a regiunii. În partea stângă, tot pe roșu, un turn de cetate cu poartă deschisă, de argint, așezat pe malul unei ape de același metal, care amintește străvechea cetate înălțată pentru apărare, ca și luptele desfășurate în timp în zonă. (ANB, fond cit., d. 21)

Stema orașului Cetatea Albă. Scut având fond roșu, cuprinzând o cetate de argint cu trei turnuri rotunde și acoperișuri ascuțite, cel din centru fiind mai înalt și crenelat, cu poartă și ferestre închise. Totul este așezat pe o terasă neagră ieșind din marea de argint, scutul în inimă cuprinde capul de bour cu stea între coarne, flancat de o roză în dreapta și de o semilună în stânga. Reprezintă vehea cetate medievală de pe malul Nistrului, iar scutul din centru reproduce stema Moldovei. (M.O. nr. 171/02.08.1930)

Județul Dorohoi. Prezentăm și stema acestui județ, deoarece în acesta era ținutul și orașul Herța, pământ care a aparținut întotdeauna Moldovei, dar care a fost răpit de URSS prin Ultimatumul din 26 iunie 1940, situație repetată și după război.

Stema județului Dorohoi. Scut cu fond roșu, încărcat cu un rac de argint, care face aluzie la bogăția piscicolă a zonei. (ANB, fond cit., d. 28)

Stema orașului Herța. Scut având fond roșu, încărcat cu o bară de argint, pe care s-a reprezentat atributul zeului Mercur, caducelul, redat în cromatică neagră. Elementele cuprinse fac aluzie la dezvoltarea comerțului și relevă rolul acestei așezări în practicarea negoțului. (M.O. nr. 169/25.07.1934)

Județul Hotin și-a preluat numele de la cetatea cu același nume, construită la începutul domniei lui Alexandru cel Bun pe malul Nistrului în fața Cameniței. În anul 1795 la Hotin a apărut prima carte de matematici scrisă în limba română.

Stema județului Hotin. Scut având fond roșu, cuprinzând o cetate de argint cu trei turnuri luminate negru și poarta închisă. Edificiul este așezat lângă o apă, de asemenea, de argint. În partea superioară, două săbii încrucișate de aur cu vârful în jos, iar între ele o cruce, tot din aur, asuprește o semilună de argint. Construcția amintește cetatea Hotinului, așezată pe Nistru, iar săbiile evocă lupta de apărare împotriva tuturor năvălitorilor. (ANB, fond cit., d. 34)

Stema orașului Hotin. Scut despicat. În prima parte, pe argint, o cetate crenelată roșie, cu cinci ferestre și o poartă luminate negru. În partea secundară, pe fond roșu, un braț de argint în armură, ținând în mână un buzdugan ghintuit, tot de argint. Acestea amintesc de cetatea Hotinului și evocă luptele duse pentru apărarea Moldovei. (M.O. nr. 186/21.08.1930)

Județul Ismail. Teritoriul acestui județ a făcut parte, încă dinaintea cuceririi Daciei din provincia romană „Moesia Inferior”. La începutul veacului al XV-lea, era în posesiunea domnitorilor Țării Românești (dinastia Basarabilor), de unde se trage numele de Basarabia dat după anul 1812 Moldovei dintre Prut și Nistru. Pe teritoriul județului s-a aflat cetatea Chilie, una dintre cele două porți ale Moldovei medievale.

Stema județului Ismail. Scut având câmp roșu încărcat cu un leu de aur, rampant, ținând în laba dreaptă superioară o spadă de argint. În partea superioară, la dreapta este o semilună de argint, iar la stânga o cruce ortodoxă de aur cu brațe treflate. Acestea evocă luptele desfășurate, de-a lungul vremii, cu turcii. (ANB, fond cit., d. 39)

Stema orașului Ismail. Scut roșu, încărcat cu un turn rotund crenelat de argint, dotat cu o poartă închisă și fereastre luminate negru, ieșind dintr-o mare din același metal. În partea superioară, o cruce de aur cu brațele egale asuprește o semilună de argint. Semnifică vechea cetate a Ismailului și necontenitele lupte de apărare duse de băștinașii acestor locuri. (M.O. nr. 186/21.08.1930)

Județul Lăpușna. O mare parte a județului a fost acoperită de vestiți codri de stejari. Pe teritoriul județului sunt mănăstirile Căpriană (ctitorită de Ștefan cel Mare și Petru Rareș), Hâncu, Vărzărești (pomenită într-un hrisov din timpul lui Alexandru cel Bun), precum și bisericile Rășcanu și Mazarachi din Chișinău.

Stema județului Lăpușna. Scut roșu, pe care este plasat un stejar de argint cu coroană bogată, stând pe o terasă de același metal. Amintește de bogății codri de stejar existenți pe teritoriul său. (ANB, fond cit., d. 40)

Stema municipiului Chișinău. Scut având fond albastru, cuprinzând o acvilă de aur cu aripile deschise privind spre dreapta. Pe pieptul păsării heraldice s-a plasat un scut de dimensiuni mai mici încărcat cu un cap de bour având o stea între coarne, flancat de o roză în dreapta și o semilună în stânga. Acvila evidențiază spiritualitatea românească prezentă pe meleagurile Chișinăului, iar capul de bour vorbește despre rolul avut de localitate de-a lungul istoriei. (M.O. nr. 171/02.08.1930)

Stema orașului Călărași-Târg. Scut roșu, cuprinzând în partea superioară trei pomi, purtând fiecare câte trei fructe și peste tulpinile cărora s-a suprapus un brâu undat, totul de argint. În partea inferioară, se află un cap de cal de argint, redat în profil spre dreapta. Compoziția face aluzie la codrii seculari și la străvechile ocupații ale locuitorilor, iar calul face legătura între simbol și denumirea așezării – arme vorbitoare. (M.O. nr. 57/09.03.1934)

Județul Orhei. Vechi ținut de graniță al Moldovei de altădată, județul Orhei era așezat pe malul Nistrului. În Evul Mediu, aici s-a format o autonomie locală, sprijinită de domnii Moldovei, cu deosebire Ștefan cel Mare, care-și recruta arcașii din zonă.

Stema județului Orhei. Scut despicat având fond roșu. În prima parte un stejar dezrădăcinat de aur, în partea a doua o coasă de argint plasată în bandă cu lama spre dreapta. Evocă bătrânii codri de stejari și bogăția județului în fânețe. (ANB, fond cit., d. 49)

Stema orașului Orhei. Scut despicat, ambele părți având fond roșu. În prima parte, un turn de cetate de aur crenelat, cu poartă închisă, contraforți și o fereastră luminată negru. În partea secundară sunt două spade de argint încrucișate, dispuse cu garda jos. Construcția amintește de vechea cetate a Orheiului, iar săbiile reprezintă luptele de apărare. (M.O. nr. 186/21.08.1930)

Județul Soroca. Este plasat pe malul Nistrului. Numele a fost preluat de la orașul cu aceeași denumire, atestat documentar încă din Evul Mediu timpuriu. Ștefan cel Mare a construit aici o cetate, care să asigure adăpost băștinașilor în caz de năvăliri. În vremea aceluiași domnitor, la Lipnic, moldovenii au reperat o strălucită victorie împotriva tătarilor.

Stema județului Soroca. Pe un scut cu fond roșu, este plasată o cetate de argint, cu trei turnuri, cel din centru dreptunghiular, cele laterale rotunde, toate având sus ferăstrui de metereze. Turnul din mijloc are o poartă în arc frânt și deasupra ei o fereastră dreptunghiulară luminată negru. Cetatea este așezată pe o terasă de argint, bătută de valuri din același metal. Construcția evocă cetatea ce apăra zona, readuce în atenție personalitatea lui Ștefan cel Mare, ctitorul sistemului de fortificații existent pe malul Nistrului. (ANB, fond cit., d. 461)

Stema orașului Soroca. Scut roșu despicat. În prima parte este o cetate crenelată de argint, cu un turn central, cu poartă și ferestre luminate negru. În partea a doua, un cap negru de tatar, în profil spre stânga, înfipt într-o lance de argint. Stema simbolizează vechea cetate a Sorociei și luptele de apărare împotriva tătarilor. (M.O. nr. 186/21.08.1930)

Județul Storojineț. Ținutul cu acest nume a fost creat după anul 1775, când Austria a răpit Moldovei partea de nord. În zonă au avut loc mai multe conflicte militare cu Polonia. Conform legendei, în această regiune se afla pădurea răsărită din ghinda semănată, din porunca lui Ștefan cel Mare, după lupta cu polonezii de la Codrîi Cosminului (1497).

Stema județului Storojineț. Scut tăiat; în partea superioară, pe câmp roșu, un cerb de aur, mergând spre dreapta; în partea inferioară, pe argint, s-au plasat trei brazi verzi pe o terasă de aceeași culoare. Simbolurile reprezintă bogăția silvică și fauna cinegetică. (ANB, fond cit., d. 62)

Stema orașului Storojineț. Scut cu fondul de argint, încărcat cu un brad verde pe o terasă neagră. Arborele reprezintă bogăția silvică a zonei, permanenta regenerare a naturii și a neamului românesc. (M.O. nr. 186/21.08.1938)

Județul Tighina. Teritoriul județului, în perioada feudală, a avut un rol important în apărarea țării de năvălitori, dar și în dezvoltarea comerțului. Cetatea Tighina s-a dezvoltat peste o străveche cetate, probabil de origine romană, reconstruită de genovezi și refăcută de Ștefan cel Mare. În anul 1538, Poarta Otomană a cucerit cetatea, transformând-o în raia (a Benderului).

Stema județului Tighina. Scut cu fond roșu, încărcat cu un leu de aur șezând în profil spre dreapta, cu privirea în față și ținând laba dreaptă superioară ridicată. Stema evocă evenimentele istorice desfășurate aici, iar leul face aluzie la șederea regelui Suediei, Carol al XII-lea, refugiat în zonă în anul 1709. (ANB, fond cit., d. 68)

Stema orașului Tighina. Scutul este roșu și cuprinde o cetate de argint, crenelată cu trei turnuri, cel din centru mai înalt, dotat cu o poartă boltită închisă și cu ferestre luminate negru. În fața cetății se află un leu de aur, culcat spre dreapta, totul pe o terasă verde. Reprezintă cetatea Tighina și evenimentele desfășurate aici. (M.O. nr. 182/08.08.1931)

COMBINATUL PETROCHIMIC PITEȘTI ÎN REPREZENTĂRI INSIGNOGRAFICE

**ing. Dorel Bălăiță
Onești**

Construcția viitoarei platforme petrochimice Pitești, amplasată în zona industrială din sudul orașului, începe în 1964 când se pune piatra de temelie a Uzinei Chimice Pitești și a primei instalații a acesteia, fabrica de negru de fum¹. Amplasamentul definitiv și profilul productiv al platformei petrochimice argeșene au fost stabilite oficial în 10-11 iunie 1966.

Importantele zăcăminte de petrol și gaze din județul Argeș, dar și existența unor alte materii prime în apropiere, au fost hotărâtoare în alegerea locației pentru unul dintre cele mai mari combinate petrochimice din țară. Viitoarea unitate reprezentativă a industriei comuniste avea să se întindă pe o suprafață de peste 800 de hectare, în zonele Oarja, Bradu, Căteasca.

Proiectanți generali (1964-1969) au fost: Institutul de Inginerie și Tehnologie, Petrochimie și Industrie Chimică București și Institutul de Cercetări, Inginerie Tehnologie, Petrol și Rafinărie Ploiești. Constructori (1964- 1969): Întreprinderea de Construcții Montaj Brazi (1964-1966); Întreprinderea de Construcții Montaj Craiova (1966); Întreprinderea de Construcții Montaj/Trustul de Construcții Industriale, Antrepriză Generală Pitești, (1966-1969), antreprize și subantreprize specializate, trusturi din țară². Combinatul a fost construit în etape.

Uzina de Negru de Fum avea să producă începând cu 1966³. Primul director al Uzinei Chimice Pitești a fost Gheorghe Viorel. În 1967, pe platforma industrială Pitești-Sud iau ființă ca unități distincte Rafinăria Pitești și Combinatul Petrochimic Pitești prin construirea primelor unități de rafinare a petrolului și de prelucrare a derivatelor obținute, fiind cele mai moderne instalații de prelucrare a petrolului din România, realizate cu cele mai noi tehnologii la nivel mondial de la acel moment.

În luna iunie 1969 este pusă în funcțiune instalația de fabricare a acrilonitrilului (tehnologie franceză)⁴ din cadrul Uzinei CIAN.

Combinatul Petrochimic este inaugurat de Nicolae Ceaușescu (deputat de Pitești în Marea Adunare Națională în perioada 1959-1969⁵) pe 21 iulie 1969, primul director fiind Sava Costache⁶.

¹ Negrul de fum este o pulbere compusă din particule de carbon fin divizate, obținută prin arderea cu cantități insuficiente de aer a unor materii prime specifice pe bază de hidrocarburi din industria petrochimică. Negrul de fum este utilizat pe scară largă în industrie, în special în producția de anvelope, la fabricarea cauciucurilor, fiind un pigment folosit în industria lacurilor, vopselelor, maselor plastice, cablurilor, etc

² * * * Enciclopedia Argeșului și Muscelului Volumul I, A-C , Pitești, 2010, p.47-48

³ Petre Popa-Dezvoltarea susținută și multilaterală a municipiului Pitești în anii revoluției și construcției socialiste, în Petre Popa et alii-Pitești pagini de istorie.Studii și comunicări. Muzeul Județean Argeș, 1986, p.292

⁴ <http://www.contributors.ro/administratie/incendii-la-instalatiile-petrochimice-din-romania-1974-1983>, Ministrul Chimiei a propus cumpărarea unei instalații care avea o capacitate anuală de producție de 40.000 de tone. Nicolae Ceaușescu nu a fost de acord cu propunerea respectivă și, în ședința din 6 iulie 1971 a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., a insistat pentru copierea de către inginerii români a instalației franceze care exista deja la Pitești. Trei ani mai târziu, un incendiu puternic a distrus parțial instalația de piroliză a combinatului petrochimic de la Pitești.

⁵ Petre Popa-op.cit., p.285

⁶ * * * Enciclopedia Argeșului și Muscelului Volumul I, A-C , Pitești 2010,p.47-48

Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1655 din 19 august 1969 stipulează că începând cu data de 1 august 1969 se comasează, prin absorbție, “Uzina Chimică Pitești - la Combinatul Petrochimic Pitești, ambele cu sediul în municipiul Pitești”⁷.

În 1971, Rafinăria Pitești a fost și ea integrată în Combinatul Petrochimic, rezultând un complex de producție integrat cu puternice legături reciproce tehnologice și de operare. Până în 1973 complexul petrochimic de la Pitești a purtat denumirea de Grupul Industrial de Petrochimie Pitești. Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 387/1 aprilie 1973 consființește unirea Uzinei de negru de fum, cu Rafinăria Pitești și Combinatul Petrochimic într-o unitate gigant a cărei denumire va fi Combinatul Petrochimic Pitești.

Mai multe unități industriale depindeau de produsele finite fabricate la Combinatul Petrochimic Pitești: Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc-Rolast Pitești; Fabrica de Bioproteine Curtea de Argeș; Întreprinderea de Fibre Sintetice-Melana Câmpulung; Combinatul Chimic Olchim Râmnicu Vâlcea dar și alte unități industriale sau agricole din țară.

De-a lungul anilor pe platforma petrochimică din sudul Piteștiului au intrat în producție alte două rafinării precum și numeroase instalații în petrochimie: o nouă piroliză, secțiile de polietilenă de joasă presiune, normal-parafine, dimetiltereftalat, un modern centru de cercetări și multe alte capacități de producție.

La 16 octombrie 1974, au fost date în folosință un complex de cracare catalitică, instalațiile de distilare a petrolului în vid, de modificare a vâscozității și desulfurizare a țițeiului, precum și cele pentru producerea de bitum și utilizare a gazului sulfuric. Astfel, a fost asigurată prelucrarea superioară a produselor obținute din procesarea a 3,5 milioane de tone de țiței, anual, în cadrul rafinării nr. 1, existentă pe aceeași platformă industrială. Totodată, s-au desfășurat o serie de lucrări pentru finalizarea construirii celei de-a treia rafinării a combinatului de la Pitești, în scopul dublării capacității sale de prelucrare a țițeiului și obținerii de benzină, gaz petrolier, bitum, butan, propan și propilenă⁸.

Prin prelucrarea materiilor prime în cadrul instalațiilor combinatului piteștean rezultau produse valoroase, cu o largă utilizare industrială ca: polietilena realizată în peste 50 de mărci, acrilonitril, care se întrebuința la fabricarea fibrelor sintetice; cianură de sodiu, deosebit de importantă în industria extractivă a metalelor prețioase, izotriazodon, cu o largă utilizare în agricultura ca erbicid, negru de fum folosit la industria de cauciuc. O mare parte din producția combinatului era destinată exportului⁹.

În rafinării funcționau trei mari instalații: distilarea atmosferică, reformarea catalitică, și hidrofinarea petrolului și a motorinei precum și recuperarea sulfului.

În 1975, instalațiile au fost dublate, atât la Rafinărie, cât și pe partea de prelucrare petrochimică. La acea vreme, tehnologia folosită era cea mai nouă în domeniu, adusă, în mare parte, din străinătate. În Rafinărie, o parte din instalații au fost construite de Institutul de la Ploiești, iar restul – asigurate de firme de înaltă tehnologie din SUA, Anglia și Germania. Pe partea de Petrochimie, s-a apelat la firmele Lurgi și BASF – Germania, ICI – Anglia, Mitsui – Japonia, Sohaio – SUA, Scientific Design – SUA¹⁰.

Anii de vârf ai platformei au fost 1984 și 1985, când Combinatul Petrochimic Pitești a fost medaliat de Ceaușescu cu Ordinul Muncii clasa I. În 1985, în combinat funcționau 73 de instalații și se obțineau 75 de repere prin prelucrarea superioară a țițeiului (provenit din surse interne și externe), procese chimice de sinteză, valorificarea reziduurilor. Platforma petrochimică Pitești dădea 45% din producția județului Argeș și avea 750 de beneficiari autohtoni, 55 de importatori din lume și 8.600 de salariați. În 1984 și 1985 a fost etalon pe țară pentru eficiență economică. Centrala Industrială de Rafinării și Petrochimie a funcționat la Pitești în perioada 1985-1990. Pentru a asigura forța de muncă specializată s-au înființat licee de

⁷ <https://lege5.ro/Gratuit/g44damrw/hotararea-nr-1655-1969-privind-comasarea-unor-intreprinderi-de-sub-indrumarea-si-controlul-ministerului-industriei-chimice>

⁸ <http://www.contributors.ro/administratie/incendii-la-instalatiile-petrochimice-din-romania-1974-1983>

⁹ Petre Popa-op.cit., p.292-293

¹⁰ <https://www.universulargesean.ro/mrire-a-i-decderea-arpechimului-de-la-13000-de-angajai-a-ajuns-la-200/>

specialitate la Pitești, secții serale de subingineri (1972-1978), în colaborare cu facultăți din București și Ploiești.

Prin Legea nr. 15, din 8 august 1990 Combinatul Petrochimic Pitești devine Societatea Comercială Arpechim care între 1997 și 1998 va fi integrată în Compania Română de Petrol/Petrom ce va fi achiziționată (23 iulie 2004) de Compania OMV, Austria.

Arpechimul a fost prima rafinărie din România care, în 1999, a exportat motorină cu un conținut redus de sulf, penetrând astfel exigenta piață vest – europeană. Începând din 2003, a produs motorină după standardul de calitate Euro 4, iar din 2004 – Euro 5. Asta a fost posibil pentru că în 2002, cu un credit de 180 de milioane de dolari, luat de statul român de la BERD, Rafinăria a fost modernizată aproape în totalitate¹¹.

După 2004 are loc o diminuarea a activității, sunt dezafectate secții (negru de fum, acrilonitril, cianură de sodiu), se fac concedieri. În noiembrie 2008, conducerea OMV a decis să oprească definitiv compartimentul petrochimic al combinatului. În decembrie 2009, Petrom a vândut partea de petrochimie din Arpechim combinatului chimic Oltchim, pentru suma de 13 milioane de euro. Activele petrochimiei preluate includ instalația de piroliză, extracția de aromatice, polietilenă de joasă densitate, polietilenă de înaltă densitate, o serie de rezervoare precum și terenul aferent cu o suprafață de circa 150 de hectare. Unitatea de extracție aromatice are o capacitate de 50.000 de tone pe an, iar instalația de piroliză poate produce până la 200.000 de tone de etilenă și 95.000 de tone de propilenă pe an. Oltchim avea nevoie de piroliză pentru a deveni independentă în asigurarea cu materii prime¹², însă petrochimia de la Pitești nu a mai fost pornită. În 2011, Consiliul de Supraveghere al OMV Petrom a decis închiderea permanentă a rafinăriei Arpechim, urmând să achite salariilor ce vor fi disponibilizați, plăți compensatorii și alte măsuri de protecție socială. La începutul anului 2015, OMV Petrom a transmis Agenției pentru Protecția Mediului Argeș o notificare privind intenția de a demola unele instalații de la Arpechim. OMV Petrom a precizat că are intenția de a transforma rafinăria de la Pitești într-un depozit pentru activitatea de downstream.

Din industria petrochimică de la Pitești, mândria Argeșului din perioada comunistă, au mai rămas acum doar amintirea vremurilor de altădată și câteva insigne pe care vi le prezentăm mai jos.

Fig. 1a

Fig 1b

Insignele din figura 1a și 1b sunt din alamă și au formă de dreptunghi cu colțurile teșite, cu dimensiunile 23,2x19,4 mm. Fondul este negru, obținut prin emailare la cald. În partea de sus a insinelor se află emblema Combinatului Petrochimic Pitești iar în partea de jos este inscripționat pe patru rânduri denumirea unității din perioada în care au fost emise cele două insigne. Inscripția de pe insigna din Fig 1a este GRUPUL/INDUSTRIAL DE/ PETROCHIMIE /PITEȘTI. Pe insigna din fig 1b sunt inscripționate cuvintele: COMBINATUL /PETROCHIMIC /PITEȘTI/ROMANIA. Sistemul de prindere este tip ac de siguranță lipit de corpul insignei cu o rondea cu șant și având ștanțate literele MS (Monetăria Statului).

Prima insignă din fig.2a, cu dimensiunea de 30x22 mm este din alamă și are formă de scut triunghiular cu laturile arcuite. Bănuim că a fost emisă pentru a celebra împlinirea a 20 de ani de la pornirea instalației de negru de fum, prima instalație din viitorul combinat petrochimic. Central este emblema combinatului piteștean, deasupra acesteia sunt trecuți anii: 1966-1986, în partea de jos numărul "XX" având în stânga și dreapta câte o ramură vegetală. Fondul insignei este galben obținut prin emailare la cald.

¹¹ <https://www.universulargesean.ro/mrireai-decderea-arpechimului-de-la-13000-de-angajai-a-ajuns-la-200/>

¹² <https://ro.wikipedia.org/wiki/Arpechim>

Fig. 2a

Fig.2b

Insigna din fig 2b este din alamă și are formă circulară. În centru, într-un cerc cu fondul albastru obținut prin emailare la cald este prezentat stilizat un aspect dintr-un combinat chimic: în centru e o coloană de distilare/rectificare, având în față, în partea stângă jos, un rezervor cilindric orizontal văzut din față, colorat în albastru și conturul la culoarea metalului. Coloana de distilare are culoarea metalului, auriu. În dreapta coloanei de distilare este o faclă de ardere a gazelor reziduale așezată pe o structură metalică stilizată. Pe o conductă (sau estacadă) ce pleacă din stânga coloanei de distilare sunt inscripționate literele CPP, prescurtarea de la Combinatul Petrochimic Pitești. Acest ansamblu este înconjurat de o coroană circulară cu fond roșu ciclamen, având în partea de jos o cunună de spice de grâu, iar în partea superioară inscripția: ARGETENA I. Polietilena românească de înaltă presiune obținută la Combinatul Petrochimic Pitești s-a numit ARGETENA I. Din această polietilenă prin injecție și suflare se obțineau containere, vase pentru substanțe corozive, tuburi, obiecte de uz casnic, jucării, flacoane etc. Cu Argetena I se realizau cașerări, acoperiri de cabluri, ambalaje pentru industria alimentară, chimică și farmaceutică. Argetena a fost și numele corului de femei al Combinatului Petrochimic din Pitești¹³. Fondatorul corului a fost dirijorul Magdalena Ioan și a funcționat între 1978-1989. A fost distins cu șase premii I și titlul de laureat al Festivalului Național Cântarea României. Este deținătorul trofeelor: C.Porumbescu-Suceava (1984), Ion Vidu - Lugoj (1984), Iosif Velceanu - Reșița (1988), D.G.Kiriac - Pitești (1984)¹⁴. Corul a reunit 120 femei și s-a bucurat de aprecieri publice.

Aceste doua insigne, Fig 3a si 3b, au fost emise de Asociația Sportivă Petrochimistul Pitești, grupare sportivă susținută financiar de Combinatul Petrochimic Pitești. Asociația dispunea de o importantă bază sportivă compusă din terenuri pentru practicarea sporturilor individuale și de echipe: tenis de câmp (zece terenuri), fotbal și rugby (teren gazonat), volei, handbal, atletism. Ambele insigne sunt din alamă emailată la cald. Prima insigna din fig 3a are formă dreptunghiulară, cu dimensiunile de 27x17mm, cu chenar la culoarea metalului și prezintă în interior pe un câmp colorat în alb, sigla combinatului în partea stângă central, deasupra o inscripție pe două rânduri A.S. PETROCHIMISTUL/PITEȘTI.

Fig.3a

Fig 3b

În partea dreaptă peste două benzi (cu contur metalic și colorate în albastru, prima din stânga și roșu cealaltă-culorile asociației sportive), ce pleacă din colțul dreapta sus (începând cu banda roșie), și ating sub un unghi de 60 de grade latura mare de jos a insignei, este reprezentat un teren de

¹³ * * * Enciclopedia Argeșului Și Muscelului Volumul I, A-C , Pitesti 2010,p.235

¹⁴ ibidem

atletism cu pistele la culoarea metalului. Sistemul de prindere este tip ac de siguranță prins orizontal cu ajutorul unei plăcuțe de alamă. Presupunem că această insignă a fost realizată de secția de atletism. Insigna din fig 3b are formă octogonală, cu conturul metalic, câmpul colorat în alb, în centru sigla combinatului, peste care este așezată o minge de rugby ce pare a fi din bronz. În lateralele siglei combinatului sunt literele A, în stânga, și S în dreapta. Sub siglă pe două rânduri inscripția PETROCHIMISTUL (scrisă pe un arc de cerc) /PITESTI. Este o insignă a secției de rugby. Sistemul de prindere este cu ac simplu în unghi. Se cunoaște și o insignă similară a secției de handbal, singura deosebire fiind că peste sigla combinatului este un handbalist (din bronz) aruncând în cădere către poartă.

Deși nu cunoaștem alte insigne ale celorlalte secții sportive ale asociației, bănuim că fiecare sport beneficia de câte o insignă reprezentativă. Aceste insigne probabil că erau primite de membrii asociației cu ocazia unor evenimente.

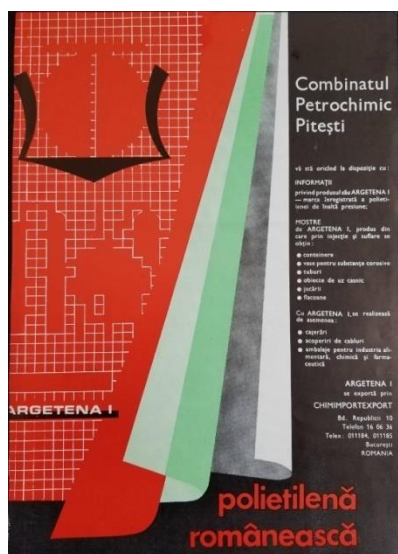

Fig. 4. Reclame: „Combinatul Petrochimic Pitești” apărute în Revista de chimie în perioada comunistă.

POVESTEA INSIGNELOR REȘITENE

Cocon Alunel Reșița

Fundamental, sunt două categorii de insigne: cu suflet și fără.

Cu suflet sunt înzestrate doar insignele care au fost măcar o zi iubite și purtate cu mândrie.

Dorința unor oameni de a-și afirma apartenența la un grup sau o categorie socială sau de a păstra memoria unui eveniment, s-a materializat adesea prin făurirea unor insigne.

Meșterii le-au înzestrat pe toate cu frumusețe, însă cu suflet au fost dăruite doar acelea care au fost purtate cu emoție și dragoste, de oamenii din a căror voință s-au născut. O parte din sufletul celor care le-au pus în piept, la rever, sau pe cap, la pălărie, a trecut miraculos în alama și emailul lor, transformându-le în lucruri ce împrăștie în jur magie, în creații dotate cu o „radioactivitate” pe care doar colecționarii adevărați o pot detecta.

Insignele cu suflet au, fiecare, câte o poveste de spus, iar poveștile lor adunate pot reînvia atmosfera unor epoci uitate și pot construi punți peste timp între cei ce le văd și le ating astăzi și cei care le-au purtat și le-au lăsat în urma lor cândva, demult ...

Se cade să o lăsăm pe cea mai curajoasă dintre ele să ne vorbească:

*"Sunt insigna **Reuniunii Române de Cânt și Muzică din Reșița-Montană**, nume pe care îl am înscris ca pe o carte de identitate, pe anul meu superb, în formă de dreptunghi albastru, înconjurat de motive florale verzi pe fond alb.*

*Am o siluetă frumoasă de liră și semăn ca două picături de apă cu sora mea mai tânără, insigna **Reuniunii Române de Cânt și Muzică din Reșița Română**.*

M-am născut la Viena la sfârșitul secolului al XIX - lea, într-un atelier despre care stă mărturie un poanson oval pe care îl port cu mine pe revers.

Mi-e teamă că aș putea fi ultima rămasă dintre surorile cu care am ajuns, în acea vreme, la Reșița Montană, unde 61 de bărbați avându-l ca dirigor pe Johann Dworzak au fondat primul cor românesc din această parte de țară.

Am deschis ochii pentru prima dată, atunci când degetele tremurânde de emoție ale stăpânului meu m-au așezat pe reverul costumului cel nou. M-am agățat cu acul, ferm, de stofa hainei sale și, de atunci, am fost nedespărțiți.

Nu voi uita niciodată, nici glasul minunat al stăpânului, nici felul cum acesta își petrecea mâna peste emailul meu, atunci când își îmbrăca hainele de gală și se privea în oglindă, zâmbind mulțumit pe sub mustăți, înainte de spectacolele reuniunii.

Mă bucuram pe atunci de tot ce îl putea face fericit pe stăpânul meu și nimic nu îl putea mulțumi mai mult decât aplauzele publicului, la spectacole.

În vremurile acelea, în care nu exista nici radioul, nici televiziunea și nici internetul, muzica îi aduna, îi alina, îi înălța și îi unea pe oameni. Muzica era vie.

*La rândul meu, am aflat cum a început totul de la cea mai vârstnică dintre noi insignele, venerabila **Reschitzauer Gesangverein- 1869**, ce își poartă numele gravat caligrafic pe eșarfa care îi învelește trupul de liră, dăltuit frust, în argint.*

Secolul cuprins între 1848 și 1948 a fost unul de efervescență culturală și de glorie în istoria Banatului.

"Reschitzauer Gesangverein" ("Asociația de cântări") a fost întemeiată de locuitorii germani din Reșița Montană în anul 1869. Aceasta a fost o reuniune corală prestigioasă, formată din muncitori și funcționari ai uzinelor, avându-i printre primii dirijori pe Adalbert Hehn și Josef Tietz.

În anul 1870, muncitorii maghiari au înființat "Magyar Dalkör" ("Cercul maghiar de cântări").

A venit rândul Reuniunii Române de Cântări și Muzică din Reșița Montană, în 1872, iar apoi al surorii sale, Reuniunea Română de cântări și Muzică a Plugarilor din Reșița Română, în 1897.

Puțini mai știu că Reșița Montană și Reșița Română, înainte de a deveni primele cartiere ale Reșiței, au fost așezări distincte, Reșița Montană având primărie din anul 1885, iar Reșița Română din anul 1898.

Denumirile de mult uitate, au fost aduse de primii locuitori români veniți de la Bocșa, la începutul secolului al XIX - lea, acolo unde încă mai ființează cartierele Bocșa Montană și Bocșa Română.

Cele două reuniuni de muzică erau concurente nu doar în ce privește frumusețea insinelor comandate la Viena, ci și în motto-urile lor, pe care mi la amintesc cu plăcere.

Corul din Reșița Montană avea ca motto versurile:

*„Fluiere la lucru-n pace,
Zi și noapte-am tot muncit,
Fierul roș, oțelul rece,
Rupți de trudă l-am tocit.
Haid' să dăm și horii zor!
Toți în cor!"*

Corul din Reșița Română avea motto-ul:

„Grija noastră să ne fie

*Munca rodnică și vie,
Înțelegere-ntre frați
Ani mulți și netulburați."*

Tot în anul 1897, a fost înființată de etnicii germani "**Reschitzauer Sangerbund**" ("Asociația cântăreților din Reșița"), despre care stă mărturie o frumoasă insignă în formă de scut, cu email alb, având o liră gingașă în partea de sus. O soră a acesteia, din tablă argintie, înfățișând o liră înconjurată de lauri, s-a născut mai târziu, așa cum o trădează ortografia română a numelui orașului: **Sangerbund Reșița 1897**.

Începuturile corului se leagă tot de numele dirijorului Josef Tietz, care a reușit să îl ridice la nivelul celor mai bune formații de acest gen din Banat.

Pe steagul acestui cor erau înscrise cuvintele: „Arbeit ehrt, Gesang adelt” („Munca onorează, cântecul înobilează”), ca o expresie a dragostei muncitorilor pentru frumos și pentru muzică.

La fel ca stăpânii noștri, care împărtășeau aceleași bucurii și necazuri, se respectau și se ajutau la nevoie indiferent de limba în care cântau, și noi, insigne, eram prietene.

În anul 1905, când Reuniunea Română de Cânt și Muzică din Recița-Montană era condusă de dirijorul Iosif Velceanu, am trăit momente magice, participând la concertul comun al tuturor corurilor reșițene: cele două coruri românești, cele germane: „Resiczaer Gesangverein”, „Resiczaer Sängerbund” și „Resiczaer Lyra” și cel maghiar „Magyar dalkör”.

În anul 1905 s-a înființat „Secția de cânturi a sindicatului muncitorilor metalurgiști și fierari din Reșița” („Gesangsektion der Reschitzer Eisen und Metallarbeitergewerkschaft”). Acestei inițiative, își datorează existența insigna făurită de meșterii vienezi, purtând pe anoul dreptunghiular, acoperit cu email alb, inscripția: "**Gesangsektion der Eisen U. M. A. Ortsgruppe**".

O superbă insignă în formă de liră, având inscripția "**Aczelhang Resicza**" așezată pe emailul alb al eșarfei care o împodobește, stă mărturie a existenței altui cor din aceeași perioadă, pe care toate istoriile l-au omis.

În anul următor - 1906, am plecat împreună cu stăpânul meu și alți 120 de membri ai corului la marele festival de la București, prilejuit de aniversarea a 40 de ani de la urcarea pe tron a regelui Carol I. Deși am ajuns chiar în dimineața începerii reprezentației de la Arenele Romane, am avut onoarea de a deschide întrecerea. S-au intonat cu acel prilej piesele „Urare României” de I. Costescu și „Răsunetul Ardealului” de Ion Vidu.

Deplasarea uriașei delegații a fost posibilă datorită solidarității muncitorilor de toate etniile, care au acceptat să îi înlocuiască la locul de muncă pe colegii lor români, pe timpul cât au fost plecați.

Pentru participarea la marele festival, dirijorul Iosif Velceanu a fost mutat disciplinar de autorități la o școală din Timișoara, locul său fiind preluat de dirijorul Otto Sykora, urmat de E. Bambach.

Ce nu i-au putut lua niciodată autoritățile stăpânului meu, au fost aplauzele primite și medalia de aur obținută la București.

În anul 1918 a luat ființă încă un cor german, „Eisernes Quartett” („Cvartetul de Oțel”), compus din membri ai celorlalte formațiuni germane reșițene, care în timpul primului război mondial își suspendaseră activitatea. Din dorința acestora de a se distinge de toți ceilalți, s-a născut o mică bijuterie argintie, filigrană, în formă de liră, insigna "**Eisenes Quartett Reșița**".

Inițiatorul corului a fost același neobosit promotor al culturii reșițene, dirijorul Josef Tietz.

După încheierea primului război mondial, corurile germane din Reșița („Gesangverein”, „Sängerbund”, „Metallarbeiter-Gesangsektion”, „Eisernes Quartett”) cele două coruri românești și cel maghiar și-au reluat activitatea, continuând tradițiile muzicale antebelice.

În anul 1922, corul românesc din Reșița Montană și-a aniversat semicentenarul, prilej cu care a avut loc un concert extraordinar, la care au participat peste 20 de coruri bănățene.

Acesta a fost momentul ce a încununat cariera artistică a stăpânului meu, care mai cântă și acum, în corul celor care și-au coborât cândva, demult, insigne de pe reverul hainei."

După cel de-al doilea război mondial, toate formațiunile muzicale ale Reșiței, indiferent de etnia membrilor, au dispărut.

În locul lor a apărut un mare cor sindical, care activa pe scena Casei Muncitorești sub conducerea profesorului Ion Românu. Reprezentațiile aveau loc și la Palatul Cultural, iar mai târziu pe scena nou construitei Case de cultură.

Efigie a acestuia, o ultimă insignă cu suflet, s-a făurit la Arad, încheind tradiția începută în anul 1869, la Viena.

Insigna rotundă, cu două furnale în fundal, o torță aprinsă și o liră în primplan, s-a născut în anul 1957, la împlinirea a 10 ani de la înființarea Corului Combinatului Metalurgic Reșița.

Muzica devenise un instrument ideologic și a încetat treptat să-i mai unească pe oameni.

Mișcarea corală se destrăma încet, frumoasele tradiții locale erau date uitării, vechile emulații din anii anteriori lui 1944 au rămas fără continuitate în Reșița, ca și în întregul Banat.

INSIGNA PRIMEI SOCIETĂȚI „FRATERNA” București 1858

**Ioan Vaum
București**

În perioada decembrie 2006 – martie 2007, a avut loc la București, în sediul Muzeului Național de Istorie a României, Expoziția Medalii și însemne Masonice – Istorie și Simbol, expoziție ce își propune să aducă, în fața publicului interesat, mărturii ale activității masonilor români. Unii foste personalități marcante în domeniul cultural (scriitori, poeți, pictori), alții foști oameni de afaceri de succes sau oameni politici, care s-au implicat în istoria națională. Fără îndoială apartenența lor la masonerie a imprimat activității desfășurate de ei de-a lungul vieții, în sfera proprie de acțiune, o dimensiune nouă care uneori poate explica unui cercetător al trecutului anumite atitudini aparent inexplicabile.

Mai trebuie să remarcăm că cei pe care îi numim azi, pe bună dreptate, “Creatorii istoriei moderne a României”, au fost masoni sau avut legături cu organizații para-masonice sau personalități masonice.

Insigna pe care v-am prezentat-o astăzi ca Prima Societate Fraterna din București, a fost bătută în 1858, odată cu înființarea societății cu un an înainte de unirea Principatelor României.

Acest lucru ne duce cu gândul că în această perioadă de un an, masonii români au pregătit unirea celor două principate, lucru întărit și de faptul că primul domn al principatelor a fost mason, Alexandru Ioan Cuza, primul ministru a fost mason, Mihai Kogălniceanu, cel ce a compus Hora Unirii a fost mason, Vasile Alecsandri.

Mai târziu, urmărind loji care apar pe medalii și documente s-a ajuns la aproximativ 68 de loji, iar la societăți patronate de Masoneria română ce se regăsesc pe medalii, la un număr de 20.

Astăzi la 100 de ani de la Marea Unire și 159 de ani de la Mica Unire, nu trebuie să uităm jertfa făcută de înaintașii noștri și să păstrăm ceea ce ei au înfăptuit cu prețul sângelui vărsat.

INSIGNELE ZIARULUI „STEAGUL ROȘU”

**Dumitru Ioan Pușcașu
Petroșani**

Stimați colegi, insignele pe care vreau să le prezint în rândurile care urmează, deși par că nu au nici o legătură cu tematica insinelor miniere pe care le-am prezentat până acum, sunt totuși piese care pot foarte ușor să fie încadrate în această categorie.

Povestea noastră începe în anul 1944. După cum este bine știut, după 23 august 1944 la putere accede Partidul Comunist Român, lucru care se observă foarte bine în evoluția presei din țara noastră.

La fel s-a întâmplat și în Valea Jiului unde în data de 3.12. 1944, pe lângă presa ce era prezentă în zonă, apare cotidianul „Zori Noi”, organ de presă al P.C.R., care încet dar sigur devine unicul cotidian realizat în întregime la Petroșani.

După aproape cinci ani de existență cotidianul „Zori Noi” își va schimba numele în „Steagul Roșu”, odată cu numărul care a apărut la 6 august 1949. Trebuie menționat că lansarea primului număr al ziarului cu nume schimbat a fost bine folosită în scop propagandistic, fiindcă în ziua de 6 august a fiecărui an se sărbătorește „Ziua Minerului”, deci prin asociere ziarul „Steagul roșu” este considerat a fi o publicație a celor ce muncesc în subteran.

Ziarul va purta acest nume până la data de 23 decembrie 1989 când publicația va reveni la vechiul nume „Zori Noi”.

Din data de 23 noiembrie 1993 publicația își schimbă din nou numele în „Matinal”, ziarul după o perioadă este preluat de Primăria Municipiului Petroșani, iar sub patronatul acesteia, publicația devine săptămânal, iar din data de 12 aprilie 2001 îi va schimba numele în „Mesager”, iar după 2010, încet, încet, va dispărea din peisajul publicistic al Văii Jiului.

În perioada cât a funcționat cu numele de „Steagul roșu”, conducerea acestei publicații hotărăște ca în scop publicitar să emită o insignă.

Insignă de forma unui romb cu axa mare pe verticală și care are colțurile rotunjite. Pe un fondul de culoare albastru deschis este suprapusă o pană de scris de culoare albă, cu vârful ascuțit pe latura stângă jos și partea superioară pe latura dreaptă sus, ambele capete depășind conturul rombului. În unghiul format de cele două laturi inferioare, este redat cu metal simbolul mineritului (ciocanele încrucișate), iar în unghiul format de laturile din partea stângă este reprezentată, tot cu metal, stema P.C.R. Peste pană, lângă stema P.C.R. cu culoare roșie sunt inscripționate litere „Sr” (Steagul roșu).

Piesa este acoperită cu o peliculă de rășină. Datorită culorii acesteia unele insigne au fondul rombului de culoare verde deschis.

Dimensiunile insignei sunt următoarele: înălțimea rombului de 21 mm; lățimea rombului de 13 mm și lungimea laturii de 13 mm. Sistemul de prindere este de tip ac de siguranță.

Spre deosebire de cele două „variante” oficiale ale insignei am mai găsit două piese cu desene identice, dar având alte culori.

Una dintre piese are fondul rombului schimbat din albastru deschis în albastru închis, stema P.C.R. este redată pe un oval de culoare albă, restul elementelor fiind identice cu cele ale piesei originale.

A doua insignă are fondul rombului de culoare verde în loc de albastru deschis, stema P.C.R. apare pe un oval de culoare roșie, iar literele „Sr” sunt de culoare albastră, nu roșie cum este pe piesa originală. Am prezentat și aceste două „variante” (ca să nu le spunem altfel) care pot ușor păcăli un necunoscător al acestora. În figurile 1 și 2 sunt piesele originale, iar restul în figurile 3 și 4.

Fig.1

Fig.2

Fig.3

Fig.4

Ca o curiozitate, tot cu scop publicitar, începând din anul 1975 conducerea ziarului, cu aprobarea forurilor politice superioare, decide sponsorizarea unor concursuri anuale de schi care s-au desfășurat pe pârtiile din Parâng. Aceste concursuri au fost marcate și prin baterea unor insigne.

În colecția personală la ora actuală dețin un număr de 10 astfel de insigne pe care cu deosebită plăcere le prezint în rândurile ce urmează.

Dacă ținem cont de insigna ediției a II-a a concursului, putem trage concluzia că și insigna primei ediții a fost tot pantografiată. Insigna ediției a II-a (fig.5) este din tablă și are o formă

dreptunghiulară cu latura lungă pe verticală, pe suprafața ei fiind redat un desen prin procedeul pantografierii. Desenul reprezentat de o cerneală de culoare maro, poate fi descris astfel. Dreptunghiul are un chenar care limitează spațiul desenului. În partea superioară avem scris cursiv textul : „Parîng . 7 martie '76”. Textul este subliniat cu o linie subțire maro.

Sub linie, în partea stângă a privitorului sunt redată o pereche de schiuri și sigla ziarului, iar în spațiul rămas liber apare pe șase rânduri, cu scris combinat (cursiv și de tipar) textul: Cupa ziarului „STEAGUL ROȘU” la schi EDIȚIA a II-a.

Probabil, începând cu anul 1982 insigna și-a schimbat desenul devenind rotundă, păstrând același desen pentru fiecare an, dar având cel puțin un element (fondul sau schiorul) de altă culoare. Primele insigne nu aveau anul sau ediția inscripționată.

Insigna la modul general poate fi descrisă astfel: pe un fond de culoare ce acoperă toată suprafața circulară a piesei, este reprezentat un fulg de nea cu șapte brațe dintre care cele două de jos se văd doar puțin. Peste fulgul de zăpadă este reprezentat un schior în poziție de coborâre. În partea inferioară între două ramuri ale fulgului de zăpadă este inscripționat pe trei rânduri textul: „CUPA ZIARULUI STEAGUL ROȘU”.

Dintre insignele cu acest desen dețin următoarele piese:

- Fără anul emiterii - fond roșu și schior albastru (fig. 6);
- fond alb și schior roșu (fig.7);
- fond albastru și schior roșu (fig 8).

Cu anul emiterii : 1984 - fond verde și schior roșu, 1985 - fond roșu schior alb, 1986 - fond galben și schior albastru, 1987 - fond verde și schior galben, 1988 - fond roșu și schior alb. Insignele sunt prezentate în figurile 9, 10,11,12 și13, au un diametru de 25 mm, fiind bătute în tombac, vopsite și acoperite cu o peliculă plastică, iar ca sistem de prindere au un ac de siguranță.

Fig. 5

Fig.6

Fig.7

Fig.8

Fig.9

Fig.10

Fig.11

Fig.12

Fig.13

Fig. 14

Fig. 15

Pentru ediția din 1989 (care de altfel va fi și ultima) s-a decis schimbarea desenului și formei insignei (fig.14). Noua piesă are o formă circulară având diametrul de 30 mm, cu partea superioară decupată în formă de semicerc. În partea inferioară pe o lungime de două treimi din lungimea cercului este o bandă de culoare galbenă cu lățimea de 5 mm pe care este inscripționat textul: „CUPA ZIARULUI STEAGUL ROȘU”. În partea superioară este redat cerul cu albastru deschis, iar pornind de la marginea dreaptă (a privitorului), deasupra colțului exterior benzii inscripționate, și cu 2 mm mai jos de colțul interior din stânga este redat Masivul Parâng cu culoare albă. În partea stângă sus, deasupra benzii inscripționate și a muntelui, este un cerc de culoare albă în care este scris textul: „Ediția a XV-a 1989”. Mai jos pe fondul muntelui, între un jalon și un brad reprezentat cu metal, este redat un schior în poziția de coborâre. Schiorul are un costum de culoare roșie iar bocancii și căciula de culoare albastră. Insigna bătută pe aluminiu are un diametru de 30 mm, este vopsită și acoperită cu o peliculă plastică.

Și aici a apărut o „variantă” (fig 15), bătută pe tombac și emailată la cald. Spre deosebire de cea originală aceasta are câteva elemente ale desenului colorate altfel. Astfel banda inscripționată este

de culoare roșu închis și are dimensiunea de 4 mm. Brăduțul care la piesa originală este reprezentat cu metal la această piesă este de culoare verde închis. Bocancii schiorului sunt negri nu albaștri cum sunt la cea originală, iar căciula este roșie nu albastră. La insigna originală, între vârfurile unu și doi respectiv doi și trei ale muntelui, este câte un triunghi de culoare albastră dar la „variantă” acestea sunt albe. Toate insignele cu excepția celei de la ediția a II-a care are ca sistem de prindere un ac sudat, restul având sistem de prindere cu ac de siguranță.

După cum am arătat în introducerea articolului, după 1989 acest ziar mai ființează sub alte denumiri, dar importanța sa devine tot mai scăzută, ca până în final să dispară din peisajul jurnalistic al Văii Jiului și odată cu el și această frumoasă inițiativă.

SISTEME DE PRINDERE LA INSIGNE

ec. Ștefan Dina
CNME-CMN, București

Sistemele de prindere (SP) la insigne, decorații etc au fost tratate în general superficial, ca informație conexă.

Spre deosebire de monede și medalii care conțin date privind anul și contextul emiterii, insignele, datorită formei și mărimii, sunt văduvite de astfel de informații. Sistemul de prindere poate face lumină privind producătorul, anul emiterii și chiar oferi informații privind autenticitatea piesei propriu-zise.

În ceea ce privește spațiul național, trebuie să avem în vedere mai multe perioade care și-au pus amprenta asupra domeniului: perioada regalistă, perioada comunistă și cea postcomunistă.

În prima perioadă, erau preponderent piesele realizate în ateliere particulare. După 1958 apar insigne cu sistemele de prindere aferente la IPMS Arad (Întreprinderea de Producție a Materialelor Sportive - ulterior ARĂDEANCA), Monetăria Statului și în cazul tirajelor mici la cooperativele meșteșugărești. După 1990, sistemele de prindere apar într-o mare varietate. Se importă masiv și iau amploare sistemele de prindere tip pin și cele tip ac de siguranță pentru TD.

Cel mai cunoscut sistem de prindere este acul. Acesta se realiza mai ales din alamă datorită proprietăților sale fizice privind durabilitatea și flexibilitatea. Dar prin natura constructivă, sistemul de prindere este în strânsă dependență de metalul din care este realizată piesa. Sunt insigne din metal turnat, gravat, ștanțat; sunt insigne vopsite, emailate la rece sau la cald, cu rășină sau cu finisaj lucios sau mat etc. La piesele din alamă, lipirea sistemului de prindere se făcea cu cositor. La cele emailate la rece lipitura era cu argint, acul fiind prins înainte de emailare datorită riscului de a se deteriora în urma procesului termic. Nu același lucru putem spune despre cele realizate la cald, acul fiind prins ulterior urmând procesul de galvanizare.

Un capitol distinct îl reprezintă insignele din metale prețioase. Cele din aur au beneficiat în general de un tiraj limitat, fiind executate de / cu sprijinul unor bijutieri care și-au pus accentul pe sistemul de prindere și atunci nu putem vorbi de un standard. Se practicau însă sistemele care prezentau un nivel de siguranță sporită, având în vedere valoarea piesei. Astfel vorbim de sisteme tip broșă, ace deschise cu striații etc. De un tratament similar se bucurau și cele din argint. Sistemul de prindere se confecționa tot din argint, dar sârmele erau trefilate pentru elasticitate și rezistență sporită.

Interesant este sistemul de prindere șurub cu rozetă, ambele confecționate din alamă. Întâlnit în perioada interbelică, sistemul a fost puternic adoptat mai ales de către ministere (MAPN, MAI, CFR, transporturi) datorită durabilității și rezistenței în exercitarea activității zilnice.

Tot la acest capitol trebuie menționată confecționarea insinelor în perioada 1975-1980 când datorită contextului economic dificil (plata datoriilor externe) s-a impus pe linie de partid ca insignele comune să fie realizate din aluminiu. Fabrica Metrom din Brașov care furniza lingourile/tabla din tombac pentru Monetăria Statului și-a redimensionat producția, diferența fiind

astfel completată cu comenzile de la Întreprinderea de aluminiu din Slatina. Desigur, însemnele pentru ministere, au continuat să fie confecționate în mare parte din materiale tradiționale.

Insignelor din aluminiu dau mare bătaie de cap colecționarilor din perspectiva SP. Etapele de realizare aveau anumite particularități. În etapa de presare, între negativul de oțel cu forma/designul dorit și materialul din aluminiu se intercala încă o piesă (împingător) care avea 2 orificii prestabilite și urmare presării, rezultau 2 reliefuri (ridicături de cca 2 mm) în care se fixa talpa insignei care susținea acul. Sistemul era sensibil, iar dacă etapa finală de nituire nu era executată corespunzător, sistemul de prindere se desprindea. Merită menționat și faptul că insignele din aluminiu au fost acoperite exclusiv cu email la rece (vopsea specială) sau erau eloxate.

Sistemul de prindere poate oferi inclusiv informații privind autenticitatea insignei. O insignă foarte veche, care are de exemplu pin, este cu certitudine un fals sau o restaurare neinspirată.

Autorul și-a propus să dezvolte articolul de față într-un material de specialitate, având în vedere complexitatea subiectului și necesitatea unei documentări mai laborioase.

Vom prezentăm în continuare cele mai uzuale metode de prindere a insinelor:

- **Ac de siguranță (1).** Necesită găurirea hainelor, dar este durabil, ieftin și la îndemână. Este utilizat mai ales la insignele TD, pentru insigne ecuson și pentru nenumărate alte modele de insigne.

- **Pin cu ac și clips (2).** În prezent pinul cu clips este cel mai popular sistem de prindere. În accepțiune tehnică, sistemul de prindere este compus din: ac cu talpă, pinul (o mică ridicătură care fixează insigna să nu se rotească pe haină) și clipsurile - cunoscute și ca fluturași- de culoare aurie sau argintie, componente ideale pentru insignele de mici dimensiuni.

- **Ac simplu de prindere (3).** Insignele cu ac simplu de prindere au fost foarte apreciate în trecut și fac în continuare deliciul colecționarilor fiind ușor de atașat pe panouri. Sunt ușor de prins pe haine, dar prezintă riscul unor accidente ușoare. Se pot desprinde și pierde.

- **Sistem de prindere cu talpă (4).** Utilizate în trecut, insignele cu talpă nu se mai fabrică datorită sistemului dificil de prindere.

- **Alte tipuri de prindere (5):** tip broșă, cu magnet, "tip bijutier" etc

„CU FORȚE UNITE”

Mihai C.V. Cornaci
Botoșani

La un secol după sfârșitul războaielor napoleoniene, când prin Pacea de la Frankfurt pe Main din mai 1871 s-a pus capăt conflictului franco-german, urmând cea mai îndelungată perioadă de „pace relativă”(„arma la picior”) din istoria modernă continentală, la începutul lunii august 1914, a izbucnit „Marele Război” în care toate puterile Europene s-au angajat în marele conflict armat.

La această stare de fapt s-a ajuns nu numai prin circumstanțele unei crize diplomatice, ci și prin stadiul relațiilor internaționale în decursul celor 10 ani precedenți (1904-1914).

Între 1905-1906, Germania se opune expansiunii franceze în Maroc (Conferința internațională de la Algesiras, Spania din 15.01-07.04.1906 rezolvă în favoarea Franței rivalitatea franco-germană).

Februarie – martie 1908, Austro-Ungaria anexează Bosnia și Herțegovina, eveniment ce a marcat debutul unei grave crize politice europene.

Iulie-august 1911, politica germană provoacă o nouă criză marocană.

Cele două războaie (1912-1913) au pus într-o opoziție periculoasă interesele Rusiei și Austro-Ungariei.

În afară de propriile circumstanțe care au generat pe rând fiecare criză, situația creată avea la origine creșterea intensității sentimentului național în cea mai mare parte a țărilor europene.

Acest fapt a generat două consecințe potențial periculoase:

- Mișcările minorităților naționale, particularizând zona Balcanilor;
- Sentimentul unor mari puteri europene de a fi amenințate în integritatea lor națională;

exemplificând Germania, când împăratul Wilhelm al II-lea se arată convins că războiul era inevitabil pentru că Franța îl dorea.

Tensiunile antagoniste ale sentimentelor naționale au determinat conducătorii de stat și de guvern la o preocupare majoră în a-și întări alianțele¹⁵ în interesul securității, în timp ce mișcările pacifiste, animate în principal de socialiști, cunoșteau o audiență crescândă, iar prin Internaționala a –II-a¹⁶ înțelegea să se opună războiului.

La 15/28 iunie 1914, prin asasinarea la Sarajevo a arhiducelui Franz Ferdinand, moștenitorul tronului Austro-Ungariei, de către un bosniac, deci supus austriac, dar sârb prin sentimentul național, se declanșează criza internațională care a declanșat războiul european.

Deși împăratul austriac Franz Joseph nu a fost foarte îndurerat de moartea nepotului său și a soției acestuia, Sofia, a considerat asasinatul ca o jignire adusă coroanei austriece și care nu putea rămâne nepedepsită.

Înainte de a lua măsuri împotriva Serbiei, Franz Joseph a contactat pe kaiserul Wilhelm al II-lea al Germaniei (5 iulie) care a promis sprijin deplin, încurajându-i pe austrieci să se folosească de contextul creat.

Pe 23 iulie, guvernul Austriei a trimis Serbiei un ultimatum respins de guvernul sârb, iar pe 28 iulie a declarat război Serbiei.

Austro-Ungaria și Germania au stabilit un plan-forță de acțiune prin care au refuzat orice reglementare diplomatică a crizei, încât atunci când Rusia și-a afirmat opoziția, au preferat războiul general în locul abandonării planului lor.

¹⁵ Tripla Alianță (Puterile Centrale), constituită inițial din Germania, Austro-Ungaria și Italia, la 20 mai 1882 și extinsă în urma unui tratat încheiat între România și Austro-Ungaria.

Tripla Înțelegere (Antanta), constituită inițial din Anglia și Franța (1904) și extinsă, în 1907, în urma acordului cu Rusia.

¹⁶ Creată în 1889 la Paris, în cadrul Congresului Internațional Socialist, reunea partidele social-democrate.

Franz Joseph I de Habsburg

n. 18 aug. 1830, Viena

d. 21 nov. 1916, Viena

Împărat al Austriei, rege al Ungariei și Boemiei, rege al Croației, mare duce al Bucovinei, mare principe al Transilvaniei, marchiz de Moravia, mare voievod al Voievodatului Serbiei.

A abolit Constituția din 1849;

În timpul său, Austria a fost înfrântă în războaiele Austro-Franco-Pietmontez (1859, SOLFERINO) și în Războiul Austro-Prusian (1866);

În 1867, a creat statul dualist Austro-Ungaria;

Ultima persoană care a ocupat funcția de Mare principe al Transilvaniei (1848-1867);

În 1873, încheie cu Alexandru II, țarul Rusiei și, ulterior, cu Wilhelm I, împăratul Germaniei alianța celor trei împărați ca un acord consultativ între cele trei imperii;

În 1892, a aprobat legea privind renunțarea la vechiul sistem monetar (creștari, florini, taleri) și trecerea la sistemul Uniunii Monetare Latine bazat pe coroana austriacă divizată în 100 helleri;

În 1908, anexează Bosnia-Herțegovina;

A domnit 68 de ani (a III-a domnie europeană ca lungime);

Wilhelm al II-lea

n. 27 ian. 1859, Berlin

d. 4 iun. 1941, Olanda

Rege al Prusiei și împărat al Germaniei (1888-1918);
Provine din familia Hohenzollern;

După îndepărtarea cancelarului (18.03.1890) a exercitat o „dictatură personală” în limitele impuse de Constituția Germaniei și de cea a Prusiei;

A contribuit prin promovarea politicii externe agresive și expansioniste a cercurilor imperialiste germane, la declanșarea Primului Război Mondial;

A fost răsturnat de revoluția din noiembrie 1918 (a abdicat);

A domnit 30 de ani și 147 de zile (15 iunie 1888-9 noiembrie 1918);

Încă din perioada antebelică, cât și după declanșarea Primului Război Mondial au fost editate pe lângă alte materiale de propagandă, medalii, însemne militare specifice și insigne cu scopul de a evidenția alianța și unitatea de vederi ale Puterilor Centrale.

În acest sens, prezentăm pe scurt insigna „MIT VEREIN KRAFTEN” („Cu forțele unite”), insigna Alianței Puterilor Centrale. Corpul insignei, de o formă specială, prezintă în spațiul central (φ 13 mm) busturile alcolate cu orientare spre dreapta, ale

lui Franz Joseph și Wilhelm al II-lea – principalii „artizani” ai Primului Război Mondial.

În partea superioară a insignei (ϕ 29 mm), în sectorul circular creat (3 mm) este dispus textul mai sus indicat.

Partea inferioară a corpului insignei are în prelungire un dreptunghi (7 x 35,5 mm) împodobit de două ghirlande de laur, dispuse simetric, prinse la bază pe un suport ornamental.

Acul de prindere cu dispunere orizontală, are orientare spre stânga.

Corpul insignei, din alpaca are grosimea de 1,6 mm, o greutate de 5,3 g și față de mesaj, o deosebită realizare (artistică, tehnică). Este de presupus că insigna a fost purtată atât de militari cât și de numeroși adepți ai politicii promovate de cei doi împărați.

Neavând o sursă de informare credibilă față de editarea acestei insigne, rămâne ca semnalarea ei din acest scurt material să constituie motiv de cercetare și elucidare a contextului ce a promovat-o.

Alte insigne cu text identic:

Bibliografie

Constantin Kirițescu, „Istoria Războiului pentru întregirea României”. Vol.I, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989;

P. Renouvin, „Primul Război Mondial”, Editura Corint, București, 2001;

V.Brendon, „Primul Război Mondial. 1914-1918”, Editura BIC.ALL, București, 2006;

<http://www.ordersandmedals.ro/medalii-europa/austria;>

INSIGNA PARTICIPĂRII UNIUNII ȘI LIGII SOCIETĂȚILOR ROMÂNE DE AJUTOR ȘI CULTURĂ ROMÂNE DIN SUA LA SERBĂRILE MARII UNIRI DE LA ALBA IULIA DIN 1929

**Marin Crișu
Brașov**

La 20 mai 1929 România a sărbătorit cei 10 ani care s-au împlinit la 1 decembrie 1928 de la Marea Unire din 1 Decembrie 1918. Evenimentul s-a organizat cu un an întârziere din motive obiective, urmând să cunoască o etapă oficială la București, în 10 mai 1929, și una principală, fastuoasă, la Alba Iulia, în 20 mai, același an.

La acest eveniment au fost invitați de către guvern și românii stabiliți în Statele Unite ale Americii, care au acceptat cu entuziasm și au trimis reprezentatii a 169 de societăți pe care le organizaseră în fiecare din statele americane și în Canada și care la acel moment se uniseră în UNIUNEA ȘI LIGA SOCIETĂȚILOR ROMÂNE DE AJUTOR ȘI CULTURĂ. În țară au parcurs un program de vizite în localități cu rezonanță istorică din România Mare: București, Mărășești, Curtea de Argeș, Sinaia, Brașov, Avrig, Sibiu și Alba Iulia. Ei au fost primiți cu entuziasm și li s-a făcut cinstea de a admira din tribuna oficială defilarea din 10 Mai de la București.

La Alba Iulia, au refuzat locurile din tribuna oficială și au defilat cu drapelele societăților lor în pereche cu drapelul american, în fața familiei regale și a celor adunați pentru a sărbători Ziua Marii Uniri.

Pe tot timpul manifestărilor, oaspeții din America au purtat însemnele societăților pe care le reprezentau, drapele și cocarde. În afară de acestea, pe îmbrăcămintea lor se putea distinge și o mică insignă, insignă confecționată special pentru această ocazie.

Insigna, de formă rotundă, este confecționată din tablă de oțel, acoperită cu celuloid de culoare albă, cu următorul desen:

Pe avers sunt imprimate circular, înscrisurile cu majuscule: în partea superioară – U.&L.S.R.A (Uniunea și Liga Societăților Românilor din America), iar în partea inferioară, tot circular – LA ALBA IULIA, 1929. În centru, o inimă de culoare roșie, conturată cu negru; pe inimă sunt 18 stelute cu cinci colțuri de culoare albă. Inima e susținută de o ramură de măslin și o ramură de stejar. În stânga este drapelul Americii, desfășurat de sus în jos; în dreapta este drapelul României, desfășurat de sus în jos cu dispunerea culorilor pe orizontală în ordinea roșu, galben și albastru. Deasupra, eșarfă desfășurată pe orizontală cu deviza americană „E PLURIBUS UNUM” de culoare albă și litere plus contur de culoare albastră. Peste tot, vulturul american în zbor planat de culoare albastră dublat pe alocuri cu roșu.

Pe revers, în interiorul corpului insignei, pe carton atelierul: GEO, MOTOASCA 52118 DETROIT AVE CLEVELAND, O

Insigna are 22 mm diametru, 5 mm înălțime și o greutate de 1,6 g.

În timpul vizitei în țară, pe data de 12 mai, delegația românilor americani, a fost primită în audiență de familia regală, prilej cu care conducătorul delegației oferea reginei Maria și regelui Mihai această insignă specială adusă de românii americani pentru aniversarea serbărilor Unirii.

CORUL VOCAL ROMÂN DIN BISERICA ALBĂ - VOIEVODINA 1879-1952

**Ilin Milan
Timișoara**

În anul 1717 Florimund Mercy, general, conte și guvernator al Banatului înființează localitatea Biserica Albă, colonizând-o cu germani, iar în 1742 este colonizată cu sârbi și români.

În anul 1792 localitatea primește titlul de „Oraș Regal Privilegiat”, care în 1847 ajunge să aibă 6093 de locuitori dintre care; 4300 catolici și 1788 ortodocși.

La expoziția industrială de la Timișoara ce a avut loc în anul 1891, meseriașii și industriașii din Biserica Albă obțin 59 de medalii și diplome.

În anul 1910, orașul Biserica Albă, avea 11524 de locuitori după cum urmează: 6063 germani, 1944 sârbi, 1213 români, 312 maghiari, 312 cehi, 250 evrei și 42 slovaci. La recensământul din 2002 orașul avea doar 10.675 de locuitori, iar acum are 20275 locuitori ca urmare a unor modificări.

Din Societatea de cântări a Bisericii românești din Biserica Albă, înființată în 1871, se desprinde un grup de 14 cântăreți sub conducerea D-lui Vasile Radulovici în 12 martie 1879, constituind Corul Vocal Român, apoi se votează statutul care va fi aprobat de către Ministerul de Interne în 24 mai 1879. (Ștampila Corului Vocal Român Foto 1).

Primul președinte ales a fost domnul Vasile Radulovici, iar membrii fondatori au fost: Ion Roșiu, K. Paleu, Mihai Popoviciu, Nicolae Marisescu, Nicolae Sisesian, Traian Popescu, Dimitrie Bălănescu, Ignatie Popoviciu, Josef Brunetti capel maistru și compozitor. (Afișul Concertului împreună cu o reprezentațiune teatrală din 05.03.1911 - Foto 2)

Președinții aleși au fost: Vasile Radulovici 1879-1882, Ion Roșiu din Sasca Montană 1882-1902, Aurel Novacu din Reșița 1902-1905, Titus Mălaiu 1905-1913, Nestor Porumb 1913-1914. La data de 12 ianuarie 1920 Corul Vocal Român își reia activitatea sub conducerea domnului

Martin Mogoș din Oravița, au urmat apoi la conducerea corului: Aurel Novacu 1920-1925, Traian Lazăr 1925-1927, Ion Cămpurean din Oravița 1927-1941. Chiar dacă era perioadă de război, la 5 ianuarie 1942 se alege o conducere provizorie, al cărei președinte este ales domnul Vasile Stolojan din Sasca.

Corul va activa și după război, astfel se organizează aniversarea a 75 de ani de activitate în 7 iunie 1952 dar, din păcate la scurt timp după acest eveniment, Corul Vocal Român se va destrăma. (Corul Vocal Român din 1910 Foto 3).

Au dirijat de-a lungul timpului Corul Vocal Român: Brunetti Frederik 1879-1882, Straus Anton

13 ian. 15 aug. 1882, Schumichen Jakob 1882-1890, Gripel Reimund 31 aug. 1890-1895, Mozer 1895-1902, Alexandar Jakob Ristic din Timișoara 1909-1914 și 1920-1926, Jatko Josif 1926- 1941. În perioada 1942-1952 conducătorii de cor au provenit din rândurile propriilor membri, deoarece din 1940 până în 1952, Corul Vocal Român, a avut conducere provizorie. (Corul Vocal Român din 1928 Foto 4).

Corul mixt avea în: 1879, 13 cântăreți și 7 cântărețe; în 1920, 20 cântăreți și 19 cântărețe; iar în 1932,

19 cântăreți și 13 cântărețe, etc.

Ca activitate, corul a susținut concerte vocale, concerte liturgice, concerte comune alături de alte coruri, au concertat la aniversări, serbări și diverse evenimente. Corul a făcut numeroase deplasări în Serbia și România la: Oravița, Timișoara, Ciacova, Sasca Montană, Straja, Ciclova, Turnu Severin, Vărădia, Gârliște, în unele localități concertând de mai multe ori.

Pe lângă cor se formează o echipă de amatori români care în 31 decembrie 1885 prezintă piesa de teatru „Germanii în Africa” și în continuare piesele: „Spiritiștii”, „Vocanti”, „Ruga de la Chizatu”, „Otrava femeiască”, „Curiozitatea femeiască”, „Idila de la sat”, „Biletul de tramvai”, „Cinel Cinel”, etc. reușind ca până în 1941 să prezinte 59 de piese de teatru, drame, comedii, vodeviluri, cabaret, monoloage și dialoguri.

INSIGNA CORULUI VOCAL ROMÂN (Descriere)

Insigna ca aspect este una dintre cele mai frumoase din colecția mea, fiind valoroasă ca argument al activității culturale a românilor de peste granițe.

Caracteristici: 9,58 gr., înălțimea (lungimea) totală 87 mm, panglica de 79 mm din care franjuri din metal presat de 16 mm, ca lățime maximă considerăm deschiderea aripilor vulturului de 40 mm, lățimea eșarfei metalice este de 31 mm, lățimea panglicii de 25 mm, lățimea corpului insignei 24 mm, sistemul de prindere cu ac simplu în unghi cu înălțimea de 58 mm.

Din punct de vedere artistic, avem două planuri ale părții metalice, în planul apropiat avem în cimier (partea superioară) un vultur cu aripile desfăcute, cu capul conturnat spre dreapta privitorului și cu ciocul deschis, așezat pe un pedestal sudat de pe cimierul celor cinci coarde ale harfei de culoare galben auriu, tot ca prim plan avem o esarfă metalică situată deasupra medianei orizontale a corpului insignei propriu-zise, esarfa are câte un unghi deschis cu capetele pliate în trei la fiecare dintre cele două capete, în banda cu litere excizate, pe două rânduri avem: pe rândul de sus „CORUL VOCAL ROMÂN”, iar pe rândul de jos „BISERICA ALBĂ 1879”

Planul doi sau corpul harfei stilizat (specific firmei „Belada” din Viena) unde brațele harfei au forma (gușei, gâtului și capului păsării cu ciocul deschis spre exterior). Câmpul colorat cu email cald de culoare albă, care pleacă în sus din pedestalul celor cinci coarde, care are forma unui dreptunghi pe orizontală colorat cu email cald de culoare albă, coardele harfei de culoare metalică formează mediana verticală a corpului insignei.

Reversul insignei anepigrafi (nu are trecută - incusă firma producătoare sau alte semne) probabil firma „Belada” din Viena, în partea superioară are o platbandă de care este fixată panglica bicoloră albastru-roșu moară. Ca sistem de prindere are un ac în unghi de 90° având lungimea de 58 mm. părțile metalice sunt aurite.

INSIGNELE VECHILOR CLUBURI DE FOTBAL DIN VOIVODINA 1887-1940

Slobodan Mijatovic
Pancevo (Serbia)
traducere Ilin Milan - Timișoara

Actuala Voivodina, regiunea Nordică a Serbiei, a intrat în componența Regatului Serbiei după 1918 când în urma Adunării de la Novi Sad, regiunile Srem, Bačka, Baranja și Banat (Banatul Sârbesc) se unesc cu acesta.

În Voivodina, fotbalul a fost practicat cu mult înainte de unire, când regiunile Srem, Bačka, Baranja și Banat (Banatul sârbesc) făceau parte din Imperiul Austro-Ungar, dar activitatea fotbalistică de aici era mai puțin dezvoltată, din motive bine înțelese, față de cea din sud, din Regatul Sârbesc.

În această zonă fotbalul datează din 1887, anul când s-a constituit la Sombor ca primul club, care purta denumirea de „SPORT”. La finele secolului XIX, mai exact în anul 1887, nu au fost organizate competiții, ci doar s-a prezentat noul joc, în devenire, cu meciuri între două cluburi sau două societăți.

În anul 1919 se constituie Federația de fotbal a Regatului Yugoslaviei, Federație care în același an este primită în F.I.F.A.

Prima Ligă fotbalistică se constituie în 1920 sub denumirea de „Liga Banatului Sârbesc”. Din această ligă făceau parte cluburile: „Obilić”; „Vasas” și „Svebise” în Zrenjanin (fost Becicherecul Mare); „Victoria” din Vârșet (Vršac); „KAC” din Kikinda; „PSK” din Pancevo; „DSK” din Debeljaca și „ZTK” din Jimbolia. De fapt acestea au participat la prima competiție de fotbal în cadrul Ligii din Vivodina.

Un rol important în dezvoltarea acestui sport în zonă l-a avut clubul „Bačka” din Subotica, fondat la 03.04.1901 ca un club din Ungaria de Sud și care a continuat activitatea fotbalistică în Voivodina până la începerea celui de-al II-lea Război Mondial.

În 1920 se constituie Subliga de fotbal din Subotica ca și Liga Banatului Sârbesc și care avea în componență 13 cluburi din regiunea Bačka.

Acest sport a plăcut atât de mult încât în anul 1940 erau înregistrate aproape 400 de cluburi de fotbal.

Recunoscutul activist sportiv dl. Petar Arambasić din Sombor a tipărit Catalogul insinelor tuturor cluburilor de fotbal din Voivodina de la început până azi.

INSIGNE

1

Foto 1. „SPARTA” Primul club sportiv din Baranja, constituit în 1924 în localitatea Biserica Albă. Insigna are 32,5 mm pe orizontală și 28,5 mm pe verticală. Pe revers are inscripția „L. Kan-Belgrad”, cu prindere tip broșă pe verticală.

2

Foto 2. „SPORT” constituit la Sombor în 1887, insigna clubului are un diametru de 27 mm. Reversul insignei prezintă inscripția „L.Pramer Viena” cu sistem de prindere de tip broșă pe orizontală.

Foto 3. S.K. „Banat” constituit la Elemirul Sârbesc în 1932. Reversul are inscripția „GRIBACH & KNUS - Zagreb” sistemul de prindere este cu talpă.

Foto 4. „BAČKA” clubul athletic din Subotița constituit în 1901 având pe orizontală 40 mm și pe verticală 23 mm. Reversul cu inscripția „A.Belada Viena” cu prindere de tip broșă pe orizontală.

Foto 5. „SAND” Club athletic și societate de fotbal din Subotița constituit în 1911. Insigna are pe orizontală 35,5 mm iar pe verticală 38,5 mm. Reversul prezintă inscripția „Atelierul artistic Zagreb”, iar sistemul de prindere este de tip broșă pe orizontală.

Foto 6. SK „KRIMSKI KADETSKI KORPUS” înființat în Biserica Albă în 1923. Insigna are pe orizontală 16,5 mm iar pe verticală 21,5 mm. Reversul poartă inscripția „L.KAN BELGRAD” și prezintă un sistem de prindere de tip broșă pe verticală.

INSIGNOGRAFIA CA MIJLOC DE PROPAGANDĂ A TURISMULUI ROMÂNESC , LA ÎNCEPUTUL ANILOR 1960

Ivan Alexandra Mihaela – Marea Britanie
Ivan Silviu Mihai - Focșani

În România au fost mai multe inițiative private de a se încuraja unele măsuri de demarare a unor proiecte de încurajare a turismului .

Astfel, marele savant român Emil Racoviță, în anul 1921, înființează „Frăția Munteană”, ca prim pas în demararea unor societăți de turism, care apoi în 1933 va fuziona cu o organizație similară, denumită Touring Clubul României.

Oficiul Național de Turism – a fost înființat ca organism privat, în anul 1926, pentru dezvoltarea și propaganda turistică și care a funcționat până la naționalizarea din anul 1948 , când a fost trecut în proprietatea statului și apoi a fost desființat.

Astfel la intervenția statului și a unor inițiative private, au fost înființate primele rezervații naturale, au fost create hărți turistice, atlase, anuare turistice, pentru a se studia anumite trasee turistice montane. Tot în această perioadă au fost construite primele hoteluri, cabane, vile

- în stațiuni balneoclimaterice, precum: Techirghiol, Olănești, Herculane, Sovata, Govora,
- în stațiuni montane, precum : Sinaia, Predeal, Bușteni, Poiana Țapului, Tușnad și din munții Retezat, Parâng, Ceahlău,
- în stațiuni de pe litoral, precum: Mamaia, Mangalia, Balcic, Carmen Sylva și a început

amenajarea turistică a unor noi stațiuni pe litoralul Mării Negre.

După anul 1948, turismul în România a devenit prioritate națională, a fost naționalizat și desființat Oficiul Național de Turism, au fost naționalizate toate vilele, cabanele, hotelurile și spațiile de cazare care aveau ca destinație turismul.

Astfel în anul 1950, exista Confederația Generală a Muncii, care deținea peste 60 de cabane, vile și adăposturi.

Aceste inițiative a dus la dezvoltarea capacităților de cazare, crescând numărul salariaților care mergeau în concedii de odihnă în zonele de munte, la mare sau în stațiuni balneoclimaterice pentru tratament.

După naționalizare unele unități turistice au trecut în subordinea gospodăriilor de partid sau ale unor ministere. Astfel a fost creată o rețea națională de hoteluri, restaurante, vile, case de odihnă, au fost înființate sanatorii și tabere pentru studenți și copii.

O etapă importantă în dezvoltarea turismului românesc a fost după anul 1955, când a fost creat Oficiul Național de Turism Carpați, ce urma să funcționeze ca o unitate economică de stat, cu unități teritoriale în toate județele țării și în străinătate.

Au fost studiate modelele prin care a fost dezvoltat turismul în țări precum Franța, Spania, Italia chiar U.R.S.S. Acestea au dus la dezvoltarea unor programe de atragere și a turiștilor străini și de plecare a turiștilor români în străinătate.

O.N.T. capătă o dezvoltare fără precedent, când a fost creat ONT Litoral, prin dezvoltarea unor stațiuni precum: Jupiter, Saturn, Neptun și preluarea de către orașul Constanța în administrare a orașelor Techirghiol și Vasile Roaită, a comunelor Năvodari, Ovidiu și Agigea.

O etapă importantă a fost cea din anul 1968 când a fost înființat Biroul de Turism pentru Tineret (BTT), în subordinea C.C. al U.T.C. fiind creat pentru dezvoltarea turismului în rândul tinerilor studenți, elevi, muncitori și au fost create tabere pentru studenți și tineri.

Ministerul Turismului ia ființă în anul 1970, preluând unitățile ONT: unități județene (OJT-urile), ONT Carpați - Brașov, ONT Carpați București și ONT Litoral.

Toate unitățile turistice subordonate Ministerului Turismului, UTC, UGSR, UCECOM, au fost obligate să se alinieze unor standarde cerute prin directivele politice ale momentului.

La începutul anilor 60, toți cei care mergeau în concedii sau excursii, indiferent de locul unde se află (pe litoral, la munte, stațiuni balneoclimaterice sau alte zone turistice), aveau posibilitatea să intre în posesia unor insigne care reprezentau locația unde a fost sau firma de turism cu care a făcut deplasarea. Exemple: insigne cu ONT Carpați, ONT Litoral, OJT Prahova, BTT, Tarom, insigne cu imagini din stațiunile vizitate și care odată primite sau achiziționate contracost le purtau cu mândrie ca să arate unde au avut posibilitatea să meargă.

Astfel, atunci au apărut primele insigne din carton presat, având ca sistem de prindere un ac, ele se înscriu ca formă într-un pentagon cu latura dreaptă jos și vârful în partea superioară, spre deosebire de binecunoscuta formă geometrică. Această piesă are baza formată din două segmente de câte 3 mm fiecare, ce pleacă convergent din colțurile opuse sub un unghi de 90^0 și se unesc cu un triunghi echilateral ce are laturile de 3 mm și care se află la mijlocul bazei. Triunghiul așezat cu vârful în jos depășește conturul pentagonului cu 1 mm. În partea superioară, în locul a două laturi drepte care să se unească într-un vârf, avem două segmente de câte 3 mm, ce pleacă de pe fiecare latură într-un unghi de 90^0 și se unesc cu un semicerc cu lungimea de 10 mm și înălțimea de 3 mm (raportate la vârfurile superioare ale celor două laturi ale pentagonului).

Al doilea tip de insignă de acest gen, are o formă hexagonală, alungită pe verticală. În partea inferioară laturile cu lungimea de 10 mm ce formează unghiul din partea inferioară, pleacă din câte un segment de 1 mm ce leagă fiecare laterală cu bază. Cele două laterale au lungimea de 2 cm. În partea superioară la distanța de 2 mm de unghiul obtuz format de laturile vârfului și laterale, pe fiecare latură ce formează vârful, se află un triunghi cu latura de 2 mm. Laturile din vârful hexagonului au fiecare câte 15 mm. Înălțimea hexagonului este de 30 mm.

Studiind piesele, am constatat că ele pot fi prezentate ținând cont de mai multe criterii:

1) Insigne care au aceeași imagine, dar care este aplicată pe fundal de culori diferite:

- pavilionul de mostre; poz.22 fundal roșu și poz.23 fundal albastru;
- Sinaia Peleş; poz. 2 - fundal roșu și poz. 3-fundal albastru.

2) După culoarea fundalului:

- poz. 1, 2, 8, 17, 20, 22 - fundal roșu;
- poz. 3,4,7, 10, 13, 16, 21, 23 - fundal albastru;
- poz. 5, 6, 9, 11, 12, 14, 15, 18, 19 - fundal verde.

3) Insigne cu imagini din stațiuni montane:

- poz. 1- Sinaia; poz.2 și 3 - Sinaia - Peleş; poz.4 - Cota 1400; poz.5 - Bușteni, poz. 6 - Cabana Babele.

4) Insigne cu imagini din stațiuni de pe litoral:

- poz. 7 - Constanța; poz.8 - Mamaia; poz. 9 - Mangalia

5) Insigne cu imagini din stațiuni balneoclimaterice:

- poz. 16 - Sovata; poz.17 - Călimănești; poz.19 - Borsec; poz. 20 - Tușnad.

6) Insigne cu imagini din alte orașe:

- poz.10 - Bacău; poz.11 - Iași; poz.12 - Sighișoara; poz.13 - Piatra Neamț;
- poz.14 - Tg. Secuiesc; poz.15 - Arad; poz.18 - Sibiu; poz. 21, 22, 23 - București -Pavilionul de mostre.

ANIVERSĂRI FERROVIARE
125 de ani Gara de Nord București 1873-1997
100 de ani Gara Târgoviște

Gheorghe Căpitanu
Bârlad

Gara Târgoviștei actuala Gară de Nord a fost dată în exploatare la 15/27 septembrie 1870 odată cu deschiderea provizorie a liniei București-Ploiești de 60 km.

Piatra fundamentală a Gării Târgoviștei s-a pus la 10/12 septembrie 1868, odată cu demararea lucrărilor de linie București-Galați, când Regele Carol I a dat prima lovitură de sapă în prezența miniștrilor și antreprenorului rețelei.

Denumirea de Gara Târgoviștei vine de la vechiul nume al actualei Calea Griviței care în acea vreme se numea Calea Târgoviștei.

Construirea liniei Titu - Târgoviște, a cărei inaugurare a avut loc la 2 ianuarie 1884, a condus la apariția a două gări cu același nume și astfel Gara Târgoviștei din București devine Gara de Nord București.

În fotografia alăturată o Carte Poștală cu gara din Târgoviște, dată în exploatare în 01.01.1890. Arhitect Elio Radu. Editura Agenția Română Hachete București. Circulată 21.07.1915, Târgoviște - Constanța.

Terenul pe care a fost construită Gara Târgoviștei era proprietatea marelui boier Dinicu Golescu. Construcția Gării Târgoviștei a fost executată în perioada 1868 -1870, după planurile Consiliului Tehnic al Lucrărilor Publice.

Inaugurarea oficială a Gării de Nord a fost la data de 1/13 septembrie 1872, odată cu darea oficială în funcțiune a liniei Roman - Bacău - Adjud - Mărășești - Tecuci - Galați - Brăila - Buzău - Ploiești - Pitești - Vârciova și Tecuci - Bârlad, în lungime totală de 652 km.

Despre Gara de Nord se pot scrie multe volume, are un istoric deosebit, pe care voi încerca să-l expun prin punctarea câtorva date istorice mai importante, iar datele tehnice ale Gării de Nord nu sunt foarte multe și deosebite.

La 3/5 mai 1877 a sosit în Gara Târgoviștei comandantul armatelor ruse, Marele Duce Nicolae, iar cartierul general a fost stabilit mai întâi la Ploiești și apoi la Slatina și Zimnicea.

La 24 mai/5 iunie 1877 a sosit cu trenul în gară la Iași Țarul Rusiei, Alexandru al II-lea, cu Trenul Curții Imperiale, a fost întâmpinat de Mitropolitul Iosif, prim-ministrul C. Brătianu și Mihail Kogălniceanu.

În Gara de Nord a fost amenajat un salon regal de primire a oaspeților de seamă, astfel gara a fost vizitată în anul 1896 de Franz Iosif Împăratul Austriei și de regele Serbiei Alexandru Obrenovici. Salonul construit înadins pentru primirea împăratului s-a decorat cu multă artă, în dreapta și în stânga se aflau busturile Împăratului Iosif și a împărătesei Elisabeta a Austriei, iar deasupra busturilor era redată pajura imperială austriacă.

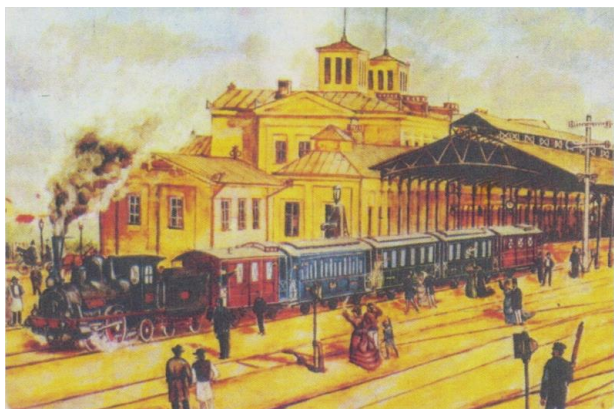
Trupele diviziei a III-a se aflau pe ambele părți de la Gara de Nord - la Palat, se dau onorurile militare și se cântă imnul împărătesc.

La 9/21 iulie 1870 Domnitorul Carol I a efectuat o călătorie cu trenul pe linia București - Ploiești, până la râul Prahova, pentru a inspecta lucrările liniei ferate.

După 2 luni 12/24 octombrie 1870 Domnitorul Carol I a plecat cu trenul din gara Târgoviștei la ora 7³⁰ timp de o săptămână pentru a examina starea liniilor de cale ferată până la Galați și apoi la Bacău.

La data de 8 iunie 1883 în Gara de Nord a avut loc un eveniment deosebit, încununat cu sosirea faimosului tren de lux numit Orient Expres, care a circulat pe ruta Paris (Gara de Est) - Nancy - Strasbourg - Munchen - Viena - Budapesta - Szeged - Jimbolia - Timișoara - Piatra Olt - Pitești - București - Giurgiu - Smârdan -2627 km.

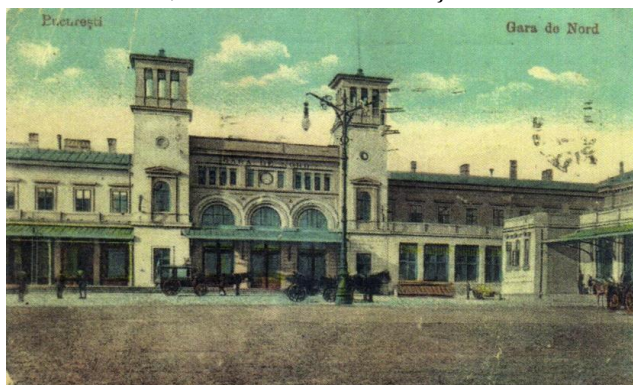
Plecarea din Paris la 19³⁰, timp de 60 de ore până la Smârdan și apoi 16,30 ore până la Constantinople - Istambul.

În fotografia alăturată este redată o Cartea Poștală ce poartă textul: „București - Gara Târgoviștei. Inaugurată la 13.09.1872. În gară trenul „Orient Expres” la 1883 remorcat de locomotiva CFR Nr.12 „VEDEA” (tip 1-A-1) Grafic Horia Șerbănescu Edit. Întrep. de exploatare a metalului București.”

După construcția celebrelor poduri de cale ferată de la Cernavodă în septembrie 1895, trenul Orient Expres a fost una dintre victimele Primului Război Mondial, a fost repus în funcție în anul 1921, dar nu a mai avut strălucirea sa antebelică.

În 11-12 aprilie 1880 s-a înființat Direcția Princiara a CFR, Director colonelul Ștefan Fălcoianu, 1880-1883, care a propus transformarea Gării de Nord într-o gară mare, cu capacitate pentru traficul numeros de călători și de asemenea construcții noi de clădiri. La data de 30 mai 1930 a fost făcut un plan de modernizare și dezvoltare a Gării de Nord București, de către arhitectul inspector general V.H.G.Ștefănescu, care în limitele creditelor nu trebuia să depășească 200 milioane lei, încercând să dea întregii Gări de Nord un aspect unitar și modern.

În fotografia alăturată este redată o Carte Poștală ce are textul însoțitor: „București - Gara de Nord. La 30.10.1888 „Gara Târgoviștei” își schimbă numele în Gara de Nord”. Editura Socec & Co S.A. București nr.90”, circulată București - Praga 30.06.1924.

În continuare Gara de Nord a fost modernizată atât prin clădirile de servire a publicului călător cât și a infrastructurii.

Cu ocazia aniversării a 125 de ani de existență a Gării de Nord s-au realizat două insigne și o plachetă.

Cu ocazia aniversării a 100 de ani de existență a Gării Târgoviște s-au emis o insignă și o plachetă unifață.

VĂLIȘOARA SAT CULTURAL AL ROMÂNIEI -2018

Mircea Ion Rovinar
Primarul Comunei Vălișoara

Comuna Vălișoara din județul Hunedoara, la evenimentul organizat în 28 mai 2017 de către Asociația „Cele mai frumoase sate din România, la Muzeul Național al satului „Dimitrie Gusti” din București, primește distincția de „Comoară a României”, distincție care vine să răsplătească întreaga activitate culturală și administrativă desfășurată aici.

În contextul celebrării Centenarului Marii Uniri, Asociația „Cele mai frumoase sate din România” a organizat în data de 30 martie 2018 la Complexul Muzeal al Științelor Naturii „Ion Borcea” din Municipiul Bacău, finala desemnării Satelor Culturale ale României.

La această manifestare Comuna Vălișoara din județul Hunedoara a primit distincția de SAT CULTURAL AL ROMÂNIEI / 2018, având ca brand specific al localității „Insignografia”. La manifestare au fost prezentate isighele lansate la Vălișoara: „Expo-sport 2016” și „Expo-sport 2017”.

Cele două distincții obținute răsplătesc activitatea desfășurată de-a lungul ultimilor 10 ani și pe care vom încerca să le prezentăm în cele ce urmează.

În fiecare an cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii (8 martie) sunt sărbătorite și în cinstea lor se organizează o petrecere specială.

Un alt eveniment important în viața comunei noastre îl reprezintă hramul Bisericii ortodoxe din Vălișoara care se serbează în data de 25 martie - Bunavestire.

La Vălișoara s-au dus lupte îndârjite între

lăncierii români și trupele maghiare din Valea Mureșului care voiau să forțeze această trecătoare pentru a pătrunde în Zlatna în sprijinul conducătorilor maghiari care voiau lichidarea rezistenței opuse de Avram Iancu și tribunii săi. Bătălia cea mai importantă s-a dat la locul numit „Cioroi” unde românii au ridicat baricade pentru a opri înaintarea honvezilor, în acest loc fiind ridicată și o troiță din lemn.

În amintirea evenimentelor din 1848 și 1918, în anul 1934 a fost ridicată o troiță din piatră lucrată de către elevii Școlii de Arte și Meserii din Zlatna, care a fost amplasată în centrul comunei Vălișoara, lângă clădirea Primăriei comunei.

Și locuitorii a două sate ce intră în compoziția comunei, Dealu Mare și Dudești, au ridicat în anul 1990 un monument comemorativ în memoria eroilor cazuți pe diferite câmpuri de luptă. Monumentul în formă de trunchi de piramidă, lucrat din marmură albă, are înscris un text pe toate cele patru laturi.

În fiecare an de Înălțarea Domnului - Ziua Eroilor 17 mai, la cele trei troițe situate în Vălișoara și Dealu Mare, au loc slujbe de comemorare, depuneri de coroane de flori și un spectacol artistic prezentat de elevii Școlii Gimnaziale Vălișoara, în memoria eroilor căzuți pe câmpul de luptă.

Cei mai mici locuitori ai comunei noastre sunt serbați cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului -1 iunie, când au loc întreceri sportive și diverse concursuri la care participă toți elevii Școlii Gimnaziale Vălișoara. În vederea sporirii competitivității și pentru a răsplăti efortul depus de micii concurenți, aceștia sunt recompensați cu medalii de aur, argint sau bronz în funcție de performanțele obținute.

În perioada 12-13 august au loc

Zilele Comunei Vălișoara. Cu această ocazie are loc o expoziție de insigne la care participă exponanți din județul Hunedoara și care aduce în fața publicului exponate cu tematica sportivă datorită faptului că această expoziție însoțește mini campionatul de fotbal între generații, la care participă tineri reprezentanți ai fiecărei localități componente, alături de echipa de fotbal al comunei. Întreaga manifestare are loc pe stadionul „Voința” din comună.

Tot cu această ocazie are loc premierea cuplurilor din comună care împlinesc 50 de ani de căsnicie neîntreruptă, cu „Diploma de fidelitate” și plachete omagiale.

Manifestarea se încheie cu un spectacol de muzică populară la care participă cunoscuți interpreți. În comuna Vălișoara, Ziua Națională a României - 1 Decembrie, eveniment deosebit de important este sărbătorit cu deosebit respect și patriotism.

Am ales ca brand al localității o activitate mai puțin obișnuită și anume insignografia Prin organizarea anuală a unor expoziții cu participare județeană, comuna Vălișoara a devenit un reper pe harta insignografică a României, cu o participare de aproape 40 de ani la expozițiile naționale insignografice precum și la toate cele zece congrese organizate la nivel național, unde s-au obținut premii importante, inclusiv cea mai înaltă distincție, respectiv Trofeul „Floarea de colț”, de două

ori, precum și obținerea locului trei la nivel național la secțiunea „Tineret”, în anul 2017, la Congresul desfășurat la Bacău. Comuna Vălișoara a devenit o prezență marcantă în cadrul comunității A.C.I.R. cu apariții în presa locală, județeană și națională.

Toate evenimentele care au loc în anul 2018 sunt sub egida Centenarului Marii Uniri s-au desfășurat în parteneriat cu:

- Consiliul Județean Hunedoara și Instituția Prefectului- Județului Hunedoara - care au fost reprezentate la toate evenimentele organizate în anul centenar.

- Asociația Colecționarilor de Insigne din România - a participat la expozițiile organizate cu ocazia Zilelor Comunei Vălișoara și la manifestarea dedicată Marii Uniri de la 1918, invitați cu această ocazie fiind domnul prof. univ. dr. Mircea Baron din Petroșani și cercetător științific gr.1 Ioachim Lazăr din Deva.

Manifestările desfășurate la data de 28 noiembrie 2018, dedicate împlinirii a o sută de ani de la Marea Unire din 1918, au debutat cu dezvelirea unei troițe dedicate Centenarului Marii Uniri. La eveniment au participat primari din comunele învecinate, membri ai Asociației „Societatea Cultural Patriotică Avram Iancu” - Filiala zonală Brad, invitați din Valea Jiului și Deva alături de mulți localnici.

Evenimentul a continuat la Căminul Cultural din satul Vălișoara, cu un spectacol de cântece patriotice interpretate de cunoscutul artist Cristian Fodor.

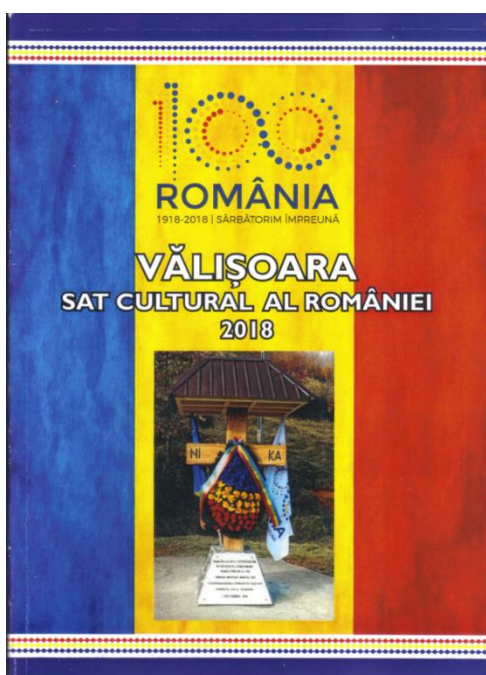

Evocarea evenimentelor petrecute acum o sută de ani și care au dus la Marea Unire, a fost făcută de domnul profesor universitar doctor Mircea Baron.

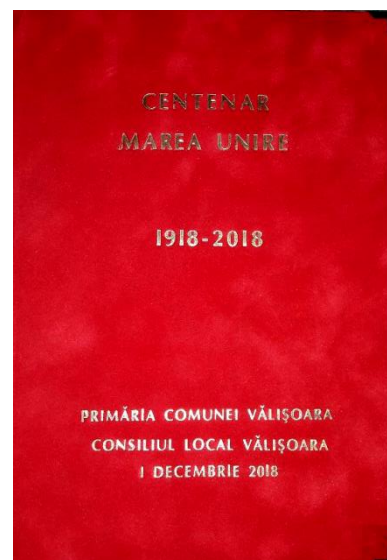
Pe toată durata manifestării a fost organizată o expoziție cu material numismatic ce a creionat repere importante din istoria țării noastre. La expoziția colectivă au participat: prof. Tiberiu Kelemen, Eugenia Kelemen, Lucian Bornemisa, Ioan Lung, Dumitru Pușcașu, Ion-Mircea Rovinar, Viorica - Maria Rovinar, Mariana și Dorel Huh.

În cadrul festiv creat, domnul profesor Tiberiu Kelemen, președintele A.C.I.R. a înmănat domnului primar Ion-Mircea Rovinar din partea asociației, o diplomă și un premiu pentru organizarea expoziției Marea Unire 1918 la Vălișoara.

Tot cu această ocazie a fost lansat volumul „Vălișoara sat cultural al României 2018”, volum ce prezintă activitatea desfășurată de Primăria și Consiliul Local ale Comunei Vălișoara și care a dus la decernarea binemeritatului titlu mai sus amintit.

Pentru ca și posteritatea să poată simți o părticică din sentimentele ce i-au animat pe cei prezenți la această manifestare, s-a deschis o Carte de Onoare în cinstea Centenarului.

Cartea va rămâne în arhiva Primăriei.

ISTORIA MUZICALĂ A PEȘTERII ROMÂNEȘTI

Dr. Constantin Lupu (Timișoara - România)

Inițiatorul Speleoconcertelor din Peștera Românești

Peștera Românești este localizată în Vestul României - în Nordul Munților Poiana Ruscă, în apropierea localității Românești, jud. Timiș, fiind formată într-un munte de calcar mezozoic. Munții Poiana Ruscă fac parte din Carpații de Sud (Alpii Transilvaniei), fiind un masiv muntos bogat în păduri, râuri, minereuri și în renumita marmură albă cristalină de Rușchița - asemănătoare cu cea de Carara. Localitățile mai cunoscute din Munții Poiana Ruscă sunt: Deva, Simeria, Hunedoara, Lugoj, Făget, Caransebeș, Oțelu Roșu, Sarmizegetuza, Hațeg.

Istoria geologică a Peșterii Românești începe în urmă cu 150 milioane de ani, când un râu a pătruns în masivul de calcar-dolomitic și prin eroziune mecanică și coroziune chimică a format peștera. Apele au format o rețea superioară de galerii, apoi au coborât în straturile de calcar, astfel că în prezent avem cinci etaje ale acestui complex carstic. Lungimea totală a galeriilor Peșterii Românești este de 1438 m., iar concertele se desfășoară în sala mare de la etajul al doilea.

Arheologii au stabilit că Peștera Românești a fost locuită din Paleolitic și neolitic, oferind oamenilor primul acoperiș și primul adăpost în caz de intemperii sau pericole, apreciindu-se că peștera a fost populată în urmă cu 8-10.000 ani.

Istoria scrisă a Peșterii Românești începe în anul 1820 când naturalistul vienez Orthmayr a descris-o în Munții Poiana Ruscă din ținutul Banat. În anul 1958 speologii de la Institutul de Speologie „Emil Racoviță” au întocmit prima hartă a acestei peșteri.

Clubul „SPEOTIMIȘ” din Timișoara, fondat de Dr. Constantin Lupu în anul 1975, a continuat explorările în acest sistem carstic, coborând în etajele inferioare, stabilind lungimea peșterii la 1438 m și diferența de nivel de 64 metri. După 10 ani de rezultate frumoase ale timișorenilor, Federația Română de Speologie a împuternicit Clubul „SPEOTIMIȘ” să organizeze al 12-lea Speosport Național (Întrunire anuală a Speologilor din România). Am dorit să ofer participanților o surpriză deosebită - dar nu aveam o inspirație practică.

Salvarea a venit într-o noapte din primăvara anului 1984 când am avut un vis frumos cu mulți oameni care se mișcau într-o lumină albăstră-azurie și se auzea o muzică minunată. Dimineața am făcut legătura cu dorințele mele: era semnalul pentru un concert în peșteră. Pentru ca visul meu să prindă viață, am colaborat cu colegii speologi, cu primarul din Tomești-Românești, cu sponsori pentru realizarea acestui vis. Am atras spre această noutate speleomuzicală pe dirijorul Marius Tănăsescu cu orchestra profesorilor de la Colegiul de Muzică „Ion Vidu” din Timișoara și pe renumita solistă română - violoncelista Alexandra Guțu. Au participat peste 450 de speologi, încă vreo 180 elevi de la Liceul „Nikolaus Lenau” din Timișoara conduși de Directorul Erich Pfaff și peste 20 de reprezentanți din presă.

Afișele concertelor din 2011, 2012 și 2015.

Am declarat „LUX IN TENEBRIS” și atunci la 11 OCT. 1984 s-au aprins luminile în grotă în care milioane de ani a fost întuneric. Programul primului speleoconcert simfonic a fost: R. Georgescu - „Suită din Banat”, J. Haydn - „Concert pentru vioncel” și „Simfonia 24” de W. Amadeus Mozart, solistă: Alexandra GUȚU - Dirijor Marius TĂNĂSESCU. Emoțiile tuturor participanților au fost pline de bucurie și entuziasm. Am văzut lumina și am simțit muzica lumii în peștera - catedrală din Românești, fiind aproape de orchestră, un speolog a spus : „acum am văzut muzica vie”.

Concertul inaugural din 1984 a fost descris elogios în presa noastră: „Neuer Weg” și „România Pitorească”, ecoul s-a publicat la Berlin și în Elveția cu titlul „Mozart in Höhle” - așa că am hotărât să repetăm speleoconcertele. De atunci am organizat de 30 de ani în fiecare toamnă manifestări culturale unice în România. Spectatorii au venit la toate concertele în număr mare. La concertele simfonice au venit și 2.500 - 3.000, iar la cele mai deosebite chiar și 5000 de oameni. Fiecare concert simfonic din Peștera Românești a fost un eveniment unic având de fiecare dată câte o compoziție de Mozart, care a devenit patronul spiritual al acestor concerte.

Amintesc câteva concerte din lista celor 30 ani de speleomuzică din Peștera Românești: au performat orchestre din Timișoara, de la ediția a 4-a (1987) am adus vocea umană cu cor și soliști. În anul 1989 pe lângă muzica simfonică, am serbat centenarul poetului național român Mihail Eminescu și al scriitorului povestitor Ion Creangă. Între anii 1991-1993 s-au încercat concerte de

muzică electronică și rok, care nu prea au avut succes, astfel că s-a revenit la muzica simfonică dorită și apreciată de spectatori. La al 10-lea concert aniversar din 1994 a dirijat japonezul Tateo Nakajima, soliste au fost A. Guțu și Katelin Evans (USA), iar în anul 1995 același dirijor cu orchestra Filarmonicii din Timișoara a acompaniat un violonist excepțional : Ștefan Ruha care ne-a delectat cu „Anotimpurile” lui Vivaldi - atrăgând peste 5.000 de spectatori. În anul 1997 orchestra Filarmonicii din Arad dirijată de Dorin Frandేశ a realizat un reușit festival Mozart, iar în anii următori au dirijat Jean Francois Antonioli (Elveția) și Barrie Web (Londra UK). În anul 2000, concertul oferit de Orchestra Regală din Copenhaga - dirijor Mogena Andersen, împreună cu Corul bărbătesc „Sabin Drăgoi” ne-au oferit un program electrizant, apoi în 2001 formația „Campania Brass” din Sorento (Italia) cu minunate cântonete napolitane, urmată de orchestra „Da Chiesa” din Beçanson (Franța). În anul 2002 am fost chemați în Italia ca să organizăm într-o peșteră din Sud, concert „ca la Românești”. Am stabilit Peștera dell Angelo San Michele- și astfel ne-am „jumeiat” (îngemănat) cu orașul Olevano sul Tusciano de lângă Sorento. Lista este plină de dirijori și orchestre renumite din România și din alte țări. Mai amintesc formația Wiener Wals (Austria) însoțită de echipa de balet „Spaeleovals” a Operei din Timișoara și concertul cu Marea Orchestră din Szeged (Ungaria) cu 84 instrumentiști. La aniversarea de 25 ani de la primul speleoconcert (1984-2009) Orchestra Filarmonicii „Banatul” din Timișoara a performat un minunat program cu patru dirijori: Gh.Costin, Radu Popa, Iosif Todea și Roberto di Maio (Italia).

Acest Concert Extraordinar s-a încheiat cu Inmul Europei - pe versurile lui Schiller cântate în „Oda Bucuriei” din Simfonia a IX-a de Bethoven. La Concertul Filarmonicii „Banatul” din 24 octombrie 2011 dirijat de Maestrul Radu Popa - a cântat solista So-Young Yu de la Opera din Wiena, originară din Coreea de Sud, care a îmbucurat pe spectatorii noștri cu melodii clasice renumite. Doamna So-Young Yu a fost plăcut impresionată de acel speleoconcert și de publicul nostru activ. În consecință, orchestra dirijorul Radu Popa și soții Lupu au participat la două turnee: în anii 2012 și 2013 în Coreea de Sud. Concertele noastre au fost asistate de spectatori VIP: ambasadori, consuli, prefecți, deputați, primari, președinți de Consilii locale și județene.

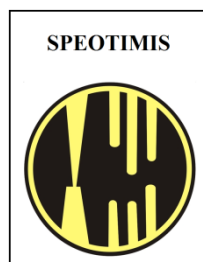
Menționez că la fiecare ediție a speleoconcertelor am conceput și am oferit la standardul concertului fotografii și ilustrate, pliante, plicuri poștale filatelice „prima zi” (FDC) și alte amintiri foarte bine cotate și cerute de spectatori și de colecționarii din lumea întreagă. Aceste materiale sunt publicate în cataloage și reviste de specialitate din multe țări. În plus să nu uităm că la fiecare concert se fac fotografii de către cel puțin 200 participanți și se înscriu câte 10-20 de imagini pe aparat, adică spre 2.000 - 4.000 fotografii de concert. În cei 30 de ani nu au fost concerte anulate - deci am avut noroc de zile frumoase cu toamne bănățene de aur. Astfel, aceste manifestări culturale își indeplinesc rolul pentru care le-am organizat: întâlnirea între oameni-natură-peșteră și muzica lumii.

Urmează Concertul Festiv din 26 octombrie 2014, care va sărbători 30 ani de concerte speleologice în Peștera Românești. Avem ca invitat pe renumitul dirijor olandez din Amsterdam: Raymond Janssen - și împreună vă invităm cu drag la acest concert aniversar. Maestrul Raymond Janssen și organizatorii speleoconcertului: Fundația Cultural - Academică Timișoara - FACT, am

invitat de acum (mai 2014) pe E.S.Ambasadorul și E.S.Consulul Regatului Țărilor de Jos - OLANDA- la Timișoara, la concertul aniversar din Peștera Românești 2014.

Clubul „SPEOTIMIȘ” din Timișoara a emis și o insignă care reprezintă emblema clubului. Insigna a fost realizată de Ada Oancea Șuteu membra a Uniunii Artiștilor Plastici din România, în 1977.

Proiect

Insigna

INSIGNA ȘI PLACHETA „MIHAI EMINESCU” EMISE ÎN ANUL 2018 LA PETRILA

Viorel Stroe
Petrila

Orașul Petrila din județul Hunedoara, la fel ca și Câmpu lui Neag sunt cele două localități ce limitează Valea Jiului în partea de Est respectiv în Vest, ele fiind de altfel și cele mai vechi zone locuite aici.

Despre Petrila nu avem documente scrise până la începutul secolului al XV-lea. Cea mai veche atestare scrisă despre această așezare de păstori, se pare că datează din 28 aprilie 1416 și este reprezentată de un ucaz dat de Vicevoievodul Transilvaniei Lorand Lepeș în care se arată că Muzsina, cneazul din Densuș, a vândut posesiunile sale din Valea Jiului între care și pe cea denumită „Syloterna” probabil zona de pe pârâul Taia de lângă Petrila.

Denumirea clară a localității Petrila apare într-un document datat 18 ianuarie 1498 și semnat de regele Ungariei Vladislav al II-lea, apoi numărul documentelor care fac referire la această localitate crește pe măsură ce ne apropiem de timpurile noastre.

Începând cu 1840, viața liniștită a comunității de păstori din Petrila se va schimba în mod radical. Din acest moment începe istoria de peste 100 de ani a mineritului petrilean. Zona, va fi „invadată” de muncitori aduși din întregul Imperiu Austro-Ungar, fiecare dintre ei cu obiceiurile, cultura și credințele proprii.

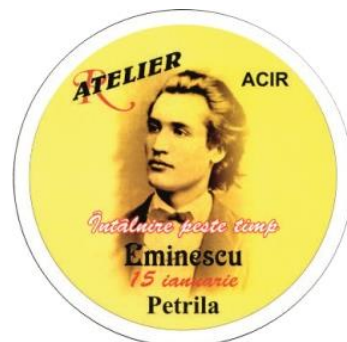
Dezvoltarea industriei extractive în zonă a dus în mod implicit și la dezvoltarea localității. Ca o curiozitate, la sfârșitul secolului al XIX-lea, Petrila era mult mai bine dezvoltată decât Petroșaniul.

În anul 1871, Petrila devine comună cu primar. Dezvoltarea localității a dus, după cum era și normal, la dezvoltarea vieții multiculturale a locuitorilor săi. Astfel la început au apărut biblioteci comunale, trupe de teatru ale amatorilor de diferite etnii, fanfare, echipe sportive etc. Au fost momente de glorie demult apuse și totuși...

Chiar dacă acum este un mic oraș minier care se zbate pentru a supraviețui șocului economic creat prin închiderea principalelor surse de venit a locuitorilor săi - Mina Petrila, oamniul locului nu au renunțat la cultură.

Aici se află Casa memorială „I.D.Sîrbu” și tot aici, caricaturistul Ion Barbu, a implementat proiectul „Planeta Petrila”, aici a trăit și creat „artistul minerilor” Ladislau Schmidt ale cărui opere mai supraviețuiesc încă (oare până când?) pe holurile Companiei Minere, sau prin sălile de apel ale puținelor mine rămase neînchise.

Și tot ca un act cultural dedicat acestei comunități sunt acțiunile organizate la Galeria „aRtelier” din localitate, care aparține familiei Stroe. Totul a început acum opt ani când am decis ca în atelierul

mecanic să organizez prima seară literară dedicată poetului național „Mihai Eminescu”. Această acțiune, alături de altele de același gen, au continuat și iată că în anul 2018 a avut loc la data de 15 ianuarie cea de-a VIII-a ediție dedicată marelui poet Mihai Eminescu.

Locul de desfășurare a manifestării a fost bineînțeles Galeria „aRtelier” care a căpatat o nouă formă. Locația situată la parterul unei anexe a locuinței, este mult mai încăpătoare, de aceea în paralel cu manifestarea dedicată poetului național Mihai Eminescu a avut loc și o expoziție în care au fost prezentate și câteva lucrări de metaloplastie creație proprie.

Manifestarea literar - artistică din anul 2018 pe lângă placheta artizanală, devenită tradițională de acum, a adus o surpriză; toți cei prezenți au primit drept amintire și o insignă.

Piesa realizată sub egida A.C.I.R., are un diametru de 30 mm, este aurită, emailată și are un sistem de prindere de tip „pin”, fiind emise 30 de bucăți. Piesa a fost realizată la Firma „ACCESORII PROD” Oradea, desenul insignei aparținând subsemnatului.

Placheta este realizată dintr-un suport de lemn pe care a fost lipită o imagine cu portretul Poetului Național.

Suportul de lemn are o formă dreptunghiulară cu dimensiunile de 87 / 120 mm, cu baza inferioară dreaptă iar partea superioară înclinată sub un unghi de 15°, muchiile superioare fiind teșite pe o lungime de 5 mm.

Piesa aplicată are forma unui trapez cu baza mare înclinată.

ZIUA MONDIALĂ A TURISMULUI LA PETRILA

Dumitru Pușcașu
Petroșani

La Galeria „aRtelier” din Petrila aflată pe strada Republicii nr. 40, a avut loc joi 27 septembrie 2018, vernisajul unei expoziții insignografice dedicată acestui eveniment de talie mondială.

Cum este și normal, iubitorii de turism din Valea Jiului nu puteau să nu aducă și ei un omagiu turismului, sportul cu cei mai mulți practicanți la nivel mondial. De aceea inițiativa colegului Viorel Stroe, proprietarul acestei galerii, care de altfel a găzduit și multe alte manifestări culturale de-a lungul timpului, nu poate decât să ne bucure.

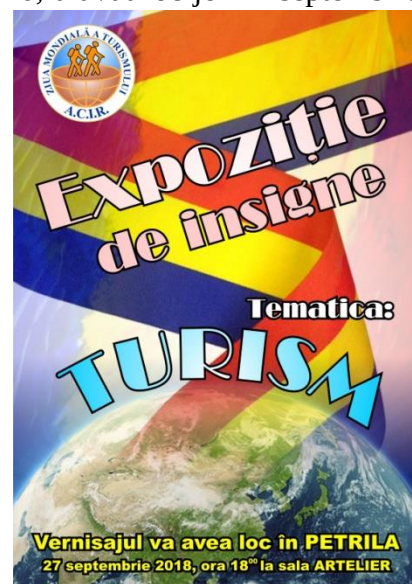
La vernisajul expoziției de insigne, colegul Viorel Stroe a dat cuvântul domnului prof. Sorin Pricop care a ținut o scurtă dar deosebit de interesantă prelegere despre turism de-a lungul timpului, o prelegere plină de informații inedite, care au încântat auditoriul.

În continuare i-a fost dat cuvântul secretarului Asociației Colectionarilor de Insigne din România care a prezentat o scurtă istorie a evoluției insignei, scoțând în evidență importanța acesteia ca păstrătoare a informațiilor istorice. După aceasta participanții au fost invitați să vizioneze o selecție de imagini din Masivul Retezat, realizate de membrii Asociației „Drumeții Veterani”.

La reușita manifestării alături de colegul Viorel Stroe (prim-vicepreședinte A.C.I.R.), au expus colecționarii Ileana Pardos, Simona Tudor, Ecaterina Stroe, Eugenia Kelemen, Nicolae Tudor, Daniel Urmărea, Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu, toți membri ai A.C.I.R.

Seara s-a încheiat cu un recital de muzică și bineînțeles cu povestiri cu tematică turistică.

Mulțumim pe această cale colegului Viorel Stroe, care cu această ocazie ne-a oferit posibilitatea organizării unei expoziții insignografice în orașul Petrila după 12 ani de la Reuniunea colecționarilor de insigne din anul 2006.

Participanții la expoziție au fost recompensați cu o insignă și o plachetă artizanală (fotografia alăturată).

Evenimentul a fost marcat prin emiterea unei insigne, de formă circulară, cu un diametru de 25 mm. Insigna are în centru, în partea inferioară, o semisferă de culoare maro care reprezintă planeta Pământ pe a cărei suprafață dreaptă sunt redați, tot cu culoare maro, doi turiști înconjurați de cerul albastru. Pe exterior insigna are o coroană de culoare albă pe care este inscripționat cu majuscule, textul: „ZIUA MONDIALĂ A TURISMULUI” în partea superioară, iar în partea inferioară este înscrisă sigla A.C.I.R. Piesa care are un sistem de prindere cu pin, a fost realizată la firma „ACCESORII PROD” Oradea într-un tiraj de 30 bucăți.

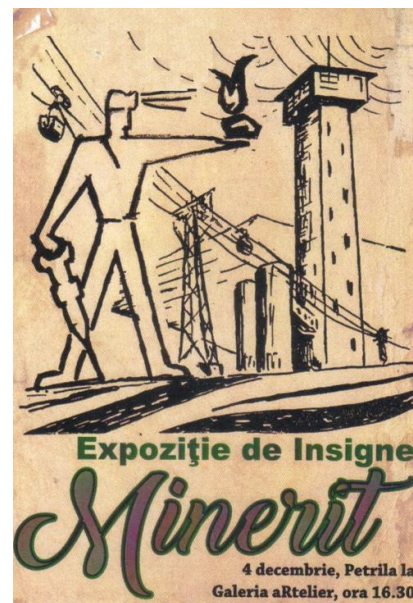

150 ANI DE EXPLOATARE INDUSTRIALĂ A CĂRBUNELUI ÎN VALEA JIULUI

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani

Cu ocazia „Zilei mondiale a turismului” (27 septembrie), eveniment sărbătorit și la Petrila, în timpul discuțiilor ce au avut loc între participanții la vernisajul expoziției prezentate cu această ocazie, domnul ing. Bujor Bogdan fost director și la Mina Petrila, a propus membrilor A.C.I.R. prezenți, punctarea prim mijloacele specifice a împlinirii a 150 ani de exploatare industrială a cărbunelui în Valea Jiului (1868-2018). S-a stabilit ca manifestarea să aibă loc în data de 4 decembrie 2018, când minerii o prăznuiesc pe ocrotitoarea lor - Sfânta Mare Muceniță Varvara.

La data de 4 decembrie 2018, la Petrila Galeria „aRtelier” din micul oraș minier, unde a fost închisă definitiv una dintre cele mai vechi exploatare miniere, era gata pentru vernisajul expoziției cu tematică miniera dedicată împlinirii a 150 de ani de exploatare industrială a cărbunelui în Valea Jiului. În fotografia alăturată este prezentat afișul manifestării.

Spre regretul nostru, inițiatorul manifestării nu a putut participa din motive medicale. Dorim sănătate domnului inginer Bujor Bogdan, care întotdeauna a susținut activitatea A.C.I.R.

Pentru cinstirea muncii grele a minerilor din subteranele Văii Jiului, au expus la galeria „aRtelier” insigne, medalii și lămpi individuale de epocă mai mulți membri ai asociației noastre care au în colecțiile lor tematica minieră.

În total au fost expuse 38 de panouri conținând insigne cu tematică minieră, românești și străine (aproximativ 2280 piese), 120 de medalii și plachete, 20 de lămpi miniere, începând cu ștearturile care au luminat drumul în subteran al primelor lucrări miniere, lămpile „Sadu”, care erau folosite și la măsurarea gazului metan la locurile de muncă și cele mai moderne lămpi produse la „ELECTROMAX” Petroșani.

Spre regretul nostru, la manifestare au participat foarte puține persoane, fapt care ne-a îndurerat văzând dezinteresul total al oficialităților.

În fotografia alăturată sunt colegii (de la stînga la dreapta). Nicolae Tudor , Viorel și Ecaterina Stroe - amfitrionii manifestării - Dumitru Pușcașu, Eugenia Kelemen Ileana Pardos, Tiberiu Kelemen și Simona Tudor.

Partea oficială a evenimentului a început prin intonarea „Imnului minerilor” în interpretarea lui Nicolae Sabău. Având o linie melodică deosebit

de tristă, a adus lacrimi în ochii unor persoane din auditoriu.

A fost rugat domnul prof. univ. dr. Mircea Baron să facă o prezentare istorică a celor 150 ani de cînd, din subteranele Văii Jiului au fost extrase primele tone, cu mențiunea că din aflorimente s-au exploatat diverse cantități de cărbune folosite în mare măsură pe plan local.

În anul 1968 a fost sărbătorit cu mult fast Centenarul exploatării industriale a cărbunelui. Atunci a fost luat ca reper cărbunele provenit din Galeria „Deak - Ferencz” - viitoarea Mină Petrița, la care lucrările au început în anul 1867, fapt confirmat și de o insignă foarte valoroasă aflată în expoziție.

Domnul Profesor i-a felicitat pe organizatorii expoziției omagiale, care au reamintit organelor administrative că timp de un secol și jumătate ocupația de bază în Valea Jiului a fost mineritul, iar zona în discuție este și în prezent una monoindustrială.

Expunerea prezentată cu „mult suflet” a fost primită cu aplauze de asistență.

În continuare prof. Tiberiu Kelemen, președintele Asociației Colecționarilor de Insigne din România, a ținut o scurtă prelegere despre felul în care a apărut în Valea Jiului chipul Sfintei Mare Mucenițe Varvara: ne aflăm în 1887, a spus vorbitorul, iar Biserica romano-catolică era gata de ceva vreme.

Deoarece biserica avea hramul Sfintei Varvara, soția lui Victor Maderspach - Roza - donează bisericii un tablou de mari dimensiuni pictat la Veneția (se pare că după un alt tablou similar), care

o reprezentă pe Sfânta Varvara, tablou care și astăzi împodobește altarul (date extrase din volumul „Scurtă istorie a Parohiei Bisericii romano-catolice” de Pozsonyi Jozsef).

Doamna ing. Imola Martonossy, o enciclopedie în ceea ce privește istoria locului, a venit cu o completare: „în urmă cu 3-4 ani tabloul a fost restaurat la Târgu Mureș, fiindcă cei peste 100 de ani au lăsat urme serioase pe pânza picturii”.

În mod fericit lucrarea „Mina Petrila 150 ani de activitate în mineritul industrial”, autori ing. Constantin Jujan și Tiberiu Svoboda, pe coperta a II-a o prezintă în detaliu pe Sfânta Varvara.

În Valea Jiului numeroși mineri străini veniți aici ca pe un teren al făgăduinței, în speranța deșartă a unei îmbogățiri rapide, au adus cu ei și cultul pentru Sfânta Varvara. În 1907 muncitorii veniți din Polonia și stabiliți în coloniile din Lupeni, au prăznuit-o pentru prima dată pe 4 decembrie pe sfântă, punând în circulație medalioane înscrise cu numele Sfintei Varvara (Barbara). După foarte mulți ani, când din punct de vedere numismatic nu s-a mai făcut nimic în această direcție, în anul 1993 s-a realizat o plachetă care o reprezintă pe ocrotitoarea noastră, proiectul piesei fiind realizat de către ing. Antonoiu Dumitru; comanda a fost lansată de directorul general al CNH, la acea vreme ing. Benoni Costinaș.

Placheta a marcat 125 ani de exploatare industrială a cărbunelui în Valea Jiului.

Spre regretul nostru, ambii realizatori ai acestui frumos proiect, au trecut la cele veșnice.

Au urmat o serie de medalioane, medalii și plachete emise de către forul tutelar, care a purtat diverse denumiri de-a lungul timpului, dar și de unitățile miniere.

După cunoștința mea, ultima piesă care o reprezintă pe Sfânta Varvara a apărut în anul 2008, fiind emisă de Sindicatul E.M. Paroșeni și a reprezentat o încercare de a introduce un ORDIN în sistemul nostru de decorații, mai exact Ordinul minier „Sfânta Varvara”, care a fost pus în circulație la data de 4 decembrie 2008. Nu cunosc dacă medalia cu baretă și-a atins sau nu scopul, știu, însă, că până acum este una dintre cele mai frumoase și echilibrate piese realizate după un proiect al inginerului Antonoiu Dumitru, la Firma „Bograde Advertising” din București.

În completarea acestei părți a manifestării Viorel Stroe, prim-vicepreședinte al A.C.I.R. a prezentat pe larg biografia Sfintei Varvara, lucrările și patimile ei până când tatăl ei a executat-o prin tăierea capului, deoarece nu a renunțat la credința creștină. Cele prezentate de Viorel Stroe au fost binevenite, deoarece nu toți cei prezenți, deși s-au născut și au trăit până acum în Vale, nu cunoșteau amănuntele prezentate.

În încheiere a fost audiat cu aceleași emoții „Imnul minerilor” în interpretarea regretatei Tatiana Stepa.

Președintele A.C.I.R. a oferit celor care au participat la manifestare insigne realizate pentru marcarea evenimentului după proiecte realizate de colegul Dumitru Pușcașu la Firma „Accesorii Prod” Oradea în tiraje mici.

Mulțumim celor care și-au găsit timpul necesar, într-o zi de marți după masă, să participe la o manifestare de acest gen; mulțumim presei (dl. Cornel Bran), care a precizat într-un articol apărut în „Ziarul Văii Jiului” că „...a fost una dintre cele mai frumoase și mai interesante vernisaje ale unei expoziții organizate anul acesta în Vale Jiului”. Mulțumiri celor invitați special d-na ing. Imola Martonossy și prof. univ. dr. Mircea Baron, care au fost alături de noi în data de 4 decembrie.

Tuturor locuitorilor orașului Petrila și minerilor din Valea Jiului - NOROC BUN !- și fie ca Sfânta Mare Muceniță Varvara să-i ocrotească!

2 august 2018 Redacția Replica

Expoziție inedită la Palatul Magna Curia – „Viața cotidiană în comunism. Colecții și colecționari hunedoreni. Tineretul comunist”

Muzeul Civilizației Dacice și Romane Deva, cu sprijinul Consiliului Județean Hunedoara, vă invită să participați **joi, 2 august 2018**, la vernisajul expoziției intitulată „*Viața cotidiană în comunism. Colecții și colecționari hunedoreni. Tineretul comunist*”. Evenimentul va avea loc începând cu **ora 11.00**, la sediul instituției din Palatul Magna Curia.

Expoziția este centrată pe colecțiile de medalii și insigne emise de organizațiile tineretului comunist colecționate de Lucian Bornemisa, Ioan Lungu, Dorel și Mariana Huh, Radu Mihai Morar, Gheorghe Alexandru Turi, membri ai *Asociației Colecționarilor Hobby Club „Decebal”* Deva și de Daniel Valeriu Curea, membru al *Asociației Colecționarilor de Insigne din România (A.C.I.R.)*. În plus, sunt expuse și elemente de uniformă, publicații, plicuri, obiecte care au fost destinate stimulării tinerilor înregimentați în cele trei organizații de masă în regimul comunist: Șoimii Patriei, Organizația Pionierilor și Uniunea Tineretului Comunist.

„Celebrarea centenarului nu înseamnă doar raportarea la anul 1918, ci la toată istoria celor 100 de ani care au trecut de la Unirea Transilvaniei, Basarabiei și Bucovinei cu Regatul României. Perioada comunistă, din nefericire, a ocupat mai bine de 40% din ultima sută de ani. Ne-am gândit că ar fi util

mai ales pentru tânăra generație să amintim câteva aspecte din această perioadă nefastă, pentru că, nu-i așa, cine nu cunoaște greșelile trecutului riscă să le repete”, a precizat curatorul expoziției, Viorel Papp, bibliotecar în cadrul Muzeului Civilizației Dacice și Romane Deva.

El a mai specificat că „insignele aveau diferite destinații. Erau insigne de apartenență – acordate în cadrul ceremonialului de primire în organizație; medalii reprezentând cele mai înalte distincții ale organizației; insigne de apartenență la diferite cercuri tematice; insigne și medalii pe genuri de activități acordate pentru participări la acțiuni și cercuri organizate pe diverse teme: arte, sport, știință, tehnică etc.; insigne și medalii aniversare (centrale și locale); insigne și medalii de participare la conferințe, forumuri, concursuri etc.; insigne și medalii de funcție, care indicau funcția deținută de purtător. Acestea s-au vrut a fi un mijloc subtil de manipulare în sensul în care, în teorie cel puțin, trebuiau acordate celor mai merituoși tineri, cu rezultate bune în diferite domenii de activitate. În practică însă criteriile nu au fost atât de rigide cum erau ele prevăzute în regulamente. Dar dincolo de partea așa-zis civilă era mereu necesară fidelitate față de Partidul Comunist Român”.

INSIGNE LA GALA SPORTULUI SIMERIAN

Dorel Huh
Vălișoara

La data de 15. 12. 2018, în Municipiul Simeria din județul Hunedoara, a avut loc la Parcul de afaceri al orașului „Gala sportului simerian”.

Acest eveniment important din activitatea sportivă a Simeriei, a fost onorat și de prezența unor personalități din domeniu dintre care amintim pe: Răzvan Burleanu – președintele Federației Române de Fotbal; Mihai Stoichiță – directorul tehnic al Federației Române de Fotbal; Gheorghită Geolgău – managerul departamentului de scouting al Federației Române de Fotbal; Shihan Mihai Cioroianu – directorul tehnic în cadrul Federației Române de Arte Marțiale departamentul EUR&KA; Shihan Nicolae Iordăchescu – membru în comisia tehnică IKU; Ștefan Beregszaszy – directorul academiei olimpice – filiala Hunedoara și antrenor emerit.

La manifestare printre invitați s-au aflat și colegii noștri Mariana și Dorel Huh din Vălișoara care au prezentat o interesantă colecție de insigne cu tematică sportivă.

Răzvan Burleanu – președintele Federației Române de Fotbal alături de Dorel Huh

Mariana Huh

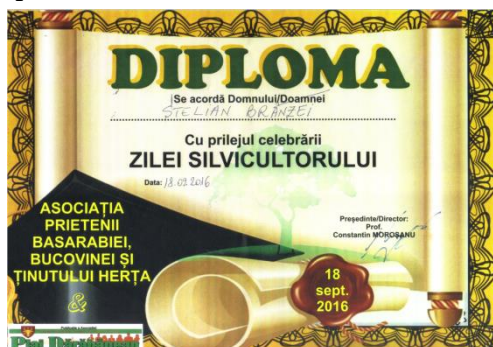
DIN ACTIVITATEA UNUI COLECȚIONAR BOTOȘĂNEAN

Stelian Brânzei
Botoșani

Stimați colegi, vă rog să-mi permiteți să amintesc aici și două expoziții la care am participat în anul 2016, respectiv 2017.

Prima expoziție a avut loc în data de 18 septembrie 2016 și a fost organizată în cadrul manifestărilor ce au marcat „Ziua silviculturului”. Manifestarea a avut loc sub egida Asociației „Prietenii Basarabiei, Bucovinei și Ținutului Herța” în localitatea Dărăbani.

A doua expoziție a avut loc în data de 24 ianuarie 2017 și a avut loc în orașul Dărăbani, care la acea dată a organizat o serie de manifestări dedicate împlinirii a 158 de ani de la Unirea Principatelor Române.

Din păcate anul 2017 a debutat cu unele probleme de sănătate și ca atare în acest an am avut o activitate modestă.

Totuși, ca și în anii anteriori am ținut să punctez evenimentele importante din acest an prin emiterea unor insigne de tip TD pentru fiecare manifestare în parte. În imaginile de mai jos vă prezint aceste piese, în ordinea emiterii lor.

Ianuarie

Martie

Iunie

Iulie

Octombrie

În numărul viitor al „Jurnalului insignografic” voi continua prezentarea activității mele și insignele realizate în anul 2018.

Trebuie să fac o completare și să vă informez că în anul 2014 cu prilejul aniversării a 96 de ani de la Unirea Basarabiei cu România, în cadrul manifestărilor organizate cu această ocazie în orașul Dărbani, am primit titlul de „Adevărat Român”, lucru cu care mă mândresc.

SCURTĂ ISTORIE A TURISMULUI ARĂDEAN

Autor: Titus Sever Dan Ștefanov

Apariția unui volum dedicat evoluției uneia dintre cele mai eficiente activități sportive pentru menținerea sănătății, într-o lume stresată și poluată de industrializarea în expansiune -TURISMUL- nu putea să parvină decât de la cineva care a practicat acest sport încă de la o vârstă fragedă.

Această persoană cu totul deosebită, pe care am onoarea să o cunosc încă din anul 1968, este nimeni altul decât colegul nostru din A.C.I.R. - Titus Sever Dan Ștefanov din Arad.

Merită relatat cum l-am cunoscut pe cel care apropiații îl numesc simplu Titi, dar pentru asta trebuie să ne întoarcem cu mulți ani în urmă, într-o zi călduroasă de august a anului 1968.

Răsfoind notițele din perioada respectivă am putut reconstitui prima noastră întâlnire: „... în zilele de 23-24 august 1968 (atunci ziua de 23 august era una de mare sărbătoare și aveam liber două zile), în jurul orei 17⁰⁰, o persoană necunoscută, îmbrăcată de munte a bătut la ușa părinților mei. După prezentările de rigoare, am aflat că misteriosul personaj se numește Titus Ștefanov, este din Arad și se întorcea dintr-o scurtă tură făcută în Retezat unde s-a dus să facă puțină mișcare.

Motivul vizitei era unul de documentare asupra turismului Văii Jiului, respectiv dacă deținem unele acte sau insigne în acest sens. Nu am avut așa ceva, dar Titus Ștefanov a stat de vorbă cu tatăl meu despre rolul benefic al turismului atât cât a permis timpul, ca să nu piardă trenul de seară spre Arad.

Au trecut de atunci mulți ani, dar și astăzi ne leagă o prietenie și colaborare în domeniul insinelor, de care sunt onorat.

Turistul Ștefanov, în cele peste cinci decenii de drumeție montană, s-a făcut remarcat în anul 1982 ca fiind singurul român care a participat la cea mai mare expediție montană din Europa - „Tura Albastră - Drumul Prieteniei”, care măsoară în total 4200 km prin Bulgaria, Ungaria, Cehia, Germania până în Portugalia.

Colegul nostru a parcurs 2800 km din acest supermaraton montan datorită situației politice de la noi din acea perioadă, care numai atât a permis.

A fondat și este membru al numeroase asociații care au ca scop principal promovarea turismului precum: „Veniți cu noi”, „Prietenii naturii”, „Amicii Zarandului” sau „Asociația Turiștilor Montani” din Arad.

Fiind membru fondator al Asociației Colectărilor de Insigne din România, a fost recompensat cu numeroase premii pentru frumusețea exponatelor prezentate cu ocazia expozițiilor din țară:

- Premii de excelență în anii 2004 la Lupeni și 2005 la Târgu Secuiesc;
- Premiul „Floarea de colț” în anul 2016 la Băile Felix;
- Premiul I la tematica TURISM, la expoziția națională din anul 2018 de la Băile Felix.

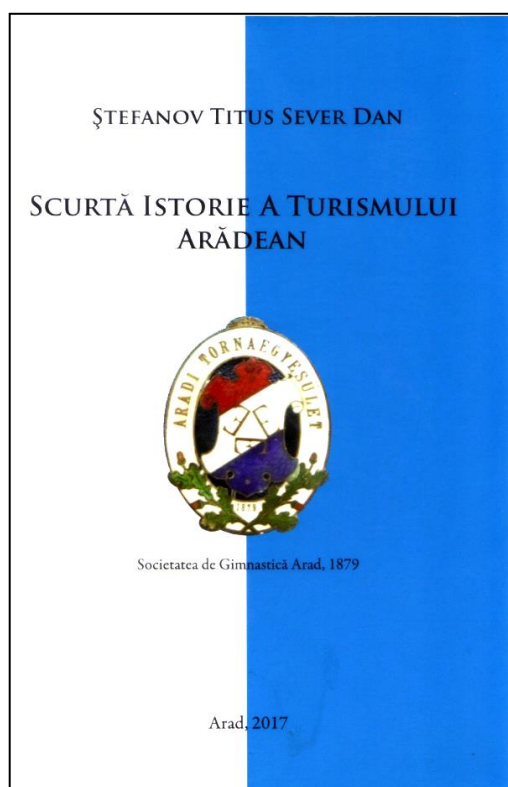
Biografia și realizările colegului nostru s-ar putea întinde pe mai multe pagini, dar ne oprim aici.

Volumul „Scurt istoric al turismului arădean” este, printre altele, o colecție de biografii ale celor mai proeminente personaje care au pus bazele turismului montan în Arad, de la începuturile lui din anul 1879 („Societatea de Gimnastică” ce avea în componență și o secție de turism).

Un loc important în lucrare îl deține un apostol al turismului arădean - CZÁRÁN GYULA (1847-1906). Acesta s-a făcut remarcat și în domeniul speologiei.

Volumul conține imaginile a numeroase insigne care au marcat turismul montan arădean și din Europa. Majoritatea imaginilor insinelor provin din colecția personală a autorului, una din cele mai complexe și mai valoroase din țară.

Lansarea la 22 februarie 2018 a volumului „Scurtă istorie a turismului arădean” a fost însoțită în mod fericit de o expoziție excepțională de insigne din colecția autorului, mediatizată pe larg de presa locală.

Insigna „Clubul Alpin Polonez” 1874.

Insigna „Cercului Excursionistilor” din „Asociația Turiștilor Români - București” - 1891.

Insigna „ERDÉLYI KÁRPÁT EGYESÜLET” (E.K.E.) - înființată la Cluj în 1891.

Insigna „Turing Clubul Român”-1926.

Insigna O.N.T (Oficiul Național de Turism) - 1936

Insigna „Cercului de Turism
al Poștașilor Arădeni”
- 1928.

Insignă pentru baston emisă
de „Turism Clubul Bihor”

Volumul se adresează atât turiștilor cât și colecționarilor de insigne, dar mai ales tinerilor care ar trebui să înlocuiască nenumăratele ore petrecute în fața calculatorului cu o plimbare în natură, indiferent de vremea de afară, deoarece natura este frumoasă, chiar dacă bate puțin vântul sau cad câteva picături de ploaie.

Dorim colegului nostru, Titus Ștefanov, sănătate și forță de muncă, pentru ca pe viitor să ne bucure și cu alte realizări despre natură și turismul din țara noastră!

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani

CATALOG CU INSIGNELE ASOCIAȚIILOR SĂSEȘTI DIN TRANSILVANIA INSIGNE, MEDALII, DOCUMENTE

Autor: Radu Pavel Bart

Apariția unei lucrări care are ca obiect prezentarea unor insigne deosebit de rare în peisajul insignografic din țara noastră, aproape inexistente în majoritatea colecțiilor, a fost un moment de bucurie pentru cei care sunt dedicați acestei pasiuni în țara noastră.

Insignele săsești se remarcă prin coloritul lor și formele deosebite, multe având atașate panglici albastre-roșii - culorile specifice zonei, care le conferă o frumusețe deosebită.

Majoritatea insinelor în cauză au migrat în Germania, Austria și, probabil, Elveția, unde înfrumusețază marile colecții.

Regretăm că lansarea unui volum de excepție a fost umbrită de apariția altei lucrări cu același titlu și conținut, dar alt autor. Noi am intrat în posesia numai a volumului semnat de domnul Radu-Pavel Bart, tipărit în 50 de exemplare la Botoșani.

Autorul a căutat piese în colecțiile din țară și mai ales din Germania, reușind să prezinte aproape jumătate din cele 500 de piese, cât se presupune că au existat la un moment dat.

Există o părere de rău atunci când te delectezi cu frumusețile care se înfățișează doar pe paginile lucrării. Nu știm și nici nu vom afla vreodată cine a conceput piesele în cauză, care a fost tirajul lor și unde au fost realizate, deoarece pe reversul pieselor nu există întotdeauna ștanțată firma la care au fost produse.

Toate sunt elemente care ne vor rămâne pe veci necunoscute, dar nu putem reproșa autorului lipsa acestor informații, deoarece ne-a dat informații utile precum dimensiunile, materialul folosit și, foarte important, colecția din care provine fiecare imagine din volum.

Autorul lucrării, pentru a ușura vizualizarea de către un cititor mai puțin avizat, a grupat insignele numai după localitățile săsești din Transilvania, unde au apărut ele precum: Mediaș, Brașov, Sighișoara, Orăștie etc.

Pentru ca lucrarea să poată fi utilă și etnicilor germani, ea a fost concepută și tipărită bilingv (româno-german) - un lucru mai rar în literatura noastră de specialitate. Ca un element de mulțu-

SERENIKOSCHE ZEITUNG

KULTURSPIEGEL

5. Juni 2018 • 15

Abzeichen sächsischer Vereine aus Siebenbürgen

Kronstädter Sammler überrascht mit einzigartigem Katalog

Zwei frühe Kennzeichen des Lebens der sächsischen Gemeinschaften aus Siebenbürgen im 20. Jahrhundert: der Verlust der traditionellen Gruppenorganisation nach dem „Zusammenbruch“ 1944 und durch die kommunistische Diktatur sowie der weitgehende Verlust der geographischen Heimat durch den Massenverlust nach dem Sturz des Illegals Graesscu. Davor hatten die Sachsen ein vernetztes, organisiertes Gemeinwesen aufgebaut, das es ihnen ermöglichte, vielen äußeren und inneren Feinden zu trotzen. Ab Mitte des 19. Jahrhunderts wurden allenthalben, in Städten und auf dem Dorfe, Vereine gegründet. Während die einen sich der Pflege von Kunst, Sport, Jagd oder der Geselligkeit widmeten, wie Musikvereine, Turnvereine, Radsporthvereine etc., übernahmen andere wichtige Aufgaben bei der Gemeinwohl, wie die Freiwilligen Feuerwehren, Gewerkschaften, Arbeiterbildungsvereine, Vereine von Gewerbetreibenden. Sie alle trugen dazu bei, dass die Sachsen sich positiv zum Wandel aller eingegraben konnten. Mit dem Ende des Zweiten Weltkriegs verschwanden die Vereine meist „samt und klanglos“ und man deckte ihre Existenz vielfach in fürstlichen Schwingen zu, in der nicht unbegründeten Hoffnung, dass die Mitglieder einer nun verborgenen Organisation Verfolgungen ausgesetzt sein könnten. Die Erinnerung an manche Tradition wurde dadurch verschüttet oder gar ganz verloren. Nach 1990 ist es wieder möglich, über das Vergessene und teilweise verloren geglaubte zu sprechen. Ist es sogar erwünscht oder dringend geboten, alles zu sammeln und aufzuschreiben, um es für kommende Generationen zu bewahren. Viele Landeute, ob sie nun in Siebenbürgen wohnen oder in der „Diaspora“ leben, haben dies erkannt und engagieren sich vielfältig. Unvergleichbar Unterstützung erfahren sie von ebenso engagierten Rumänen, die den Wegweiser für sächsischen Nachbarn und den damit verbundenen Verlust zu kultureller Vielfalt bedeuten. Forscher und Sammler aus Siebenbürgen widmen sich zunehmend sächsischen Themen. Ein besonders bemerkenswertes Beispiel solcher Sammlertätigkeit fand jüngst ihren Niederschlag in dem zweisprachigen „Katalog cu insigne asociative sächsice din Transilvania – Katalog der Abzeichen sächsischer Vereine in Siebenbürgen“, den der Kronstädter Sammler Radu Pavel Bart kürzlich als Privatdruck vorgelegt hat. Auf 82 Seiten stellt er Stücke aus seiner eigenen Sammlung sowie aus zahlreichen anderen Sammlungen, die ihm zugänglich waren, in guten Farbabbildungen vor. Es ist zunächst eine wahre Augenweide, die vielfältigen, in Material, Gestaltung, Farbe unterschiedlichen Stücke auf die ich von ihnen gelernt habe: Disziplin, Ordnung und Pünktlichkeit. Der Maschinenbauingenieur im Ruhestand lebt heute in Petersberg im Burzenland, in einem Haus, das im Jahre 1894 auch von Sachsen erbaut wurde. Er freut sich, zwei Kinder und drei Enkelkinder zu haben, die alle gut Deutsch sprechen. Radu Bart ist Sekretär der Kronstädter Filiale der Rumänischen Numismatischen Gesellschaft. Er sammelt nicht nur sächsische Vereinsabzeichen, sondern auch Medallien, Anstecknadeln und Keramiken. An diesem Katalog hat er drei Jahre lang gearbeitet und Teil davon schon bei nationalen und internationalen Tagungen vorgestellt. Barts Arbeit verdient unserer Meinung nach höchste Anerkennung und mehr Aufmerksamkeit, als ihr in Siebenbürgen zuteilwurde. Aus Mangel an Fördermitteln hat Herr Bart nur einen Privatdruck herstellen können, dessen kleine Auflage (50 Stück) er selber finanzieren musste und sie vor allem Freunden und Sammlerkollegen zugedacht hat. Ein Exemplar liegt in der Siebenbürgischen Bibliothek zur Einsicht auf. Sollten sich einige Leser für besondere für den Katalog interessieren, können einige wenige Exemplare gegen eine Gebühr in Höhe der Druckkosten (11 Euro) plus Porto abgegeben werden. Schreiben Sie bitte an: hantala.david@mediacasa.de. Wir Siebenbürger Sachsen, die wir uns für die Bewahrung des Erbes unserer Väter einsetzen, sollten Herrn Bart Arbeit als eine erste „Fasciculation“ Arbeit anerkennen. Man könnte diesen Katalog erweitern, indem zu den Abzeichen jeweils in kurzen Stichworten etwas über den betreffenden Verein geschrieben wird – und es wäre eine Art „Kompendium des sächsischen Vereinslebens“ entstanden. Ob das steht eine Aufgabe ist, derer sich die jeweiligen Heimatortsgemeinschaften annehmen könnten oder sollten? (Bianca Zingales)

In Lichtenstein:
Ausstellung über Deutsche in Rumänien

Die vom Demokratischen Forum der Deutschen in Rumänien und der Hochschule der Bundesrepublik Deutschland in Bukarest realisierte Ausstellung „Die deutsche Minderheit in Rumänien. Geschichte und Gegenwart im vorrömischen Europa“ ist vom 1. bis 24. Juni im Lichtensteinischen Landesmuseum in Vaduz zu sehen. Bei der Eröffnung am 1. Juni sprachen der Botschafter Rumäniens in der Schweiz, Vlad Vasilu, und Ovidiu Gaid, Abgeordneter des Deutschen Bundestages zum Thema „Deutsche Minderheiten in Osteuropa. Der Sonderfall Rumänien“.

Am 21. Mai war die Ausstellung an der Universität Zürich präsentiert worden, ebenfalls im Gegenwart von Vasilu und Gaid, der die Einführung übernahm. Daniel Ursprung, wissenschaftlicher Mitarbeiter an der Abteilung für osteuropäische Geschichte des Historischen Seminars der Uni Zürich, hielt einen Vortrag zum Thema „Deutsche Minderheiten in Osteuropa. Der Sonderfall Rumänien“.

Sommerliches Schlossfest auf Schloss Horneck

Der Vorstand des Siebenbürgischen Kulturzentrums „Schloss Horneck“ lädt am Samstag, 7. Juli, ab 12.00 Uhr herzlich ein zu einem sommerlichen Schlossfest. Der Schlossverein möchte auf diese Weise allen Spendern, Unterstützern und Helfern des Schlosses danken. Mit einem reichhaltigen Festprogramm (siehe Siebenbürgische Zeitung vom 15. Mai 2018, Seite 2) wollen wir gemeinsam feiern, was bisher erreicht wurde, und Schloss Horneck mit guten Wünschen in den Umbau entlassen. Die Verwendung von 1,9 Millionen der Beauftragten für Kultur und Medien (BKM) für den Umbau ist bewilligt und der Umbau von Schloss Horneck zum Kultur- und Begegnungszentrum kann bald beginnen!

mire în presa din Germania a apărut un articol elogios cu privire la lucrarea domnului Radu Pavel Bart.

Mulțumim, domnule Bart, pentru orele petrecute în vederea realizării unei lucrări unice în literatura de specialitate, care ne încântă și ne îmbogățește cunoștințele într-un domeniu în care rar se găsește un material documentar.

Domnule, Bart, vă dorim succese în activitatea viitoare, spre binele insignografiei românești!

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani

CATALOG CU INSIGNELE ASOCIAȚIILOR SĂSEȘTI DIN TRANSILVANIA INSIGNE, MEDALII, DOCUMENTE

Autor: Puiu Valea Emilian

Cartea apărută în februarie 2018 îmbogățește seria de lucrări din domeniul insignografiei românești, devenind un îndrumar important pentru o mai bună cunoaștere a istoriei și a activităților culturale, sportive și sociale din zonă.

Volumul are 107 pagini format A4 cu două coperti foarte sugestive, cu 22 insigne reproduse și înfiliate, fiind structurată pe două părți. Prima parte conține fotografiile a 241 insigne vechi numerotate, accesibile din secolele XIX - XX, unele piese având și detalii. În partea a doua (anexa) este prezentată colecția Albert Hass; insigne sunt fotografiate pe un fond alb și tipărite pe hârtie cretată și lăcuită așa că avem o calitate deosebită ca aspect coloristic și cu detalii ușor de distins. Cartea a fost tipărită la Arad în 20 de exemplare ca primă serie după afirmațiile autorului.

Autorul vine cu o abordare nouă și interesantă de prezentare a insinelor așa că putem afla câte insigne fotografiate mai sunt și cine le deține: la Puiu Emilian Valea 154, Radu Pavel Bart 64,

Ioan Georgescu 63, la colecționari din Germania 23, la alți colecționari români 21 și la Muzeul de Istorie Brașov 4, precizez că multe insigne au doi și chiar trei proprietari.

Domeniile reprezentate de insigne sunt: muzică 94 piese, gimnastică 18, tir 16, ciclism 12, comitatele sașilor 11, meseriași 10, negustori 9, de ajutorare 8, vânătoare 8, bisericesti 7, turism 6,

veterani 5, hangii 4, schi 4, popicari 3, întreprinzători 3 și salvatori, calfe, filателиști, frunțași, înmormântări, pescuit, călărie câte o insignă.

În anexa cărții avem insigne numerotate din colecția Domnului Albert Hans cu următoarele domenii: muzică 21, ciclism 10, schlarafe 5, gimnastică 4, mărci (medalion de identificare) câini 4, premii culturale 3, turism 2, patinaj, bisericească 1, carnaval la Sibiu 1; se mai adaugă multe vederi, carnete de membru, fotografii, instrucțiuni, cărți poștale, programe, diplome, afișe, regulamente și invitații.

O carte nouă, frumoasă și utilă împătimiților colecționari, de insigne care pe lângă simbol sunt adevărații mesageri ai trecutului activ al ființei umane care ne încântă și ne bucură.

Ilin Milan
Timișoara

A.C.I.R. - UN DECENIU ÎN SLUJBA INSIGNEI ROMÂNEȘTI

**Autori: Prof. Tiberiu Kelemen
Dumitru Ioan Pușcașu**

Lucrarea care îi are autori pe prof. Tiberiu Kelemen și pe Dumitru Ioan Pușcașu prezintă o retrospectivă a activității Asociației Colecționarilor de Insigne din România din momentul când la Petroșani a apărut ideea coagulării colecționarilor de insigne într-o asociație de-sine-stătătoare până la momentul obținerii certificatului de înscriere a acestora ca persoană juridică fără scop patrimonial sub nr. 9992/278/2009 din 28 decembrie 2009.

A fost un drum lung, anevoios, marcat de 52 de apariții la Judecătoria Petroșani, dar în final s-a reușit intrarea în legalitate a asociației, trecându-se după 35 de ani de la vis la realitate.

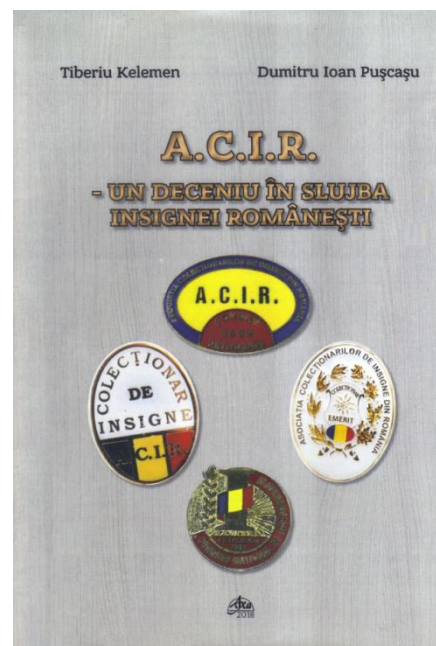
Au urmat primele provocări majore pentru tânăra asociație, adică organizarea congreselor naționale de insignografie - cel mai important deziderat pentru păstrarea continuității întâlnirilor noastre anuale. Cel mai mic eșec ar fi dus la pierderea încrederii colegilor în forma organizatorică aleasă și destrămarea din fașă a asociației.

Dar se pare că cei de la conducerea asociației (aleasă la primul Congres, care a avut loc la Petroșani la data de 19 septembrie 2009) au găsit calea potrivită, iar după un deceniu asociația și-a sărbătorit, la Băile Felix, momentul nașterii ei. Regretăm că o descriere a celui de-al X-lea Congres nu apare în prezentul volum, deoarece lucrarea a apărut înainte de desfășurarea lui. Sperăm ca autorii să găsească soluția ca să avem un tablou complet în care să apară și congresul lipsă.

Un viitor organizator va putea găsi în lucrare sfaturi valoroase, de care ar trebui să țină cont persoanele care vor avea probleme în realizarea unei manifestări naționale în domeniul insinelor.

Pentru a veni în ajutorul colecționarilor, autorii au introdus un capitol în care sunt prezentate toate insigne, medaliile și plachetele emise de asociație, însoțite de o scurtă descriere tehnică a fiecărei piese.

În următoarele capitole autorii îl conduc pe cititor, care poate fi mai mult sau mai puțin avizat, în probleme insignografice prin realizările asociației precum: premiile acordate cu diverse ocazii, activitatea sau preocupările și studiile membrilor A.C.I.R. dezbătute în organele noastre de presă („Jurnalul Insignografic” și „Gazeta colecționarilor de insigne”).

Nu putea fi exclusă din lucrare nici activitatea celor mai importante centre insignografice din țară, precum Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” din București, cea din cadrul Casei Colecțiilor din Târgu Secuiesc sau de la Vălișoara.

Lucrarea, foarte bine structurată, se încheie cu un omagiu adus celor care au contribuit, fiecare după posibilitățile și capacitățile sale, la propășirea insignografiei românești, dar care au plecat „să se odihnească” puțin.

„A.C.I.R. - un deceniu în slujba insignei românești” reprezintă o lucrare de referință în insignografie, un reper și un document deosebit de valoros, de care trebuie să țină cont oricine va studia în viitor istoria insignei din România.

Lucrarea profesorului Tiberiu Kelemen și Dumitru Ioan Pușcașu nu trebuie să lipsească din bibliotecile noastre de specialitate.

Autorilor le dorim mult succes în activitatea viitoare, putere de muncă pentru a ne încânta și cu alte lucrări la fel de valoroase.

Viorel Stroe
Petrila

ULTIMA ORĂ

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani

În ziua de 08 decembrie 2018 a avut loc la Cercul Militar Național ultima întâlnire a membrilor Clubului numismatic „Mihai Eminescu” din anul 2018, când au fost discutate pe larg atât realizările cât și neajunsurile din anul care tocmai ne părăsește.

Este un bilanț binevenit, iar discutarea obiectivelor pentru anul viitor de către membrii clubului un exemplu care ar putea fi urmat și de alte formațiuni similare.

Cu această ocazie s-a pus în circulație o insignă și o „mini medalie” marca Constantin Dumitrescu, care marchează Centenarul Marii Uniri.

Inisgna având diametrul de 22,5 mm are pe suprafața ei, emailat doar drapelul național. sistemul de prindere este cel cu pin.

Cea de-a doua piesă este o „mini medalie”, după cum a denumit-o chiar autorul ei Constantin Dumitrescu, având diametrul tot de 22,5 mm.

Cele două piese completează în mod fericit numismatica apărută ca un omagiu adus evenimentelor din urmă cu o sută de ani.

Dorim colegilor de la Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” multe realizări frumoase în 2019.

La mulți ani !

NINU PETRU
(1935 - 2019)

Zorii vieții au răsărit pentru Ninu Petru la data de 29 martie 1935 în localitatea Brebu Județul Olt.

Începutul lungilor ani de instruire a fost făcut în localitatea natală și continuate la Slatina. În anul 1960 dă admiterea la Școala de ofițeri de miliție din București pe care a absolvit-o în august 1962 cu gradul de locotenent.

În urma rezultatelor bune obținute în anii de studii a fost repartizat ca șef de post de miliție la Borsec, Județul Harghita.

După doar șase ani este transferat la Alexandria, Județul Teleorman.

În 1971 este transferat din nou de această dată la Inspectoratul Județean de Miliție, la biroul judiciar, Târgu Jiu, unde funcționează ca inspector judiciar gr.II, loc de muncă de unde se pensionează având gradul de colonel; Tg. Jiu a fost orașul pe care nu l-a mai părăsit.

La data de 19 septembrie 1962 Ninu Petru, după trei ani de prietenie, își unește destinul cu Olga Gola, având un frumos mariaj de aproape șase decenii. Tânăra familie se mărește în timp cu două fete: Gianina și Adelina-Simona.

Având domiciliul aproape de Valea Jiului, important centru al insignografiei românești, participă la cea de-a XX-a Reuniune a Colectionarilor de insigne care a avut loc în zilele de 4-5 iunie 1994 la Universitatea din Petroșani. În timp i se alătură și soția, Olga, formând un cuplu care a rămas în memoria tuturor.

Exponatele prezentate în expozițiile colective alături de alți colecționari, au fost recompensate cu numeroase premii.

În anul 2008 familia Ninu participă la punerea pietrei de temelie a Asociației Colectionarilor de Insigne din România, eveniment deosebit în activitatea insignografică din țara noastră.

În anul 2012 activitatea insignografică a familiei Olga și Petru Ninu este recompensată într-un cadru festiv oferit de cel de-al IV-lea Congres Național, în aplauzele tuturor celor prezenți, cu premiul „Floarea de colț” cea mai înaltă distincție de la acea oră. A fost una din puținele familii care au primit această recompensă.

Anul 2014 a adus o altă recompensă, Consiliul de coordonare operativă a A.C.I.R. a acordat colegului nostru Ninu Petru, Diploma de onoare ACIR și insigna jubiliară (cinci ani ACIR).

Spre regretul tuturor participarea îndrăgitului cuplu Olga și Petru Ninu la ultimele congrese nu a fost posibilă datorită distanțelor mari față de Tg. Jiu care trebuiau parcurse și a stării de sănătate tot mai precare.

În ziua de 29 ianuarie 2019 cel care a fost bunul nostru coleg NINU PETRU a făcut marele pas spre nemurire, trecând la cele veșnice.

Ca un ultim omagiu din partea camarazilor de arme, colonelul NINU PETRU a fost înmormântat cu onoruri militare la Tg. Jiu.

Dumnezeu să-l aibă în pază!

BALIF ANDREI
(1942 - 2019)

Balif Andrei a văzut primele raze ale soarelui la data de 21 ianuarie 1942 în orașul Târnăveni Județul Mureș unde activa Spitalul Neuropsihic (Socola) detașat din Iași, instituție între salariații căreia erau și părinții (tatăl medic, mama farmacistă). La Târnăveni au locuit până în 1945, când spitalul s-a întors la Iași.

Înstruirea primară a început-o la Iași la Școala Nr.4 „Spiru Haret”, continuând studiile la Liceul „Mihail Sadoveanu” actualul Liceu „Național”.

La o vârstă fragedă, când nu împlinise 17 ani, a cunoscut „mânia proletară”, lucru care l-a marcat tot restul vieții.

A absolvit liceul la seară, iar când a vrut să dea examen de admitere la Institutul Politehnic din Iași, dosarul a fost respins pe motive „politice”. În anul 1964 este admis la Facultatea de Hidrotehnică, Secția „Construcții și instalații hidrotehnice” pe care a absolvit-o în 1970.

Între timp în anul doi de facultate se căsătorește cu colega sa Doina Roșu, iar în anul 1968 familia se mărește cu fiica Maria-Raluca. Astăzi fiica, cunoscut medic stomatolog din Tg. Jiu, este mama a doi băieți, Sergiu și Andrei, alături de care face parte ca membru fondator din Asociației Colectărilor de Insigne din România.

Între anii 1970-1991, a lucrat la O.I.F. Tg. Jiu, iar în perioada 1991-1999 la A.C.M.M. Tg. Jiu (Antrepriza de Construcții și Montaje pentru Minerit), de unde a ieșit la pensie.

Primă pasiune (când avea doar 13 ani), a fost numismatica, crezând că este singura persoană care strânge bani vechi.

În 1972 devine membru S.N.R. fiind fondator al Secției Numismatice din Iași. Prin anii 1980-1981 începe să colecționeze insigne până atunci atenția lui Balif Andrei era concentrată doar pe medalii, monede și bancnote.

În 1990 împreună cu alți colegi din Tg. Jiu și Craiova înființează Secția Numismatică Tg. Jiu, al cărei președinte a fost până în ultima clipă din viață.

În 2009 devine împreună cu toată familia membru fondator al Asociației Colecționarilor de Insigne din România și participă cu regularitate la toate congresele indiferent unde au fost organizate. A confirmat și prezența la Congresul de la Băile Felix din 2018, dar starea precară a sănătății nu a mai permis această lungă deplasare, iar pentru noi absența veteranului de la Tg. Jiu a provocat o mare tristețe.

De-a lungul timpului exponatele și activitatea colegului Balif a fost recompensată cu numeroase premii dintre care menționăm doar pe cele mai importante: Premiul „Floarea de colț” (18.09.2008), Diploma și Insigna de onoare - „Cinci ani A.C.I.R. ” (28.06.2014), Cupa Continuității „Lucia și Ilin Milan” (28.05.2016).

Prin plecarea dintre noi a lui Balif Andrei, insignografia românească, a pierdut un membru de seamă, iar cei apropiați un prieten corect și bun sfătuitor.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

PROCES VERBAL

al ședinței Adunării generale a Asociației Colectăionarilor de Insigne din România
din data de 26 mai 2018, ora 13⁰⁰
Hotel „Padiș” din Băile Felix.

Încheiat azi 26 mai, ora 13⁰⁰, cu ocazia ședinței Adunării generale A.C.I.R.

La ora 13⁰⁰ în holul Hotelului Padiș din Băile Felix, a avut loc Adunarea generală a membrilor Asociației Colectăionarilor de insigne din România pe anul 2018.

După numărarea celor prezenți s-a constatat că în sală sunt 77 de membri din numărul total de 138 de membri, dintre care 14 sunt juniori fără drept de vot.

În deschiderea lucrărilor Adunării generale a luat cuvântul domnul președinte al A.C.I.R. prof. Tiberiu Kelemen, care a propus ca pentru bunul mers al ședinței să fie ales un prezidiu format din patru membri.

Domnul Constantin Dumitrescu a propus ca din prezidiu să facă parte: prof. Tiberiu Kelemen, ec. Ștefan Dina, Beké Ernő și Ilin Milan.

Propunerea a fost aprobată în unanimitate.

Domnul președinte a propus un comitet pentru redactarea procesului verbal format din Dumitru Ioan Pușcașu, Eugenia Kelemen și Nicolae Tudor.

Propunerea a fost supusă la vot fiind aprobată în unanimitate de către cei 77 membri prezenți.

În continuare domnul președinte, prof. Tiberiu Kelemen, a prezentat ordinea de zi a Adunării generale:

- 1) Raportul financiar pe anul 2017, prezentat de casierul asociației, doamna Ileana Pardos;
- 2) Raportul activității Consiliului Director pe anul 2017-2018, prezentat de președintele asociației domnul prof. Tiberiu Kelemen;
- 3) Descărcarea de gestiune a Consiliului Director;
- 4) Alegerea noului Consiliu Director,
- 5) Propuneri de modificare a Statutului Asociației Colectăionarilor de Insigne din România.

Domnul președinte a dat cuvântul doamnei Pardos Ileana, casierul asociației, care a prezentat situația financiară.

Raportul prezentat a fost aprobat cu 77 voturi pentru, zero voturi împotrivă și zero abțineri.

Luând cuvântul domnul președinte, prof. Tiberiu Kelemen, a dat citire raportului de activitate al Comitetului Director pe anul 2017-2018.

Raportul prezentat a fost aprobat cu 76 voturi pentru, zero voturi împotrivă și zero abțineri.

A luat cuvântul domnul ec. Ștefan Dina care a rugat membrii A.C.I.R. să direcționeze suma de 2% din impozitul pe venit către asociație.

Tot domnul Ștefan Dina a propus spre aprobarea plenului, plata unui contabil, cu suma de 50 lei lunar și care să se ocupe de balanța financiară a asociației.

Propunerea a fost aprobată cu 77 voturi pentru, zero voturi împotrivă și zero abțineri.

O altă propunere a domnului ec. Ștefan Dina a fost cea de menținere și îmbunătățire a siteului asociației, venind totodată cu rugămintea ca toți colegii să contribuie cu informații la realizarea acestuia.

Propunerea a fost aprobată cu 77 voturi pentru, zero voturi împotrivă și zero abțineri.

În continuarea cuvântului domnul ec. Ștefan Dina a rugat colegii să contribuie mai activ, cu materiale spre publicare, la realizarea „Gazetei colecționarilor de insigne din România”.

A luat cuvântul domnul președinte, prof. Tiberiu Kelemen, care a supus spre vot Adunării generale, descărcarea de gestiune a Consiliului Director pentru a se putea trece la noile alegeri.

Propunerea a fost aprobată cu 77 voturi pentru, zero voturi împotrivă și zero abțineri.

Domnul Ilin Milan a propus formarea unei comisii de numărare a voturilor compusă din: Ioan Vaum, Mihai Silviu Ivan și Ecaterina Stroe.

Propunerea a fost aprobată cu 77 voturi pentru, niciun vot contra și nicio abținere.

Domnul ec. Ștefan Dina a propus pentru funcția de președinte al A.C.I.R. pe domnul prof. Tiberiu Kelemen.

Nefiind alte propuneri pentru această funcție s-a trecut la vot, propunerea fiind aprobată cu 77 voturi pentru, zero voturi împotriva și zero abțineri.

Domnul Mihai Silviu Ivan a propus pentru funcția de prim-vicepreședinte pe domnul Viorel Stroe.

Nefiind alte propuneri pentru această funcție s-a trecut la vot, propunerea fiind aprobată cu 77 voturi pentru, zero voturi împotriva și zero abțineri.

Domnul președinte, prof. Tiberiu Kelemen, propune pentru funcția de vicepreședinte pentru zona București pe domnul ec. Ștefan Dina.

Fiind unica propunere pentru această funcție s-a trecut la vot, propunerea fiind aprobată cu 68 voturi pentru, zero voturi împotriva și nouă abțineri.

Domnul președinte, prof. Tiberiu Kelemen, propune pentru funcția de vicepreședinte pentru zona Ardeal pe domnul Beké Ernő.

Nemaifiind alte propuneri pentru această funcție s-a trecut la vot, propunerea fiind aprobată cu 77 voturi pentru, zero voturi împotriva și zero abțineri.

Domnul Gheorghe Boer propune pentru funcția de vicepreședinte pentru zona Banat pe domnul Ilin Milan.

Fiind unica propunere pentru această funcție s-a trecut la vot, propunerea fiind aprobată cu 77 voturi pentru, zero voturi împotriva și zero abțineri.

Prin mandatul acordat domnului Gheorghe Bocanu de către domnul Stelian Brânzei, s-a supus la vot cererea de înlocuire a domnului Stelian Brânzei din funcția de vicepreședinte pe zona Moldova, cu domnul prof. Vilică Munteanu.

Nemaifiind alte propuneri pentru această funcție s-a trecut la vot, propunerea fiind aprobată cu 77 voturi pentru, zero voturi împotriva și zero abțineri.

Domnul Ilin Milan propune pentru funcția de secretar al asociației, pe domnul Dumitru Ioan Pușcașu.

Fiind unica propunere pentru această funcție s-a trecut la vot, propunerea fiind aprobată cu 68 voturi pentru, patru voturi împotriva și patru abțineri.

Pentru funcția de casier a fost propusă de către domnul Titus Ștefanov, doamna Ileana Pardos.

Ne mai fiind alte propuneri pentru această funcție s-a trecut la vot, propunerea fiind aprobată cu 77 voturi pentru, zero voturi împotriva și zero abțineri.

Anexa unu fiind tabelul cu participanții la ședința Adunării generale.

Capitolul alegeri fiind încheiat, s-a trecut la punctul cinci al ordinei de zi, propuneri de modificare a statutului asociației.

Luând cuvântul domnul președinte, prof. Tiberiu Kelemen, a propus modificarea acestuia după cum urmează:

Pentru a ne alinia cerințelor legale, denumirea de Consiliul de Conducere se va schimba în Consiliul Director.

Pentru rezolvarea rapida a unor probleme, se va înființa Consiliul de Conducere operativă format din: președintele asociației, prim-vicepreședinte și secretar.

Capitolul II Scopul, obiectivele, domeniile de activitate, grupuri țintă

Scopul asociației constă în păstrarea integrității și purității patrimoniului insignografic național, dezvoltarea în rândurile tinerilor a pasiunii pentru colecționarea și studiul insinelor.

Art.5 : „Scopul asociației constă în păstrarea integrității și purității patrimoniului insignografic național, dezvoltarea în rândurile tinerilor a pasiunii pentru colecționarea și studiul insinelor.” Se adaugă : românești și străine.

Art. 6 se va adăuga aliniatul cinci cu textul: „Înființarea unor grupe de copii pentru a asigura continuitatea activității insignografice. Aceste grupe vor funcționa după Regulamentul de Organizare și Funcționare (ROF) elaborat și aprobat de Consiliul Director.”

Capitolul III Membrii Asociației Colectăionarilor de Insigne

Art.8 ultimul aliniat : „Calitatea de membru de onoare - Membrii de onoare ai asociației pot fi personalități ale vieții sociale, culturale, politice, medicale din țară sau străinătate care prin activitatea lor au adus servicii semnificative asociației, candidatura lor fiind propusă de președintele asociației și susținută în unanimitate de Consiliul de Conducere . Membrii de onoare nu au drept de vot.” Se înlocuiește: „ Membrii de onoare nu au drept de vot”, cu „Membrii de onoare pot participa la ședințele asociației, cu rol strict consultativ fără a avea drept de vot.”

Art. 10 Drepturile și obligațiile asociațiilor

A. Drepturi

Aliniatul d: „să sesizeze organele de conducere și de control financiar în orice problemă care interesează asociația.” Se adaugă: „sau privește asociația”.

Aliniatul f: „membrii asociației pot să publice gratuit articole, studii, note informative în „Jurnalul insignografic – revista oficială a asociației.” Se va modifica astfel: „membrii asociației pot să publice gratuit articole, studii, note informative în „Jurnalul insignografic” – revista oficială a asociației și în „Gazeta colecționarilor de insigne din România” ziarul oficial al asociației.”

C. Disciplină și sancțiuni

Aliniatul b: „Responsabilul unei acțiuni are dreptul să oprească de la expunere acele panouri ce nu corespund din punct de vedere al formei și dimensiunilor explicând persoanei în cauză greșelile comise.” Se înlocuiește: „panouri ce nu corespund criteriilor” cu: „exponate ce nu corespund criteriilor” și se adaugă: „comunicate anterior”.

D. Expoziții și diverse acțiuni

Aliniatul b : „pentru reușita acțiunii sus amintite fiecare membru va contribui financiar cu suma de 50 lei, care va fi expediată organizatorului manifestării împreună cu taloanele de participare.” Se înlocuiește : „cu suma de 50 lei,” cu: „cu suma stabilită de Adunarea Generală.”

Aliniatul c: „ persoanele nemembre A.C.I.R. vor achita dublul taxei de participare, adică 100 lei. Sumele încasate vor fi cheltuite de organizator funcție de necesități.” Se scoate : adică 100 lei.

Se adaugă aliniatul d care stipulează: „, asociația are dreptul de a emite cu sigla proprie: insigne, medalii și diplome.”

Capitolul IV Organizarea și conducerea Asociației Colectăionarilor de Insigne

Articolul 12: Organele de conducere ale Asociației Colectăionarilor de Insigne

Adunarea generală

Consiliul de Conducere

Cenzorul.

Se adaugă: „, Consiliul de coordonare operativă” și se modifică:

1- Consiliul de Conducere cu Consiliul Director;

2- „cenzorul” cu Comisia de cenzori.

Articolul 13: „Controlul financiar se exercită de către un cenzor.” Se modifică astfel: „, Controlul financiar se exercită de către Comisia de cenzori.”

Articolul 14: „Programele și activitățile desfășurate pentru îndeplinirea misiunii și atingerea obiectivelor sunt administrate de către personalul Asociației Colectăionarilor de Insigne.” Se va modifica astfel: „Consiliul Director al asociației se compune din:

- președinte,
- prim-vicepreședinte,
- 4 vicepreședinți,
- secretar,
- casier .

Vicepreședinții domiciliază în teritoriu, în cele mai importante arii insignografice din țară, astfel: Ardeal, Banat, București, Moldova, restul organelor de conducere își au domiciliul în Valea Jiului.”

Articolul 15: „Organizarea asociației se face pe baze democratice, cu drepturi egale pentru toți membrii săi.” Se va modifica astfel: „Consiliul de coordonare operativă este compus din :

- președintele asociației
- prim-vicepreșdinte
- secretar.

Articolul 16: „Consiliul de Conducere al asociației se compune din președinte, prim-vicepreședinte, 4 vicepreședinți, secretar, casier și 6 membri.” Se va reformula astfel: „Programele și activitățile desfășurate pentru îndeplinirea misiunii și atingerea obiectivelor sunt administrate de către Consiliul de coordonare operativă al Asociației Colecționarilor de Insigne din România.”

Articolul 17: „Ca organ de control, se desemnează 1 cenzor care își are domiciliul în Valea Jiului. Acesta poate participa la toate ședințele de consiliu fără drept de vot.” Se înlocuiește: „un cenzor ” astfel: „comisia de cenzori”.

Articolul 18: „Alegerea Consiliului de Conducere se face în Adunarea Generală și va funcționa pe o durată de 5 ani cu drept de realegere.” Se va înlocui: „pe o durată de 5 ani” cu: „pe o durată de 4 ani.”

Articolul 19: „Consiliul de Conducere se va reuni în ședință de lucru o dată la trei luni sau, în mod extraordinar, ori de câte ori este nevoie.” Se adaugă după: „ședință de lucru”, „sau teleconferință”

Articolul 26: „Cenzorul va verifica activitatea financiară anuală a asociației și va prezenta un raport în adunarea generală.” Se va înlocui: „cenzorul” cu: „Comisia de cenzori”.

Articolul 28: „Pentru membrii Consiliului de Conducere mandatul este de 5 ani.” Se va înlocui: „mandatul de 5 ani” cu: „mandatul este de 4 ani.”

Articolul 30: „Președintele Asociației Colecționarilor de Insigne este ales de către Adunarea Generală prin vot direct și secret, durata mandatului fiind de 5 ani. Candidații la funcția de președinte își vor anunța candidatura cu cel puțin 30 de zile înainte de data la care este programată Adunarea Generală.” Se va înlocui: „mandatul de 5 ani” cu: „mandatul este de 4 ani.”

Se adaugă:

Articolul 31: „Consiliul de Conducere operativă se întrunește în ședințe ordinare ori de câte ori este nevoie.”

Se adaugă

Articolul 32: „Organizarea asociației se face pe baze democratice, cu drepturi egale pentru toți membrii săi.”

Capitolul V Atribuțiile președintelui :

Aliniat 2: „Participă la ședințele Consiliului de Conducere cu drept de vot;”. Se adaugă după: „Consiliului de Conducere” sintagma: operativă.

Se adaugă

Aliniatul 6: „Prin inițiativa sa poate propune, premiarea membrilor ACIR pentru activități deosebite realizate.”

Capitolul. VI Gestiunea Asociației Colecționarilor de Insigne

Articolul 31 cu textul: „Gestiunea Asociației Colecționarilor de Insigne se ține în conformitate cu legislația în vigoare. Exercițiul financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie. Gestiunea financiară este ținută de personal calificat și este controlată de Consiliul de Conducere și de cenzor.” Devine articolul 33 cu textul: „Gestiunea Asociației Colecționarilor de Insigne se ține în conformitate cu legislația în vigoare. Exercițiul financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie a anului curent. Gestiunea financiară este ținută de personal calificat și este controlată de Consiliul Director și de comisia de cenzori.”

Articolul 36, aliniatul 8: „Cotizația anuală este de 24 RON. Taxa de înscriere este de 15 RON.” Se va modifica astfel: „Cotizația și taxa de înscriere a membrilor se stabilesc anual în cadrul Adunării Generale a asociației.”

Capitolul. VII Lichidare și dizolvare

Articolul 35 devine articolul 37 fără a avea textul schimbat.

Articolul 36 cu textul: „Prezentul statut și act constitutiv au fost redactate azi 19 septembrie 2009 în 6 exemplare în limba română.” Devine articolul 38 care va avea textul: „Prezentul statut a fost redactat azi 20 iunie 2018 în 5 exemplare originale, redactate în limba română.”

Capitolul VIII Dispoziții finale

Aliniatul b: „Toate hotărârile privind activitatea și interesele asociației luate de Consiliul de Conducere sau Adunarea Generală trebuie să întrunească majoritatea calificată de voturi (2/3) lucru consemnat într-un proces verbal;” Se scoate: „majoritatea calificată” și se adaugă: „2/3 din cei prezenți la lucrările Congresului Național de insignografie din acel an”.

Aliniatul d: „Titlul de MEMBRU DE ONOARE va fi acordat doar persoanelor care sprijină insignografia românească și activitatea asociației însă numărul lor nu poate depăși 2 procente din totalul membrilor.” Se va scoate: „însă numărul lor nu poate depăși 2 procente din totalul membrilor.”

Aliniatul f: „Publicația oficială a asociației este Suplimentul Insignografic cu apariție semestrială din 2010.” Se va modifica astfel: „Publicațiile oficiale ale asociației sînt: „Jurnalul Insignografic” și „Gazeta colecționarilor de insigne din România” cu apariție anuală.”

Aliniatul g: Statutul a fost redactat în 5 exemplare originale, în limba română.

Toate propunerile făcute pentru modificarea Statutului Asociației Colecționarilor de Insigne din România, au fost supuse individual, spre aprobare Adunării generale. Propunerile au fost adoptate cu 76 de voturi pentru, zero voturi contra și zero abțineri.

În continuare la propunerea domnului Lucian Bornemisa, Adunarea Generală a A.C.I.R., a însărcinat cu 77 voturi pentru, zero voturi contra și zero abțineri, pe domnul președinte prof. Tiberiu Kelemen cu punerea în practică a modificărilor statutare aprobate anterior.

Ședința a luat sfârșit la ora 15⁰⁰.

Dumitru Ioan Pușcașu

Eugenia Kelemen

Nicolae Tudor.

STATUTUL ASOCIAȚIEI COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA (Aprobata prin hotărârea judecătorească Nr.5173 /3 /2018)

CAP.I Denumire, formă juridică, sediu, durată

Art. 1 – Denumire

Denumirea asociației este ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA, prescurtat A.C.I.R.

Art. 2 – Forma juridică

Asociația este persoană juridică de drept privat, neguvernamentală, fără scop patrimonial și s-a constituit în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de Urgență nr. 26/31.01.2000.

Art. 3 – Sediul

Sediul Asociației se află în localitatea Petroșani, str. Aviatorilor, bl.34, sc.II, ap. 58, cod poștal 332108, județul Hunedoara. Asociația poate înființa filiale în baza hotărârii Adunării Generale (AG) și cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile în materie.

Art. 4 – Durata

Asociația se constituie pe perioadă de timp nedeterminată, de la data înregistrării la Instanța Judecătorească competentă.

Cap. II. Scopul, obiectivele, domeniile de activitate, grupuri țintă

Art. 5 Scopul asociației

Scopul asociației constă în păstrarea integrității și purității patrimoniului insignografic național, dezvoltarea în rândurile tinerilor a pasiunii pentru colecționarea și studiul insinelor românești și străine.

Art. 6 Obiectivele asociației

- sprijinirea activității în insignografie la nivelul școlilor;
- îndrumarea tinerilor în formarea unor colecții personale;
- conlucrarea cu organele și persoanele autorizate în producerea și punerea în circulație a unor insigne tematice care să reprezinte fidel activitatea asociației;
- sprijinirea marilor manifestări insignografice din România;
- înființarea unor grupe de copii pentru a asigura continuitatea activității insignografice. Aceste grupe vor funcționa după Regulamentul de Organizare și Funcționare (ROF) elaborat și aprobat de Consiliul Director.

Art. 7 Domeniile de activitate ale asociației

- protejarea fondului insignografic din România;
- îndrumarea și dirijarea tinerilor spre colecționarea, păstrarea și studierea insinelor;
- editarea unor publicații proprii pentru promovarea pasiunii legate de insignografie;
- implicarea membrilor asociației în proiectarea și producerea insinelor;
- implicarea asociației în organizarea congreselor naționale de insignografie și urmărirea organizării expozițiilor care însoțesc manifestarea;
- organizarea de expoziții și burse (târguri) de către membrii din teritoriu pentru promovarea insignografiei.

Cap. III Membrii Asociației Colecționarilor de Insigne

Art. 8 Asociații – asociația este persoană juridică, constituită prin voința membrilor fondatori. Asociația poate avea următoarele categorii de membri:

- membri fondatori
- membri
- membri de onoare.

Poate deveni membru al asociației, orice persoană, indiferent de sex, profesie, religie, naționalitate, cetățenie și care manifestă un interes real în susținerea scopului asociației, pe baza acordului Consiliului Director și cu aprobarea Adunării Generale. Aderarea se face prin adeziuni scrise după data înființării.

Membrii fondatori – sunt considerați toți participanții la ședința de constituire a asociației care au achitat taxa de înscriere precum, cotizația stabilită, au ridicat legitimația și insigna de membru.

Calitatea de membru de onoare - Membrii de onoare ai asociației pot fi personalități ale vieții sociale, culturale, politice, medicale din țară sau străinătate care prin activitatea lor au adus servicii semnificative asociației, candidatura lor fiind propusă de președintele asociației și susținută în unanimitate de Consiliul Director. Membrii de onoare pot participa la ședințele asociației, cu rol strict consultativ fără a avea drept de vot.

Art. 9 Pierderea calității de membru al Asociației Colectăionarilor de Insigne se poate realiza la cerere sau poate fi hotărâtă de Consiliul Director cu o majoritate de 2/3 din voturi. Decizia se ia în cazul încălcării prezentului Statut, a comiterii unor nereguli financiare, în cazul prejudicierii imaginii Asociației Colectăionarilor de Insigne sau a unui comportament incompatibil cu normele de conduită morală și profesională.

Art. 10 Drepturile și obligațiile asociațiilor

Drepturi

- să participe la toate activitățile asociației;
- să se retragă din asociație oricând doresc, cu anunțarea Consiliului Director;
- să beneficieze de facilitățile pe care le poate oferi asociația în condițiile legale și ale statutului aprobat;
- să sesizeze organele de conducere și de control financiar în orice problemă care interesează sau privește asociația;
- membrii asociației pot să aleagă și să fie aleși în orice funcție;
- membrii asociației pot să publice gratuit articole, studii, note informative în „Jurnalul insigno-grafic” – revista oficială a asociației și în „Gazeta colecționarilor de insigne din România” ziarul oficial al asociației;
- toți membrii au dreptul de a poseda o legitimație și o insignă emise de asociație. Odată cu retragerea din asociație se pierde calitatea de membru și legitimația va fi predată Consiliului Director, iar numele persoanei va fi radiat din evidențe;
- la cerere, Consiliul Director va susține în fața organelor judiciare sau în fața puterii de stat drepturile fiecărui membru în mod egal;
- orice cetățean român sau străin membru al asociației sau simpatizant poate face donații în bani, care se vor înregistra în contul acesteia;

Obligații

- să respecte statutul și hotărârile organelor de conducere ale asociației;
- membrii asociației, ca persoane fizice, nu pot organiza diverse acțiuni în numele asociației fără aprobarea prealabilă a Consiliului Director;
- să nu lezeze prin acțiunile lor prestigiul asociației, scopul, interesele cât și integritatea acesteia, să nu-i denigreze pe membri sau activitățile A.C.I.R.;
- în toate acțiunile organizate de asociație să aibă un comportament civilizat și politicos prin atitudinea lor să nu deranjeze în nicio situație pe ceilalți participanți;
- să achite la termen cotizația stabilită. Neplata nejustificată pe o perioadă de doi ani a acesteia atrage după sine excluderea din asociație. Cotizația va fi achitată până în luna aprilie a fiecărui an în curs.

Disciplina și sancțiuni

- În acțiunile organizate de asociație sau de alte persoane fizice sau juridice la care participarea se face sub egida asociației, fiecare membru se supune obligatoriu regulilor, normelor sau dispozițiilor cerute de organizatorul acțiunii respective. Obiecțiile personale sau colective vor fi prezentate în scris Consiliului Director.
- Responsabilul unei acțiuni are dreptul să oprească de la expunere acele exponate ce nu corespund criteriilor din punct de vedere al formei și dimensiunilor comunicate anterior, explicând persoanei în cauză greșelile comise.

Sancțiunile ce se pot aplica membrilor asociației sunt:

- muștrarea;
- avertismentul verbal sau scris;
- suspendarea pe o perioadă limitată de timp, trei luni sau un an în funcție de gravitatea faptei,

- perioadă în care persoana implicată nu poate participa la nicio acțiune organizată de asociație – sancțiunile de la pct. c, sunt date de Consiliul Director.
- excluderea – cea mai gravă sancțiune care se va aplica la propunerea Consiliului Director – va fi aprobată de către Adunarea Generală.

Expoziții și diverse acțiuni

- principala manifestare anuală la care asociația va participa în calitate de organizator este Congresul Național de Insignografie din România.
- pentru reușita acțiunii sus-amintite fiecare membru va contribui financiar cu suma stabilită de Adunarea Generală, care va fi expediată organizatorului manifestării împreună cu taloanele de participare.
- persoanele nemembre A.C.I.R. vor achita dublul taxei de participare. Sumele încasate vor fi cheltuite de organizator funcție de necesități.
- asociația are dreptul de a emite cu sigla proprie: insigne, medalii și diplome.

CAP. IV. Organizarea și conducerea Asociației Colectionarilor de Insigne

Art. 11 Membrii Asociației Colectionarilor de Insigne activează doar în cadrul asociației.

Art. 12 Organele de conducere ale Asociației Colectionarilor de Insigne

- Adunarea generală;
- Consiliul Director;
- Consiliul de coordonare operativă;
- Comisia de cenzori.

Art. 13 Controlul financiar se exercită de către Comisia de cenzori.

Art. 14 Consiliul Director al asociației se compune din:

- președinte,
- prim-vicepreședinte,
- 4 vicepreședinți,
- secretar,
- casier .

Vicepreședinții domiciliază în teritoriu, în cele mai importante arii insignografice din țară, astfel: Ardeal, Banat, București, Moldova, restul organelor de conducere își au domiciliul în Valea Jiului.”

Art. 15 Consiliul de coordonare operativă este compus din :

- președintele asociației
- prim-vicepreședinte
- secretar.

Art. 16 Programele și activitățile desfășurate.

Consiliul de coordonare operativă al Asociației Colectionarilor de Insigne din România, va administra rezolvarea problemelor ridicate pentru îndeplinirea obiectivelor propuse.

Art. 17 Ca organ de control, se desemnează o comisie de cenzori. Acesta poate participa la toate ședințele de consiliu fără drept de vot.

Art. 18 Alegerea Consiliului Director se face în Adunarea Generală și va funcționa pe o durată de 4 ani.

Art. 19 Consiliul Director se va reuni în ședință de lucru sau teleconferință o dată la trei luni sau, în mod extraordinar, ori de câte ori este nevoie.

Art. 20 Adunarea Generală se convoacă odată pe an și se va desfășura împreună cu marile manifestări insignografice anuale.

Art. 21 Consiliul Director al asociației va coordona întreaga activitate a membrilor și va duce la îndeplinirea hotărârilor Adunării Generale.

Art. 22 Hotărârile Consiliului Director și ale Adunării Generale sunt obligatorii pentru toți membrii.

Art. 23 Consiliul Director este reprezentantul legal al asociației în fața organelor judiciare, în relația cu alte organizații de profil din țară și străinătate precum și cu alte organizații sau organe de stat.

Art. 24 Consiliul Director al asociației se va îngriji de confecționarea unor ștampile cu denumirea integrală și prescurtată a asociației, pentru corespondență și acte oficiale emise, cât și a unei ștampile pentru casier cu denumirea asociației și inscripția ACHITAT, de asemenea va verifica tipărirea legitimațiilor și confecționarea insinelor pentru membrii săi.

Art. 25 Înlocuirea sau schimbarea accidentală, din diferite motive a vreunui membru din Consiliul Director se poate face numai de către Adunarea Generală.

Art. 26 Comisia de cenzori va verifica activitatea financiară anuală a asociației și va prezenta un raport în adunarea generală.

Art. 27 Consiliul Director are următoarele atribuții:

- Adoptă hotărâri privind organizarea și funcționarea asociației în limitele și competența stabilite de Adunarea Generală a Asociației Colecționarilor de Insigne;
- Definește elementele de strategie ale Asociației Colecționarilor de Insigne;
- Urmărește punerea în aplicare de către personal a hotărârilor adoptate;
- Aprobă programele Asociației Colecționarilor de Insigne;
- Se preocupă de îmbunătățirea imaginii Asociației Colecționarilor de Insigne;
- Aprobă acceptarea de donații grevate de sarcini, stabilind și limitele în care se poate face această acceptare;
- Este organismul care decide în cazul angajării sau concedierii personalului Asociației Colecționarilor de Insigne.

Art. 28 Pentru membri – mandatul este de 4 ani.

Art. 29 Consiliul Director se întrunește în ședințe ordinare odată la 3 luni. Ședințele extraordinare ale asociației se convoacă de către președinte sau cel puțin 1/3 din numărul membrilor Consiliului Director, sau se poate convoca și de către Comisia de cenzori. Ședințele se convoacă cu cel puțin 7 zile înainte de data întrunirii, cu specificarea locului, datei și a ordinei de zi.

Art. 30 Președintele Asociației Colecționarilor de Insigne este ales de către Adunarea Generală prin vot direct și secret, durata mandatului fiind de 4 ani.

Candidații la funcția de președinte își vor anunța candidatura cu cel puțin 30 de zile înainte de data la care este programată Adunarea Generală.

Articolul 31: Consiliul de Conducere operativă se întrunește în ședințe ordinare ori de câte ori este nevoie.

Articolul 32: Organizarea asociației se face pe baze democratice, cu drepturi egale pentru toți membrii săi.

CAP. V Atribuțiile președintelui sunt:

- Face parte din Consiliul Director al Asociației;
- Participă la ședințele Consiliului de Conducere operativă cu drept de vot;
- Acordă calitatea de membru de onoare, conform hotărârilor Consiliul Director al Asociației Colectionarilor de Insigne;
- Reprezintă asociația în raport cu terții;
- Poate decide delegarea de competențe (prin mandat special) în favoarea unui alt membru al Consiliului.
- Prin inițiativa sa poate propune, premiarea membrilor ACIR pentru activități deosebite realizate.

Art. 33 Gestiunea Asociației Colectionarilor de Insigne se ține în conformitate cu legislația în vigoare. Exercițiul financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie a anului curent. Gestiunea financiară este ținută de personal calificat și este controlată de Consiliul Director și de comisia de cenzori.

Art. 34 Asociația Colectionarilor de Insigne poate deține conturi în țară și străinătate în condițiile legii.

Art. 35 Patrimoniul inițial al Asociației Colectionarilor de Insigne este de 700 RON-

Art. 36 Veniturile asociației se constituie din:

- cotizațiile asociaților;
- donații;
- sponsorizări;
- subvenții publice și private;
- dobânzi și dividende rezultate din plasarea sumelor disponibile;
- fonduri din țară și străinătate de la persoane fizice sau juridice ce vor fi folosite exclusiv pentru atingerea scopurilor asociației;

Asociația are buget propriu de venituri și cheltuieli. Veniturile sunt realizate din taxe de înscriere, cotizații anuale, donații, subvenții, sponsorizări de la persoanele fizice sau juridice din țară și străinătate, etc.

Cotizația și taxa de înscriere a membrilor se stabilesc după caz în cadrul Adunării Generale a asociației.

Bunurile mobile sau imobile dobândite vor fi înregistrate conform prevederilor legale. Fondurile bănești ale asociației se folosesc pentru organizarea acțiunilor, în țară și străinătate, conform prevederilor din bugetul de venituri și cheltuieli.

În situația realizării unor venituri suplimentare, peste prevederile bugetare, acestea pot fi cheltuite conform prevederilor stabilite de Consiliul Director, dar aceste venituri trebuie să servească numai scopului principal al asociației.

Membrii care se retrag sau sunt excluși nu au drept asupra patrimoniului social.

CAP. VI Lichidare și dizolvare

Art. 37 Asociația se dizolvă:

- de drept;
- prin hotărâre judecătorească;
- prin hotărârea Adunării Generale dacă scopul și obiectivele nu se pot realiza, din cauza insolabilității sau din alte motive nu mai poate continua activitatea sau când organele de conducere nu se mai pot constitui conform statutului în orice situație prevăzută de lege. Aceste bunuri pot fi

transmise către persoane juridice de drept privat sau de drept public cu scop identic sau asemănător. Destinația bunurilor după dizolvarea asociației o stabilește Adunarea Generală, aceștia revenindu-i responsabilitatea numirii unui lichidator. În alte cazuri numirea lichidatorului se va realiza conform legislației în vigoare.

Art. 38 Prezentul statut a fost redactat azi 20 iunie 2018 în 6 exemplare originale, redactate în limba română.

Litigiile asociației cu persoane fizice sau juridice sunt de competența instanțelor judecătorești; Litigiile dintre asociație și membrii săi vor fi soluționate pe cale amiabilă – prin arbitrajul Consiliului Director sau, după caz, prin instanțele judecătorești potrivit legii.

CAP. VIII Dispoziții finale

Orice modificare a prezentului STATUT poate fi făcută numai de Adunarea Generală.

Toate hotărârile privind activitatea și interesele asociației luate de Consiliul Director sau Adunarea Generală trebuie să întrunească majoritatea calificată de voturi 2/3 din cei prezenți la lucrările Congresului Național de insignografie din acel an;

Consiliul Director nu poate adopta măsuri care să fie contrare statutului sau împotriva intereselor asociației.

Titlul de MEMBRU DE ONOARE va fi acordat doar persoanelor care sprijină insignografia românească și activitatea asociației.

Înștiințarea membrilor asociației despre diverse acțiuni se va face în timp util, în scris sau telefonic.

Publicațiile oficiale ale asociației sunt: „Jurnalul Insignografic” și „Gazeta colecționarilor de insigne din România” cu apariție anuală.”

Statutul a fost redactat în 6 exemplare originale, în limba română.

PROCES VERBAL

al ședinței Consiliul Director al Asociației Colecționarilor de Insigne din România
din data de 26 mai 2018, ora 15⁰⁰
Hotel „Padiș” din Băile Felix.

La ședința Consiliul Director au luat parte: prof. Kelemen Tiberiu, președintele asociației; Viorel Stroe, prim-vicepreședinte; Beke Ernő vicepreședinte zona Ardeal; Ilin Milan, vicepreședinte zona Banat; Ștefan Dina, vicepreședinte zona București; Vilică Munteanu, vicepreședinte zona Moldova și Dumitru Ioan Pușcașu, secretarul asociației.

Domnul prof. Tiberiu Kelemen a prezentat ordinea de zi a ședinței care este următoarea:

- discutarea obiecțiilor cu privire la sistemul de premiere la categoria tineret, ridicate de către domnul Mircea Ion Rovinar;
- diverse.

La punctul unu al ordinei de zi domnul președinte a subliniat faptul că dintr-o regretabilă eroare tânărul nostru coleg Raul Dimitrie Rovinar, în loc să expună în zona rezervată tineretului, a expus la tematica generală și ca urmare a fost recompensat ca și ceilalți colegi cu diploma de participare și medalia congresului.

Pentru a se evita pe viitor astfel de situații, domnul președinte a propus ca unul sau doi dintre membrii Coonsiliul Director să supravegheze modul în care sunt expuse panourile prezentate, mod care trebuie să corespundă cu opțiunea exprimată în talonul de participare.

La capitolul „Diverse” domnul Vilică Munteanu, vicepreședinte pe zona Moldova a propus ca tuturor juniorilor participanți la expoziția colectivă să le fie acordate câte o diplomă și o mică

atenție, iar dacă juniorul participă și la o tematică jurizată să fie premiat conform cu locul pe care-l ocupă în clasament.

Domnul ec. Ștefan Dina, vicepreședinte pe zona București a propus ca atenția acordată împreună cu diploma să fie un pachet de dulciuri. De asemenea domnia - sa a subliniat că premiile primite de un junior nu trebuie să se repete.

Consiliul Director îl însărcinează pe domnul ec. Ștefan Dina cu elaborarea unui regulament de acordare a premiului „Floarea de colț” pentru juniori, ținând cont că acest premiu este acordat de către Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul CMN.

Referitor la problemele întâmpinate de lipsa materialelor necesare la redactarea „Gazetei colecționarilor de insigne din România”, domnul Beke Ernő, vicepreședinte pe zona Transilvania, a propus organizarea periodică a unei teleconferințe în care să fie prezentate activitățile realizate în teritoriu de către membrii asociației.

În continuare domnul vicepreședinte Beke Ernő a subliniat că nu în toate locațiile unde se vor desfășura viitoarele congrese este posibilă asigurarea tuturor facilităților la un nivel atât de ridicat ca la cea de acum și în consecință participanții trebuie să fie conștienți de această situație și să aprecieze eforturile făcute de către organizatorii acestor manifestări.

Tot domnul Beke a ridicat probleme legate de organizarea expoziției colective de insigne cum ar fi: existența încă a unor panouri neprotejate sau cu multe spații goale în câmpul de expunere. De asemenea s-a constatat că încă și la această oră mai există panouri care nu respectă dimensiunile stabilite sau au etichete care nu respectă aceste criterii.

Domnul prim-vicepreședinte Viorel Stroe a pus în discuție propunerea făcută de către colegul nostru Boér Gheorghe din Tg. Mureș. Acesta și-a exprimat părerea că ar fi bine să se acorde post mortem, celor care au contribuit la rezolvarea momentelor dificile de la începuturile funcționării asociației, a titlului de „MEMBRU DE ONOARE”.

În urma discuțiilor purtate, propunerea domnului Boér Gheorghe a fost aprobată în unanimitate.

Domnul președinte a pus în discuție propunerea domnului Ioan Vaum de a se organiza anul viitor Congresul Asociației Colecționarilor de Insigne din România, la București. Exprimându-și rezerva vizavi de reușita unei astfel acțiuni recomandă ca această propunere să fie acceptată cu rezerve.

Domnul Ilin Milan, vicepreședinte pe zona Banat, a propus ca pe viitor cel care este premiat la tematica jurizată să primească și medalia congresului.

Toate propunerile prezentate au fost acceptate de către membrii Consiliului Director și vor fi aplicate la viitoarele manifestări insignografice.

prof. Kelemen Tiberiu,
Președinte A.C.I.R.

Dumitru Ioan Pușcașu,
Secretar ACIR

CUPRINS

Cuvânt înainte.		pag. 1
Cel de-al X-lea Congres Național și cea de-a XLIV-a Expoziție Națională de insignografie Băile Felix 2018.	Tiberiu Kelemen Dumitru Ioan Pușcașu	pag. 2
Concluzii în urma jurizării separate a tematicii „TURISM”.	Tiberiu Kelemen	pag. 17
Cupa continuității „Lucia și Ilin Milan” un stimulent în promovarea insignografiei.	Tiberiu Kelemen	pag. 19
O inițiativă care onorează.	Tiberiu Kelemen	pag. 23
20 de ani de la înființarea Secției Numismatice Alexandria.	Tiberiu Kelemen	pag. 24
„EXPO SPORT” Vălișoara la cea de-a X-a ediție.	Tiberiu Kelemen	pag. 26
Insignele care au marcat cele 10 ediții ale „EXPO SPORT” Vălișoara.	Dumitru Ioan Pușcașu	pag. 28
O medalie și o insignă reprezentând încoronarea Regelui Ferdinand I și a Reginei Maria la Alba-Iulia.	Vilică Munteanu	pag. 30
Centenarul Primului Război Mondial în insignografia Regatului Unit al Marii Britanii, Australiei și Noii Zeelande.	Ioan Olaru Daniela Olaru	pag. 31
Se împlinesc cinci decenii de la prima expoziție de insigne din România.	Tiberiu Kelemen	pag. 39
Simboluri heraldice interbelice din Basarabia și Nordul Bucovinei în insigne.	Vilică Munteanu	pag. 40
Combinatul Petrochimic Pitești în reprezentări insignografice.	Dorel Bălăiță	pag. 45
Povestea insinelor Reșițene.	Alunel Cocon	pag. 49
Insigna primei Societăți „FRATERNIA” București 1858.	Ioan Vaum	pag. 52
Insignele Ziarului „Steagul Roșu”	Dumitru Ioan Pușcașu	pag. 52
Sisteme de prindere la insigne.	Ștefan Dina	pag. 56
„Cu forțe unite”	Mihai C.V.Cornai	pag. 58
Insigna participării Uniunii și Ligii Societăților Române de ajutor și cultură Române din S.U.A. la serbările Mării Uniri de Alba-Iulia din 1929.	Marin Crișu	pag. 60
Corul vocal român din Biserica Albă - Voivodina 1879-1952.	Ilin Milan	pag. 61
Insignele vechilor cluburi din Voivodina 1887-1940.	Slobodan Mijatović	pag. 64
Insignografia ca mijloc de propagandă a turismului românesc, la începutul anilor 1960.	Alexandra Mihaela Ivan Mihai Silviu Ivan	pag. 66
Aniversări Feroviare - 125 de ani Gara de Nord București 1873-1997 ; 100 de ani Gara Târgoviște	Gheorghe Căpitanu	pag. 68
Vălișoara - Sat cultural al României 2018	Mircea-Ion Rovinar	pag. 70
Istoria muzicală a Peșterii Românești	Constantin Lupu	pag. 74
Insigna și placheta „Mihai Eminescu” emise în anul 2018 la Petrila.	Viorel Stroe	pag. 77
Ziua Mondială a turismului la Petrila.	Dumitru Ioan Pușcașu	pag. 78
150 ani de exploatare industrială a cărbunelui în Valea Jiului.	Tiberiu Kelemen	pag. 79
Aflăm din presă.		pag. 82
Insigne la Gala sportului Simerian	Dorel Huh	pag. 83

Din activitatea unui colecționar botoșănean.	Stelian Brînzei	pag. 84
Scurtă istorie a turismului arădean.	Tiberiu Kelemen	pag. 85
Catalog cu insignele asociațiilor săsești din Transilvania. Insigne, medalii, documente.	Tiberiu Kelemen	pag. 87
Catalog cu insignele asociațiilor săsești din Transilvania. Insigne, medalii, documente.	Ilin Milan	pag. 88
A.C.I.R.- un deceniu în slujba insignei românești.	Viorel Stroe	pag. 89
Ultima oră	Tiberiu Kelemen	pag. 90
In memoriam NINU PETRU		pag. 91
In memoriam BALIF ANDREI		pag. 93
Proces-verbal al Adunării generale A.C.I.R. 26 mai 2018		pag. 95
Statutul A.C.I.R.		pag. 99
Proces-verbal al ședinței Consiliului Director A.C.I.R. 26 mai 2018.		pag.105
Cuprins		pag.107

Producem de 22 de ani , o gamă diversificată de insigne

Material : din alamă, cupru, tablă decupată, aluminiu, alpaca , staniu, zamac, argint, aur.

Procedeu principal : turnate sub presiune ,turnate în cochilă, matrițate, stampate, frezate chimic, printate offset sau full color, tampografiate , sirigrafiate, laserate.

Acoperire galvanică : Cuprate, alămite, nichelate, argintate, aurite, antracizate si variantele acestora patinate.

Modul de prindere : cu ac și element elastic ștanțat, cu ac și element elastic strunjit , cu ac de siguranță , cu lamelă arc , cu șurub piuliță , cu buton magnetic , cu ac cu picior lung.

Colorare : cu vopsea, cu rășini epoxidice, cu emailuri la cald sau rece.

Complexitate : in plan 2D și in spațiu 3D.

SC ACCESORIIPROD SRL
Oradea, str. Ogorului nr. 28/A

EMAIL
office@accesoriiprod.ro
accesoriiprod@yahoo.com

WEBSITE
www.accesoriiprod.ro

Brâncuși

Str. Ogorului nr 28 / A Oradea Tel 0259 428 303

www.accesoriiprod.ro

Produce piese turnate: medalii, brelocuri, insigne emailate